Nr. 99 (15.188).
Ч. 99 (15.188).

Lwów, środa 3. maja 1939.
Львів, середа 3. травня 1939.

Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Rok LX.
Рік LX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO

Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація:
ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-40
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Лєґіон Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
чвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч. У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Автономія для Карпатської України?

Згідно з вісткою мадярської радіослужби мадярський міністр освіти Гоман виголосив промову, в якій заявив, що Мадярщина рішилася дати Карпатській Україні автономію та признати окремі права німецькій та словацькій меншині.

Словаччина перейде до Мадярщини.

Варшавська „Ґазета Польска" принесла таку вістку свого берлінського кореспондента Смогожевського:

„Як довідуюся з добре поінформованих кол, головною темою розмов, які мадярські міністри гр. Телекі і гр. Чакі ведуть з канцлером Гітлером і міністром Рібентропом, є справа Словаччини. Німеччина готова би зробити натиск у Братиславі необхідний на те, щоб вияснити словакам, що їх держава мусить увійти як автономна провінція у склад мадярської держави. В заміну за те Мадярщина мусілаб погодитися на митну унію з Райхом і на повне узгіднення закордонної політики Мадярщини з політикою Німеччини".

Перший травень у підмінованій Европі.

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ НІМЕЧЧИНИ.

БЕРЛІН, ПАТ. Сьогорічне німецьке національне свято в день 1-го травня відбулося більш-менш згідно з устійненим у минулих роках церемоніялом. На олімпійському стадіоні до зібраної гітлерівської молоді промовив канцлер Гітлер підкреслюючи, що вірить у готовість гітлерівської молоді, якби мала надійти загрозлива хвилина для німецької свободи, бо довкола Німеччини є народи, які не хочуть признати Німеччині прав до життя.

Після того відбулася маніфестація перед замком у Берліні, в часі якої виголосив промову мін. Ґебельс і після нього провідник фронту праці д-р Лей.

По них забрав слово канцлер Гітлер. Він передовсім гостро виступив проти тих, що хотіли свято 1-го травня зробити святом одної політичної групи в той час, коли це загальнонаціональне свято. Канцлер підкреслив значіння „життєвого простору" для народу вказуючи, що про його межі рішить видатність праці даного народу. Заатакував гостро закордонних політиків, що ведуть „політику окруження" Німеччини. Головним завданням Німеччини — заявив далі канцлер Гітлер — є забезпечити німецьких „життєвий простір". Вкінці Гітлер ствердив, що він хоче мира, тільки заграничні політики його не хочуть.

Знаменний факт, що у всіх промовах німецьких провідників і канцлера Гітлера підкреслювано необхідність зединення німецького народу.

ФРАНЦІЯ НОРМАЛЬНО ПРАЦЮВАЛА

ПАРИЖ, ПАТ. Очевидним доказом зміни, яка зайшла в атмосфері французького політичного життя, є сьогорічне свято першого травня в Парижі і на провінції. Перший раз від часу світової війни ніхто не кинув гасла одноденного загального страйку. Генеральна Конфедерація Праці з уваги на міжнародне положення й необхідність утримати темпо праці, ухвалила в той день праці не припиняти. Ані в Парижі, ані на провінції ніхто не заколотив спокою, всі установи прилюдного вжитку, як автобуси, підземна залізниця працювали нормально. Нормально працювала більшість фабрик паризької промислової округи. Зібрання і маніфестації, що відбувалися переважно поза годинами праці, проходили спокійно. Тон виступів провідників французької робітничої кляси був спокійний та поміркований.

У ШВАЙЦАРІЇ СВЯТО МАЛО НАЦІОНАЛЬНИЙ ХАРАКТЕР.

БЕРЛІН, ПАТ. Як повідомляє Швайцарська Телеграфічна Агенція, день першого травня у Швайцарії мав цього року дуже знаменний національний характер. У більшости походів крім червоних прапорів несли багато швайцарських прапорів. Промови були присвячені назагал міжнародньому положенню. Промовці підкреслювали особливо положення Швайцарії і рішучу волю робітничої кляси повести боротьбу за незалежність і цілість країни.

РУМУНІЯ ПІД ЗНАКОМ ОБОРОНИ ЦІЛОСТИ ТЕРИТОРІЇ.

БУКАРЕШТ, ПАТ. З нагоди першого травня відбувся тут конгрес робітничих корпорацій з участю 4.000 делегатів. У конгресі взяли участь премієр Калінеску і міністр праці Раля. Премієр Калінеску у своїй промові підкреслив духа єдности, який оживив робітників цілої країни, що призначили одноденний заробіток на засоблення армії й у фабриках зброї працювали дві години довше. Далі премієр зазначив, що політика гідности й оборони цілости території Румунії знайшла всюди повне зрозуміння і всяка спроба нарушити цю територію стрінеться з рішучим і непоробним опором.

ШВЕДСЬКИЙ СВІТ ПРАЦІ ГОТОВ ДО ЖЕРТВ.

СТОКГОЛЬМ, ПАТ. Першотравнева відозва шведської соціялістичної партії заявляє між іншим, що шведський світ праці готов до всяких жертв у хвилині, в якій Швеція підготовляється до оборони своєї невтральности, свободи й незалежности.

ЧЕРВОНА АРМІЯ — ЦЕ ЗАГРОЗЛИВА СИЛА, АЛЕ НА НІКОГО НЕ ХОЧЕ НАПАДАТИ.

МОСКВА, ПАТ. З нагоди першого травня відбулася, як і попередніх років, дефіляда і маніфестація на Червоному Майдані у Москві. При гарній соняшній погоді участь літаків у дефіляді була цього року більша, як минулого року.

Традиційна промова маршала Ворошилова була коротка і спокійна. „Червона армія — казав Ворошилов — це загрозлива сила, але на нікого не думає нападати, бо її головна й основна мета — це оборона мира і границь совітської держави. Кожний, що насмілиться напасти на Совітський Союз, стрінеться з рішучим відпором".

Два прикази маршала Ворошилова до армії і нового комісаря воєнної фльоти Кузнецова до фльоти не кажуть нічого нового. Акція Німеччини, Італії і Японії названа в них загальним терміном „нахабної фашистівської агресії".

КРОВАВИЙ ПЕРШИЙ ТРАВЕНЬ У СОФІЇ.

СОФІЯ, ПАТ. Робітниче свято з нагоди 1-го травня заколотили бійки, які спровокували комуністи. Кінна поліція кілька разів наскакувала на маніфестантів. Як зачувати, є багато ранених, арештовано кільканацятьох провокаторів.

ПІД ЗНАКОМ ОБОРОНИ ДЕРЖАВИ.

ВАРШАВА, ПАТ. Свята з нагоди першого травня відбулися у замкнених льокалях і пройшли на терені цілої держави спокійно. Проходили вони здебільша під знаком оборони держави.

Багато фабрик працювало нормально, особливо всі заведення, що працюють для воєнного промислу та потреб зв'язаних з обороною держави. У цілій низці фабрик робітники жертвували цілоденний заробіток на дозброєння армії.

Жахливий землетрус у північній Японії.

ТОКІО, 1. V. ПАТ. Сильний землетрус навістив минулої ночі північну Японію. Найдошкульніші наслідки землетрусу відчули передмістя міста Акіта й Аоморі у префектурі Гакодате. Землетрус спричинив пожежу міста Фунакоші. Тисячі людей знайшлися без даху над головою. Досі нема вісток про жертви в людях, але відомо, що матеріяльні втрати дуже великі. Залізничі шляхи й телеграфічні та телефонічні лінії перервані і вістки надходять з великим припізненням. У самому місті Акіта втрати спричинені землетрусом невеликі. У більшости крамниць попищені вистави, з вікон домів повилітали шиби. Зате передмістя дуже потерпіли.

Цей землетрус найсильніший з усіх, які досі навістили північні департаменти Японії.

—o—

Nr. 99 (15.188). Lwów, środa 3. maja 1939. Rok LX.
Ч. 99 (15.188). Львів, середа 3. травня 1939. Рік LX.
Opłata pocztowa uiszczona gotówką

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO

Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-41
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060
" Банку Чеських Лєґіон Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
чвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Автономія для Карпатської України?

Згідно з вісткою мадярської радіослужби мадярський міністр освіти Гоман виголосив промову, в якій заявив, що Мадярщина рішилася дати Карпатській Україні автономію та признати окремі права німецькій та словацькій меншині.

Словаччина перейде до Мадярщини.

Варшавська „Ґазета Польска" принесла таку вістку свого берлінського кореспондента Смоґожевського:

„Як довідуюся з добре поінформованих кол, головною темою розмов, які мадярські міністри гр. Телекі і гр. Чакі ведуть з канцлером Гітлером і міністром Рібентропом, є справа Словаччини. Німеччина готова би зробити натиск у Братиславі необхідний на те, щоб вияснити словакам, що їх держава мусить увійти як автономна провінція у склад мадярської держави. В заміну за те Мадярщина мусіла б погодитися на митну унію з Райхом і на повне узгіднення закордонної політики Мадярщини з політикою Німеччини".

Перший травень у підмінованій Европі.

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ НІМЕЧЧИНИ.

БЕРЛІН, ПАТ. Сьогорічне німецьке національне свято в день 1-го травня відбулося більш-менш згідно з устійненим у минулих роках церемоніялом. На олімпійському стадіоні до зібраної гітлерівської молоді промовив канцлер Гітлер підкреслюючи, що вірить у готовість гітерівської молоді, якби мала надійти загрозлива хвилина для німецької свободи, бо довкола Німеччини є народи, які не хочуть признати Німеччині прав до життя.

Після того відбулася маніфестація перед замком у Берліні, в часі якої виголосив промову мн. Гебельс і після нього провідник фронту праці д-р Лей.

По них забрав слово канцлер Гітлер. Він передовсім гостро виступив проти тих, що хотіли свято 1-го травня зробити святом одної політичної групи в той час, коли це загальнонаціональне свято. Канцлер підкреслив значіння „життевого простору" для народу вказуючи, що про його межі рішить видатність праці даного народу. Заатакував гостро закордонних політиків, що ведуть „політику окруження" Німеччини. Головним завданням Німеччини — заявив далі канцлер Гітлер — є забезпечити німецький „життевий простір". Вкінці Гітлер ствердив, що він хоче мира, тільки заграничні політики його не хочуть.

Знаменний факт, що у всіх промовах німецьких провідників і канцлера Гітлера підкреслювано необхідність зединення німецького народу.

ФРАНЦІЯ НОРМАЛЬНО ПРАЦЮВАЛА.

ПАРИЖ, ПАТ. Очевидним доказом зміни, яка зайшла в атмосфері французького політичного життя, є сьогорічне свято першого травня в Парижі і на провінції. Перший раз від часу світової війни ніхто не кинув гасла одноденного загального страйку. Генеральна Конфедерація Праці з уваги на міжнародне положення й необхідність утримати темпо праці, ухвалила в той день праці не припиняти. Але в Парижі, ані на провінції ніхто не заколотив спокою, всі установи публичного вжитку, як автобуси, підземна залізниця працювали нормально. Нормально працювала більшість фабрик париської промислової округи. Зібрання і маніфестації, що відбувалися переважно поза годинами праці, проходили спокійно. Тон виступів провідників французької робітничої кляси був спокійний та поміркований.

У ШВАЙЦАРІЇ СВЯТО МАЛО НАЦІОНАЛЬНИЙ ХАРАКТЕР.

БЕРЛІН, ПАТ. Як повідомляє Швайцарська Телеграфічна Аґенція, день першого травня у Швайцарії мав цього року дуже знаменний національний характер. У більшости походів крім червоних прапорів несли багато швайцарських прапорів. Промови були присвячені назагал міжнародньому положенню. Промовці підкреслювали особливо положення Швайцарії і рішучу волю робітничої кляси повести боротьбу за незалежність і цілість країни.

РУМУНІЯ ПІД ЗНАКОМ ОБОРОНИ ЦІЛОСТИ ТЕРИТОРІЇ.

БУКАРЕШТ, ПАТ. З нагоди першого травня відбувся тут конґрес робітничих корпорацій з участю 4.000 делеґатів. У конґресі взяли участь премієр Калінеску і міністр праці Раля. Премієр Калінеску у своїй промові підкреслив духа єдности, який оживив робітників цілої країни, що призначили одноденний заробіток на засоблення армії й у фабриках зброї працювали дві години довше. Далі премієр зазначив, що політика гідности й оборони цілости території Румунії зничйшла всюди повне зрозуміння і всяка спроба нарушити цю територію стрінеться з рішучим і непоробним опором.

ШВЕДСЬКИЙ СВІТ ПРАЦІ ГОТОВ ДО ЖЕРТВ.

СТОКГОЛЬМ, ПАТ. Першотравнева відозва шведської соціялістичної партії заявляє між іншим, що шведський світ праці готов до всяких жертв у хвилині, в якій Швеція підготовляється до оборони своєї невтральности, свободи й незалежности.

ЧЕРВОНА АРМІЯ — ЦЕ ЗАГРОЗЛИВА СИЛА, АЛЕ НА НІКОГО НЕ ХОЧЕ НАПАДАТИ.

МОСКВА, ПАТ. З нагоди першого травня відбулася, як і попередніх років, дефіляда і маніфестація на Червоному Майдані у Москві. При гарній соняшній погоді участь літаків у дефіляді була цього року більша, як минулого року.

Традиційна промова маршала Ворошилова була коротка і спокійна. „Червона армія — казав Ворошилов — це загрозлива сила, але на нікого не думає нападати, бо її головна й основна мета — це оборона мира і границь совітської держави. Кожний, що насмілиться напасти на Совітський Союз, стрінеться з рішучим відпором".

Два прикази маршала Ворошилова до армії і нового комісаря военної фльоти Кузнецова до фльоти не кажуть нічого нового. Акція Німеччини, Італії і Японії названа в них загальним терміном „нахабної фашистівської аґресії".

КРОВАВИЙ ПЕРШИЙ ТРАВЕНЬ У СОФІЇ.

СОФІЯ, ПАТ. Робітниче свято з нагоди 1-го травня заколотили бійки, які спровокували комуністи. Кінна поліція кілька разів наскакувала на маніфестантів. Як зачувати, є багато ранених, арештовано кільканацятьох провокаторів.

ПІД ЗНАКОМ ОБОРОНИ ДЕРЖАВИ.

ВАРШАВА, ПАТ. Свята з нагоди першого травня відбулися у замкнених льокалях і пройшли на терені цілої держави спокійно. Проходили вони здебільша під знаком оборони держави.

Багато фабрик працювало нормально, особливо всі заведення, що працюють для военного промислу та потреб звязаних з обороною держави. У цілій низці фабрик робітники жертвували цілоденний заробіток на дозброєння армії.

Жахливий землетрус у північній Японії.

ТОКІО, 1. V. ПАТ. Сильний землетрус навістив минулої ночі північну Японію. Найдошкульніші наслідки землетрусу відчули передмістя міста Акіта й Аоморі у префектурі Гакодате. Землетрус спричинив пожежу міста Фунакоші. Тисячі людей знайшлися без даху над головою. Досі нема вісток про жертви в людях, але відомо, що матеріяльні втрати дуже великі. Залізничі шляхи й телеграфічні та телефонічні лінії перервані і вістки надходять з великим припізненням. У самому місті Акіта втрати спричинені землетрусом невеликі. У більшости крамниць понищені вистави, з вікон домів повилітали шиби. Зате передмістя дуже потерпіли.

Цей землетрус найсильніший з усіх, які досі навістили північні департаменти Японії.

—o—

Покищо мир врятований.

Варшава, 29. квітня 1939.

Наше перше безпосереднє враження після промови канцлера Гітлера, те враження, яким ми негайно поділились з читачами „Діла“ — виявилося правильне. Вже вчора ввечір, після конференцій, що відбулись у міністерстві закордонних справ окремо для представників закордонної та окремо для польської краєвої преси, та після появи тутешніх вечірніх часописів і надзвичайних додатків — можна було ствердити, що у Варшаві панує тенденція виловити з промови Гітлера не войовничо-погрозливі, а радше примирні нотки. Ще перед промовою Гітлера було відомо, що відбудеться надзвичайна соймова сесія, якої найцікавішим (чи не єдино цікавим) днем буде виступ міністра Бека. Тепер уже всім ясно, що п. Бек відповідатиме Гітлерові та полемізуватиме з ним. Нема найменшого сумніву, що керманич польської закордонної політики підтримуватиме своє первісне становище, яке далеко не покривається з вимогами Німеччини: і щодо прилуки Данціґа до німецької держави і щодо екстериторіяльного шляху крізь Поморя. Але є вже півофіціяльні голоси, що уступ промови Гітлера про Польщу підпаде дбайливій аналізі, що справа статуту Данціґа таксамо, як справа кращих і легчих сполук німецького суходолу зі Східніми Прусами належить до справ дискусійних, що врешті інтерпретація польсько-анґлійської умови фальшива, тимто фальшиві і преміси, на яких спірається німецьке одностороннє зірвання польсько-німецького порозуміння, — все воно вказує на те, що **спір сходить на шлях промов і полемік, дипльоматичних вияснень і розмов, словом, що мир покищо врятований!**

Щоб зясувати собі якслід, у чому полягає нинішній конфлікт за Данціґ — пригадаємо найбільш суттєві спірні точки. Отож німці (під цим терміном розуміємо і офіцяльні німецькі кола і німецьку публіцистику), покликуються передусім на те, що Данціґ безумовно німецьке місто, відірване від Німеччини „версайськими штукарами“ та що Німеччина, розуміючи торговельне значіння Данціґа для Польщі, готова запевнити цій останній відповідні привілеї у данціґському порті. Поляки ж звертають увагу, що історичне минуле Данціґа — польське і що воно стало німецьке тільки в наслідку германізаційної акції; що Данціґ лежить у гирла польської Висли і тому тієї польської артерії не можна вхоплювати у німецькі кліщі; що річ не йде про якісь привілеї, як акт ласки, бо це ще питання, чи Данціґ, як порт більше потрібний Польщі, чи польське запілля — Данціґові; що з хвилиною, якби прилучили Данціґ до німецької суверенної держави, то Данціґ увійшов би до німецької митної системи, чого Польща не може ніяк прийняти до відома; що врешті Данціґ не може стати пристанею німецької военної фльоти, яка мала б перед собою відкритий водний шлях углиб Польщі. Зате обидві сторони згідні у тому, що через упадок Ліґи Націй витворилась особлива правна ситуація того „вільного“ міста, що підлягає ліґовій „суверенности“. Маємо враження, що ця точка саме й буде **вихідною точкою для нових польсько-німецьких розмов.** Усе інше, що в цій справі говорять і пишуть — чи напр. те, що найдовшою вулицею Данціґа є ніби символічна „Адольф-Гітлер-Штрассе“, чи те, що колишні польські клясики окреслювали Данціґ як вічно-польське місто — все лише діялектичні квітки, які не мають реально-політичного значіння. До полемічної (хоч не позбавленої пікантерії) частини належить теж спір за те, що чейже у 1934 році німці називали Данціґ „провінціяльним містечком“, яке не повинно каламутити польсько-німецької державницької згоди, а тепер висувають Данціґ на чоло політичних проблем...

Друга головна спірна точка — сполука Західніх та Східніх Прус — тим поважніша, що торкається безпосередньо польської державної території. Гітлер назвав її „коридором“, — польська преса вважає цю назву образливою, бо це — мовляв — ніякий „коридор“, а польська [illegible] і суверенна земля. І тому (покликуємо[illegible] голос „Ґазети Польської“) польська сторона не може говорити про екстериторіяльність якогонебудь шляху, що веде крізь Поморя, бо це було б нарушенням суверенітету тієї території. Знову найсильніший німецький арґумент — мапа, на якій Східні Пруси подобають на острів, відірваний від німецького континенту: що треба подумати над **кращими мостами** між отим островом і німецьким континентом — у цьому погоджуються обидві сторони — і **це друга спільна вихідна точка польських та німецьких міркувань.**

Нема сумніву, що спроба III. Німеччини силою здобути собі такий міст — наткнулася би на збройний спротив Польщі, який з черги довів би до нової світової хуртовини. Здається, що й по німецькій стороні істнують глибокі сумніви щодо того, чи наслідки були б вартні причини, себто, чи варта зважуватись на „гру сил“, про яку казав Гітлер, не вичерпавши раніш всіх можливих зусиль мирно порозумітись. Пропозиція Гітлера **— загарантувати Польщі нинішні її державні кордони на 25 літ** — не викликала у Варшаві захоплення: тут уже голос має чинник довіря, чи радше браку того довіря. Зате пропозиція **поділу впливів на Словаччині** — це новина, яка має свою питому вагу. Добути собі впливи на Словаччині — значило б не тільки віддалити від польських кордонів ланцюг німецьких твердинь і випадових брам, але й наблизитися самому до Дунаю, який ніколи не був байдужий польській дипльоматії та торговлі. І тому та німецька точка про Словаччину — це **третя зачіпна точка** для дипльоматичної акції, яка навязала б порвані польсько-німецькі нитки.

Покищо мир врятований на польсько-німецькому відтинку, а вістки, що надходять з усіх інших держав, кажуть, що і там атмосфера подібна. Найцікавіша вістка про **намір Анґлії запропонувати Німеччині ґарантію її кордонів,** як доказ, що Анґлія не має наміру її окружувати. Цей плян викликаний — мовляв — тим, що румунський міністр Ґафенку переконав буцімто анґлійських державних діячів, що в Берліні щиро вірять в анґлійську аґресивну політику окруження та що треба з такою німецькою інтерпретацією анґлійської політики рахуватися. Можна сумніватися, чи Льондон потребував щойно аж інформацій румунського гостя, щоб знати якслід німецькі настрої. Можна також ґрубо сумніватися, чи Німеччина прийняла б таку ґарантію Анґлії, взоровану на ґарантіях для інших держав, бо засадою німецької міжнародньої політики є сторонити від усього, що пахне колєктивним пактом безпеки. А проте та вістка знаменна тому, бо вказує на бажання Анґлії таки ослабити німецькі протианґлійські настрої та якось знову з німцями навязати. Виповівши морський пакт Анґлії Гітлер посолодив це запевненням, що Німеччина всеж не буде переступати зазначених у тому пакті норм тонажу, щоб не розпутувати морських збросневих перегонів. Не виключене, що саме те речення стане фірткою для нових переговорів.

Зате пропозиція Рузвельта, яка й викликала промову Гітлера зійшла немов на задній плян. Слід обективно ствердити, що **меморіял Рузвельта був тактичною помилкою,** головно через свою нещасливу стилізацію. Виявилось, що американський президент не знає психіки европейців, головно націонал-соціялістичних німців: цих останніх ніщо так страшенне не дратує і не ображує, як найменший натяк на їх виключну відповідальність за війну. Американці, серед яких імя Вільсона зрештою теж дуже непопулярне, забувають, що з отим іменем звязана фірма версайського трактату, і що тому всяке американське втручання у внутрішні справи Европи насторожує немов автоматично німців, які свою програну в останній війні завдячують може більше Вільсонові, ніж Клемансові і Фошові. І тому найлекше було Гітлерові полемізувати з Рузвельтом, і — і тому найголосніші оплески та оклики Райхстаґу супроводили ту частину його промови. Брак захоплення у Польщі для Ліґи Націй та збірних мирових конференцій збігається тут подекуди з тенденціями тієї частини промови німецького канцлера, яка через те не пошкодила атмосфері відпруження на европейському суходолі.

Коли казати про цілий европейський суходіл, то **промова Гітлера не згадує ні одним словом про істнування в Европі — Совітів.** З винятком однісінького звороту про „жидівсько-большевицьких нацькувачів війни“ — не було навіть ніякого натяку на Совіти, та й той зворот щез в офіціяльному тексті Нім. Інформаційного Бюра. Ця мовчанка здивувала чимало слухачів: чи це свідомий маневр, який каже сподіватися німецько-совітського наближення, чи тільки мовчанка, що попереджує тим голоснішу бурю?! Схилюємось до тієї останньої гіпотези. Дрібницею (хоч і характеристичною) є те, що всі совітські радіовисильні як мога перешкоджали німецьким коротко-хвилевим радіовисильням підчас трансмісії з оперової салі Кролля. Зате не є дрібницею диметральна розбіжність націонал-соціялістичної та комуністичної доктрини і така сама розбіжність інтересів обох тих великодержав. Можна вірити Гітлерові чи не вірити, — але фактом є, що він пропонував ґарантію кордонів уже ріжнимпреріжним державам, вирікався всякої аґресії супроти них та пропонував безпосередні мирові переговори. **Не казав того ніколи тільки під адресою одного СССР.** Тимчасом не згадував про Сов. Союз узагалі — ані примирно, ані ворожо. **За той час** полемізував, погрожував і залишав фірточки для порозуміння.

Покищо мир дійсно врятований. І тому покищо не журімся питанням: яку розтяжність у часі має те слово **„покищо“**?!

З польської преси.

Відгомін промови канц. Гітлера.

„Ґазета Польска“, орґан урядових кол, підкреслює, що польський уряд дасть відповідь канц. Гітлерові. Здається нам — пише „Ґазета Польска“ — що вже нині необхідно деякі речі спростувати і представити у властивім світлі деякі засадничі справи, щоб розвіяти оману і сумніви. Бож висунено думки і пробовано методи, яких ніякий поляк не признає і рішуче відкидає.

Уряд Польщі розуміючи значіння доброго сусідства завжди прихильно ставився до справи комунікації німецьких громадян через Поморя. Тому справу комунікації шосою — здається — можна буде розглянути, але під одною засадничою умовиною: слід раздалегідь виключити всі думки на тему якоїсь екстериторіяльности. На це польська опінія ніколи не згодиться. Говоримо коротко та ясно, бо в цих переломових часах, ми, прості люди, є прихильниками ясного положення.

Методи натисків засуджені — можемо запевнити — на невдачу. Хто хоче з Польщею розмовляти, нехай краще їх не вживає. Не осягне успіхів. Бож на спроби управильнити щонебудь насильством Польща, як кожна держава, що себе шанує, дасть таку відповідь, що накаже нерозважному пошану для польської держави і народу.

Справа Данціґу хіба ясна.

„Польска Збройна“, орґан військових кол, навязує до заяви канц. Гітлера у справі розмов на тему мирного поладнання польсько-німецьких справ і пише:

Такі розмови є засадничо в дусі польської політики, але під умовиною, що відбувались би у відповідній атмосфері, без підвищування тону, без пресії і без спроб застрашити, а передовсім при узгляднені інтересів обох партнерів. На випадок таких розмов слід би теж звернути увагу контрагента на більшу точність та оминати у грі таких атутів сумнівної вартости, як можлива перспектива ґарантії наших кордонів на 25 років, тоді, коли відомо, що ґарантії канц. Гітлера не витримують кількох місяців.

Щож до Данціґу — воно — хіба ясне: лежить при гирлі Висли, польської ріки від джерел до моря. Деж тут можна віддавати чужим господарську дишлю і гортанку Польщі? Польонізація Данціґу неліквідна(?) і дійсно шкода було б німецької енерґії на дальше

германізування малого провінційного містечка, якого доля пересуджена — очевидно — зовсім природнім шляхом.

„Роботнік“, центральний орган ППС, пише: Щож торкається того, що п. Гітлер говорив про Польщу і про справи звязані з Польщею — відповідь цілої Польщі устійнена і безсумнівна: Ні пяди землі! Ніякого зменшення польських прав і польської самостійної ролі в середущій і східній Європі.

„АБЦ“ стверджує, що „Гітлер вже закинув усі дипльоматичні конвенанси. Супроти Польщі висловив він урядово домагання, про яке неофіційно говорили вже здавна. Тепер ситуація є ясна; відповідь Польщі може бути лиш одна — така, якої треба сподіватися все, коли йде про честь Польщі та про цілість її кордонів — одно воякське слово **ні!**“

„Варшавскі Дзеннік Народови“ висловлює такий погляд: „Виповідаючи договори з Польщею та Англією, Німеччина дала доказ, що хоче звернути свою дальшу політику в першу чергу проти цих двох держав. Тому, що ці дві держави займають головну позицію в европейській ситуації, Німеччина намагається змусити їх змінити дотеперішнє становище: Англію старається заманити надією на мирну полагоду конфлікту, Польщу — заляками й ізолювати.

Не вважаємо, щоб цей маневр німецької політики міг дати поважніші висліди. Коли Англія приступила до широких воєнних приготувань та до дипльоматичної акції з метою: обєднати зі собою загрожені держави, вона була переконана, що дальші уступки в хосен Німеччини можуть загрозити безпеці та цілости імперії. Годі припускати, щоб після Мінхену якінебудь німецькі обіцянки могли змінити таке становище. Польща не має що дати Німеччині, але не зрезигнує з рішучої оборони прав до Данціґу й Поморя.

Виповідаючи пакт неагресії, Гітлер розвіяв ілюзії деяких — зрештою нечисленних — польських кол на польсько-німецьке порозуміння. Ілюзії та спроби такої політики зовсім збанкротували по Гітлеровій промові.“

„ІКЦ“ підкреслює, що Польща не має причини вести аґресивну політику та шукати зачіпок з Німеччиною. Ми не вели воєнної політики, заки заключили пакт неагресії, заки заключили пакт ненападу, не маємо причини вести її і тепер, коли вернувся стан зперед 1934. р. Рішення і повна відповідальність є в німецьких руках.

Коли Гітлер справді видвигаючи домагання до Польщі, не думав про війну, війни не буде. Польща не почне її напевно. Але нехай Гітлер ані ніхто інший не робить собі ілюзій, що по виповідженні пакту про неагресію Польща дасть себе успати запевненням та обіцянкам і зменшить фізичне та моральне поготівля.

Польща все будувала свою безпеку на збройній силі, яка і дальше буде її ґарантією.

Вартість договору з 1934. р. сильно змаліла, коли антипольська аґітація Берліна практично перекреслила її.

З вини Німеччини перейшли ми з мирного стану у стан воєнного поготівля; від Німеччини залежить чи зчасом почнеться нормалізація взаємин, чи вони рішуче заогняться.

В Берліні повинні памятати слова: По чуже не витягаємо руки, але свого не дамо — навіть ґудзика при одязі.“

„Польонія“ міркує, що Гітлерова промова збільшить небезпеку війни. „Можна мати враження, що Німеччина ще не хоче війни. Вона провокує всіх, але воліла б осягнути нові користи без війни. Тому треба припускати, що Німеччина почне пропаґандивну й дипльоматичну кампанію, доказуючи, що правда по її боці та по заспокоєнні цього „останнього“ домагання в Европі запанує спокій. Гітлер буде чекати, чи до Польщі не поїде який новий Рансімен, щоб заохотити Польщу до уступок.

Та часи Рансіменів уже скінчилися, а якби навіть найшовся якийсь новий, його у Варшаві прийняли б інакше, як у Празі. Не дамо свого і кінець!“

Далі припиняють діяльність українських установ

ПРИПИНИЛИ ДІЯЛЬНІСТЬ ЧИТАЛЬНІ „ПРОСВІТИ“ В СТІБЕНЦІ.

Приходиться нам занотувати припинення в діяльности вже 11-ої читальні в Перемищині.

В суботу 22. квітня ц. р. голова читальні „Просвіти“ у Стібенці, перемиського повіту, Петро Клек дістав з перемиського повітового старости письмо, в якому староство своїм рішенням припинює діяльність тамошньої читальні „Просвіти“. Письмо в перекладі звучить:

Перемиський повітовий староста

Ч. Поль. Б. 32/стов./I/39:

Перемишль, дня 15. IV. 1939.

До Виділу Читальні Просвіти в Стібенці.

На підставі арт. 16. розпорядку Президента Р. П. з дня 27. X. 1932 права про Т-ва (Д. З. Р. П. ч. 94. поз. 808) припинюю діяльність Т-ва п. н. „Читальня Просвіти“ в Стібенці, тому, що діяльність її виступає проти обовязуючого закону, устійненого для т-в засягу і способу ділання та загрожує безпеці, спокоєві і публичному ладові.

А саме Т-во Читальня Просвіти в Стібенці, оперте на статуті, принятому до затверджуючого відома рішенням Воєвідського Уряду у Львові з дня 28. XI. 1924 ч. 20.378/I/3/24, замість розвивати культурно-освітню діяльність, виходить не тільки поза рями статуту, але й веде діяльність яскраво (вибітне) політичну і своїх членів вороже настявляє до польської держави.

В місяці лютому на тайних сходинах старших членів Просвіти у Стібенці рішено на внесок члена Виділу Просвіти купити герб України „тризуб“ і завісити його в салі читальні Просвіти у Стібенці.

Реалізуючи це рішення, приняте при участи члена Виділу і тимсамим за відомом Виділу Чит. Просвіти, Виділ Чит. Просвіти у Стібенці купив „тризуб“ різьблений у дереві на тлі хреста в рямах, прикрашених також різьбою на українські мотиви та в українських барвах (жовто-блакитних) з написом виритим у чотирьох рогах різьби такого змісту: „Люд у кайданах, край у руїні, навіть молитись ворог не дасть!“ що символізує здогадну неволю українців у польській державі, та вивісив його остентаційно, щоб виявити нехіть і легковаження для польської держави, на стіні Чит. Просвіти у Стібенці.

Та діяльність, яка має на меті вороже супроти польської держави настроїти українську (в оригіналі: руску) суспільність і ворожо наставити членів „Чит. Просвіти“ до польської держави, як проступок, колідує не лише зі статутовою діяльністю, але навіть із правним ладом, через що загрожує безпеці, спокоєві і публичному ладові.

Від цього рішення прислугує право внести відклик до Воєвідського Уряду у Львові через перемиське повітове староство до 14 днів, числячи від чергового дня по доручинні рішення.

Отсе рішення по думці ст. 16. закону про т-ва є негайно викональне.

Повітовий староста: Ремішевський.

Проти цього рішення Виділ читальні „Просвіти“ своєчасно вніс відклик.

Відкриття нюйорської вистави.

НЮ ЙОРК, ПАТ. В неділю відкрито в Ню Йорку міжнародню виставу. Вуланцями, що ведуть на виставову площу, переїздило коло 400 самоходів на мінуту. 5.000 поліцаїв реґулювало рух, безліч поліційних аґентів берегло визначних гостей.

У виставі бере участь 60 держав.

Виставу відкрив през. Рузвельт у приявности федеральних і стейтових достойників та представників чужих держав. 600.000 людей вислухало його промову, виголошену перед американським павільоном.

Перед полуднем відбулася дефіляда американських військ та представників поодиноких країв, що беруть участь у виставі, в національних строях; юрба найживіше оплескувала чехів та альбанців. Опісля відбувся в американським павільоні офіційний бенкет.

ВИСТАВА У САН ФРАНЦІСКО.

У звязку з відкриттям нюйорської вистави американська преса подає згадки про „міжнародню виставу золотих воріт“ на острові Скарбу в Сан Франціско в Каліфорнії, яку відкрито 18. лютого ц. р. Виставу у Сан Франціско уладили на штучнім острові Скарбу, висипанім у заливі Золотих Воріт. На тім острові, що має понад 400 акрів простору, уладили тепер летовище. Виставу у Сан Франціско відкрив золотим ключем, висадженим діамантами, (що коштував 85.000 долярів) губернатор Каліфорнії, Кольберт Олсон, у приявї президента вистави Ліленда Катлера. На виставі підчас відкриття було понад 100.000 людей, але промов з цієї нагоди слухали в радіо мільйони людей. През. Рузвельт виголосив промову до учасників вистави на острові Скарбу з авта в Кій Вест, у полудневій Фльориді, до публики над Тихим Океаном у Каліфорнії. Погода на острові Скарбу була чудова. Цей острів лежить у прегарному заливі. Прегарна природа і вічна весняна погода додають чару виставі. Цю виставу відвідало багато гостей зі Злучених Держав, Канади, Мексика й усього світу. Американські залізниці признали полекші особам, які хотіли відвідати обі вистави в Каліфорнії і в Ню Йорку. За 90 долярів можна було залізницею переїхати Злучені Держави в обі сторони.

ПРОМОВА РУЗВЕЛЬТА НА ВІДКРИТТІ НЮЙОРСЬКОЇ ВИСТАВИ.

НЮ ЙОРК, ПАТ. На відкритті нюйорської вистави виголосив Рузвельт промову, в якій ствердив, що Америка хоче працювати над збереженням мира та висловив надію, що в найближчих роках повалять велику кількість берієр, які тепер ділять європейські народи.

Виставу удаджено з нагоди 150-их роковин вибору першого американського президента, — тому Рузвельт присвятив велику частину промови історії Америки. Опісля Рузвельт подякував державам, які беруть участь у виставі, та заявив, що Америка — [illegible] до доброї волі в міжнародних взаєминах, поступу людства та до мира.

4—5 хорватських міністрів у югославянськім уряді?

ПРАВНИЧІ Й АДМІНІСТРАЦІЙНІ ЕКСПЕРТИ РАДЯТЬ НАД ПОРОЗУМІННЯМ ЦВЕТКОВІЧ —МАЧЕК.

БІЛГОРОД, ПАТ. Дотепер не дійшли до публичного відома подробиці порозуміння, що його заключив Цветковіч з Мачеком. З чималим вдоволіням приняли сам факт, що дійшло до порозуміння.

Тепер правничі й адміністраційні експерти радять над тим, як впровадити в життя порозуміння, що його предложать до апробати реґентові.

Опісля прийде мабуть реконструкція уряду. Цветковіч як реалізатор порозуміння здається буде дальше премієром, для представників партії д-ра Мачека зарезервують 4—5 міністерських тек.

САМОУПРАВНІ ВИБОРИ.

Українці Станиславова не беруть участи у виборах до міської ради.

Відомости, що ми їх подали в „Ділі" ч. 95. з 28. 4. про вибори у Станиславові за інформаціями чужої преси, не зовсім покриваються з правдою. Наш кореспондент дістав від Українського Виборчого Комітету у Станиславові такі інформації:

Як вже „Діло" подавало, наше місто поділено на 10 виборчих округ. З огляду на те, що в округах I, II. і VII. є дуже мале число українських виборців, Комітет вніс у приписаному часі тільки 7 наших лист. Чоловими кандидатами були: в III. окрузі м-р Володимир Ковальський, у IV. д-р Юлій Олесьницький, у V. дир. Микола Шивалюк, у VI. інж. Володимир Дутка, в VIII. дир. Кость Віськевський, у IX. п-і Мелянія Грушкевичева, в X. проф. Никифор Данищ. Спершу всі листи звернули нам. Ми перевели бажані формальности і знову предложили всіх 7 лист. Остаточно Головна Виборча Комісія уневажнила наші листи в чотирьох округах, а саме в X, IV, VI. і V., тобто саме в тих округах, де ми мали надію на 2—3 вибраних з кожної листи, бо ішло про Кнігинин, Бельведер, Гірку та Майзлі, де наших виборців багато. В округах III, VIII. і IX. наші листи принято, та ці округи начисляють багато менше українських виборців і вигляди там для нас дуже слабі. З уваги на те Український Виборчий Комітет постановив дня 29. IV. ц. р. стягнути всі три допущені листи.

Про це рішення повідомлено виборців на окружних виборчих зібраннях, що відбулися в неділю 30. 4. Отже ніодна українська листа не буде предметом голосування при виборах до міської ради міста Станиславова, що відбудуться дня 7. 5. ц. р. **рок.**

ВИБОРЧІ ПРОТЕСТИ НІЧОГО НЕ ПОМАГАЮТЬ У ТЕРНОПІЛЬЩИНІ.

Тернопільське староство відкинуло українські виборчі протести з таких громад: **Березовиця Велика, Острів, Мишковичі, Чортория, Людвиківка, Денисів, Купчинці, Яструбово, Стегниківці, Гаї Шл. („Крулевщизна"), Гаї Великі.**

Дня 27. квітня відбулися вже вибори волосних радних на терені волости **Янівка.** Волость поділено на 2 округи в той спосіб, що громаду Довжанку злучено з двома майже польськими селами: Забойки і Почапинці, а громаду Кутківці з подібними селами Янівка і Драганівка. В подібний спосіб поділено на 3 виборчі округи волость **Микулинці.** Цікаве, що при громадських виборах не поділено на округи навіть найбільших громад: Настасів, Купчинці, Березовиця Вел., через що там не стало часу всім виборцях переголосувати.

Висліди волосних виборів подамо пізніше.

Німецький начальний вожд в Італії.

РИМ, ПАТ. Ген. Бравшіч приїхав до Риму, де його приняв король та Мусоліні; опісля він відбув розмову з віцемін. Паріяніем та був у нього на сніданку. В понеділок відлетів Бравшіч до Лібії, відкіля вернеться 6. або 7. ц. м.

НІМЕЦЬКИЙ МІНІСТР ПРАЦІ В РИМІ.

В неділю пополудні приїхав до Риму німецький міністр праці Зельдте, на запросини італійських міністрів публичних робіт і справедливости.

Криваві сутички між військом та цивільним населенням в Альжирі.

100 РАНЕНИХ.

АЛЬЖИР, ПАТ. В тубильчій дільниці Альжиру, Касбі, юрба поранила двох сенегальських вояків. Вони покликали з касарні коло 200 товаришів та взялися бити шиби і нападати на прохожих.

В місті проголошено алярм щойно тоді, коли сотня жуавів змусила сенегальців вернутися до касарень. Ранено 100 осіб, м. ін. 30 пасажирів автобусу, що його сенегальці обкинули камінням.

Зміни у верхівці большевицької фльоти.

Комісарем воєнної фльоти заіменовано дотеперішнього команданта тихоокеанської фльоти Кузнецова — його попередник Фриновський попав у неласку. Заступниками Кузнецова стали: Пісаков, Рогов, Ігнатієв та Левченко.

Протинімецька акція серед чеської еміграції у Франції.

ПАРИЖ, ПАТ. Конгрес чехів та словаків, що живуть у Франції, ухвалив низку резолюцій, з яких найважніша стверджує, що чехи не погодяться з насиллям і будуть боротися за права своєї батьківщини, шануючи обовязки супроти гостинної Франції.

Воєнне поготівля в Англії.

В останніх днях приспішено підготову Англії на випадок війни. У програмі тої підготови передбачено, що:

1) З Льондону евакуується на провінцію 3,000.000 людей.

2) Подвоять харчові припаси.

3) Побудують велитенські протилетунські схоронища у Льондоні під дільницею міністерств.

4) Евакуують торговельний осередок Льондону та промислові заведення.

5) Кораблі вивантажуватимуть не в Льондоні, що лежить близько континенту, лиш у дальших пристанях на західнім побережжі.

6) Сконфіскують всі приватні самоходи.

7) Замкнуть усі театри й кіна, щоб не допустити до концентрації людей.

Крім того переводять маскування військових обектів.

НОВИЙ ГОЛОВА ВСЕІНДІЙСЬКОГО КОНГРЕСУ.

КАЛЬКУТА, АТЕ. Головою всеіндійського конгресу став Бабу Раджандра Пазад. Його попередник Чандра Боз уступив на домагання Гандія.

РАЙ КАРР. 5)

Стримане слово.

А щодо того Барлея, який був першим чоловіком пані Олдфей? Барлей, по її запевненнях, був для неї найбільше відданий. Він згинув підчас землетрусу на Сайгоні, тому одинацять років. Олдфой дуже дивувався, що то за чоловік міг бути той Барлей. На всякий випадок він дуже радо хотів би був пізнати ближче Барлея.

Електричний вентилятор у кімнаті не помагав. Була горяч і Олдфой став з себе скидати загортку, краватку і ремінець. Засвітивши папіроску, він натрапив на ґазету.

Пані Олдфой заворушилася непевно на постелі, відтак розплющила очі і прибрала міну ображеної.

— Чи ти доконче мусиш робити тільки гамору з ґазетою? Прошу тебе, відложи папіроску. Я того не можу знести. А деж ти дів свою краватку і ремінець?

Він промимрив щось на перепросини і загасив папіроску. Але жінка його видно була занадто роздратована, щоб могла заснути. Вона підвелася і звернулася до нього благальним тоном:

— Парсефале! Мені надоїла вже та Азія! Тої спеки я не можу видержати. Ще ті москіти і ті немилосерні запахи з базару! Покиньмо вже це ціле подорожування!

— Алеж...

Тут Олдфой урвав. Його дуже цікавила оця подорож. Він починав уже розуміти далекий Схід і вже віднайшов як справжній турист, смак і чар Сходу. Він не мав охоти переривати подорожі і вертатися до Англії. Але тут була його жінка, з чудовими сльозистими очима, що благала його вертатися домів.

Він наблизився до неї, положив рамя біля неї і сказав:

— Нехай буде як ти собі бажаєш, дороґенька.

*

Зі свого вигідного сідала на веранді готелю стежила пані Олдфой за життям Меданґу на головній вулиці. Була ніч. Оксамитно синє небо було нацятковане безчисленними зірками. На тіністих вулицях мало руху і лише припадково гурток тамільських кулів, у фартушках до колін, співав ідучи додому. Деякі міщухи, у чистих білих жакетах і шовкових камізольках, проходжувалися туди і сюди. Якась карета або рікша пронеслася вулицею на червоних колесах і в ній можна було доглянути смагляву усміхнену дівчину, з чорним, квітками заквітчаним волоссям.

Але на паню Олдфой те все не робило враження. Вона тужила за льондонським комфортом. Далекий Схід це була для неї сорбката закутина, дуже невигідна і вона дивувалася, як хтось може тим усім тут захоплюватися.

Двох мужчин — оба одягнені у службові однострої з білого полотна, пили щось разом на другому кінці веранди. Вони частенько кидали зором у її сторону.

— Як вульґарно! — подумала вона собі. — Все тут вульґарне! Немиле місце!

Івона дивувалася, як міг захопитися тим усім її перший чоловік Корнелій Барлей. Якжеж то звалася та місцевість, де його смерть забрала? Ага, зачиналася на „С"... Сайгон! А як довго бариться той Парсефал! Він заєдно дає їй чекати на себе. Недбалий! Вона тут лежить з болем голови (вже давно забула за той біль) і мусить чекати на вечерю!

Ліниво помітила, як якась рікша наблизилася до готелевих дверей. З неї висіло двох мужчин: товстий орієнталець і міцний европеєць. Смаглявий мав під пахою якусь скриньочку завинену в матерію, але не він, лише його товариш звернув на себе її увагу. Було щось знайоме в його поставі, в його ході.

Оба перейшли кільканацять сходів у напрямку веранди і очима стали шукати якогось окремого столика. Орієнталець показав у сторону, де вона сиділа і вони пройшли недалеко неї, вибравши собі недалеко місце.

Коли білий чоловік переходив коло електричної лямпи, пані Олдфой могла йому придивитися. Вона почула дошкульний біль у горішній частині шлунка. Щось страшне... Той чоловік, що тепер пройшов повз неї, то був Корнелій Барлей! Вона несвідомо встала і на її лиці показалося здивування. Корнелій!

(Продовження буде).

САМОУПРАВНІ ВИБОРИ.

Українці Станиславова не беруть участи у виборах до міської ради.

Відомости, що ми їх подали в „Ділі" ч. 95. з 28. 4. про вибори у Станиславові за інформаціями чужої преси, не зовсім покриваються з правдою. Наш кореспондент дістав від Українського Виборчого Комітету у Станиславові такі інформації:

Як вже „Діло" подавало, наше місто поділено на 10 виборчих округ. З огляду на те, що в округах I, II. і VII. є дуже мале число українських виборців, Комітет вніс у приписаному часі тільки 7 наших лист. Чоловими кандидатами були: в III. окрузі м-р Володимир Ковальський, у IV. д-р Юлій Олесьницький, у V. дир. Микола Швалюк, у VI. інж. Володимир Дутка, в VIII. дир. Кость Вісьневський, у IX. п-і Мелянія Грушкевичева, в X. проф. Никифор Даниш. Спершу всі листи звернули нам. Ми перевели бажані формальности і знову предложили всіх 7 лист. Остаточно Головна Виборча Комісія уневажнила наші листи в чотирьох округах, а саме в X, IV, VI. і V., тобто саме в тих округах, де ми мали надію на 2—3 вибраних з кожної листи, бо ішло про Кнігинин, Бельведер, Гірку та Майзлі, де наших виборців багато. В округах III, VIII. і IX. наші листи принято, та ці округи начисляють багато менше українських виборців і вигляди там для нас дуже слабі. З уваги на те Український Виборчий Комітет постановив дня 29. IV. ц. р. стягнути всі три допущені листи.

Про це рішення повідомлено виборців на окружних виборчих зібраннях, що відбулися в неділю 30. 4. Отже ніодна українська листа не буде предметом голосування при виборах до міської ради міста Станиславова, що відбудуться дня 7. 5. ц. р. **рок.**

ВИБОРЧІ ПРОТЕСТИ НІЧОГО НЕ ПОМАГАЮТЬ У ТЕРНОПІЛЬЩИНІ.

Тернопільське староство відкинуло українські виборчі протести з таких громад: **Березовиця Велика, Острів, Мишковичі, Чорториця, Людвиківка, Денисів, Купчинці, Яструбово, Стегниківці, Гаї Шл. („Крулевщизна"), Гаї Великі.**

Дня 27. квітня відбулися вже вибори волосних радних на терені волости **Янівка.** Волость поділено на 2 округи в той спосіб, що громаду Довжанку злучено з двома майже польськими селами: Забойки і Почапинці, а громаду Кутківці з подібними селами Янівка і Драганівка. В подібний спосіб поділено на 3 виборчі округи волость **Микулинці.** Цікаве, що при громадських виборах не поділено на округи навіть найбільших громад: Настасів, Купчинці, Березовиця Вел., через що там не стало часу всім виборцях переголосувати.

Висліди волосних виборів подамо пізніше.

Німецький начальний вожд в Італії.

РИМ, ПАТ. Ген. Бравшіч приїхав до Риму, де його приняв король та Мусоліні; опісля він відбув розмову з віцемін. Паріяніем та був у нього на сніданку. В понеділок відлетів Бравшіч до Лібії, відкіля вернеться 6. або 7. ц. м.

НІМЕЦЬКИЙ МІНІСТР ПРАЦІ В РИМІ.

В неділю пополудні приїхав до Риму німецький міністр праці Зельдте, на запросини італійських міністрів публичних робіт і справедливости.

Криваві сутички між військом та цивільним населенням в Альжирі.

100 РАНЕНИХ.

АЛЬЖИР, ПАТ. В тубильчій дільниці Альжиру, Касбі, юрба поранила двох сенегальських вояків. Вони покликали з касарні коло 200 товаришів та взялися бити шиби і нападати на прохожих.

В місті проголошено алярм щойно тоді, коли сотня жуавів змусила сенегальців вернутися до касарень. Ранено 100 осіб, м. ін. 30 пасажирів автобусу, що його сенегальці обкинули камінням.

Зміни у верхівці большевицької фльоти.

Комісарем военної фльоти звіменовано дотеперішнього команданта тихоокеанської фльоти Кузнецова — його попередник Фринавський попав у неласку. Заступниками Кузнецова стали: Пісаков, Рогов, Ігнатієв та Левченко.

Протинімецька акція серед чеської еміграції у Франції.

ПАРИЖ, ПАТ. Конгрес чехів та словаків, що живуть у Франції, ухвалив низку резолюцій, з яких найважніша стверджує, що чехи не погодяться з насиллям і будуть боротися за права своєї батьківщини, шануючи обовязки супроти гостинної Франції.

Военне поготівля в Англії.

В останніх днях приспішено підготову Англії на випадок війни. У програмі тої підготови передбачено, що:

1) З Льондону евакуується на провінцію 3,000.000 людей.

2) Подвоять харчові припаси.

3) Побудують велитенські протилетунські схоронища у Льондоні під дільницею міністерств.

4) Евакуують торговельний осередок Льондону та промислові заведення.

5) Кораблі вивантажуватимуть не в Льондоні, що лежить близько континенту, лиш у дальших пристанях на західнім побережжі.

6) Сконфіскують всі приватні самоходи.

7) Замкнуть усі театри й кіна, щоб не допустити до концентрації людей.

Крім того переводять маскування військових обектів.

НОВИЙ ГОЛОВА ВСЕІНДІЙСЬКОГО КОНГРЕСУ.

КАЛЬКУТА, АТЕ. Головою всеіндійського конгресу став Бабу Раджандра Пазад. Його попередник Чандра Боз уступив на домагання Гандія.

РАЙ КАРР. 5)

Стримане слово.

А щодо того Барлея, який був першим чоловіком пані Олдфей? Барлей, по її запевненнях, був для неї найбільше відданий. Він згинув підчас землетрусу на Сайгоні, тому одинацять років. Олдфой дуже дивувався, що то за чоловік міг бути той Барлей. На всякий випадок він дуже радо хотів би був пізнати ближче Барлея.

Електричний вентилятор у кімнаті не помагав. Була горяч і Олдфой став з себе скидати загортку, краватку і ремінець. Засвітивши папіроску, він натрапив на газету.

Пані Олдфой заворушилася непевно на постелі, відтак розплющила очі і прибрала міну ображеної.

— Чи ти доконче мусиш робити тільки гамору з газетою? Прошу тебе, відложи папіроску. Я того не можу знести. А деж ти дів свою краватку і ремінець?

Він промимрив щось на перепросини і загасив папіроску. Але жінка його видно була занадто роздратована, щоб могла заснути. Вона підняласся і звернулася до нього благальним тоном:

— Парсефале! Мені налоїла вже та Азія! Тої спеки я не можу видержати. Ще ті москіти і ті немилосерні запахи з базару! Покиньмо вже це ціле подорожування!

— Алеж...

Тут Олдфой урвав. Його дуже цікавила оця подорож. Він починав уже розуміти далекий Схід і вже віднайшов як справжній турист, смак і чар Сходу. Він не мав охоти переривати подорожі і вертатися до Англії. Але тут була його жінка, з чудовими сльозистими очима, що благала його вертатися домів.

Він наблизився до неї, положив рамя біля неї і сказав:

— Нехай буде як ти собі бажаєш, дорогенька.

*

Зі свого вигідного сідала на веранді готелю стежила пані Олдфой за життям Медангу на головній вулиці. Була ніч. Оксамитно синє небо було нацятковане безчисленними зірками. На тінистих вулицях мало руху і лише припадково гурток тамільських кулів, у фартушках до колін, співав ідучи додому. Деякі міщухи, у чистих білих жакетах і шовкових камізольках, проходжувалися туди і сюди. Якась каритка або рікша пронеслася вулицею на червоних колесах і в ній можна було доглянути смагляву усміхнену дівчину, з чорним, квітками заквітчаним волоссям.

Але на паню Олдфой те все не робило вражіння. Вона тужила за льондонським комфортом. Далекий Схід це була для неї сороката закутина, дуже невигідна і вона дивувалася, як хтось може тим усім тут захоплюватися.

Двох мужчин — оба одягнені у службові одностроі з білого полотна пили щось разом на другому кінці веранди. Вони частенько кидали зором у її сторону.

— Як вульгарно! — подумала вона собі. — Все тут вульгарне! Немиле місце!

Івона дивувалася, як міг захопитися тим усім її перший чоловік Корнелій Барлей. Якжеж то звалася та місцевість, де його смерть забрала? Ага, зачиналася на „С"... Сайгон! А як довго бариться той Парсефал! Він заєдно дає їй чекати на себе. Недбалий! Вона тут лежить з болем голови (вже давно забула за той біль) і мусить чекати на вечерю!

Ліниво помітила, як якась рікша наблизилася до готелевих дверей. З неї зісіло двох мужчин: товстий орієнталець і міцний европеєць. Смаглявий мав під пахою якусь скриньочку завинену в матерію, але не він, лише його товариш звернув на себе її увагу. Було щось знайоме в його поставі, в його ході.

Оба перейшли кільканацять сходів у напрямку веранди і очима стали шукати якогось окремого столика. Орієнталець показав у сторону, де вона сиділа і вони пройшли недалеко неї, вибравши собі недалеко місце.

Коли білий чоловік переходив коло електричної лямпи, пані Олдфой могла йому придивитися. Вона почула дошкульний біль у горішній частині шлунка. Щось страшне... Той чоловік, що тепер пройшов повз неї, то був Корнелій Барлей! Вона несвідомо встала і на її лиці показалося здивування. Корнелій!

(Продовження буде).

Україніка в Італії.

Рим, 25. квітня 1939 р.

Місячник „Військового Географічного Інституту" у Фльоренції „Л Універсо" рік XX. ч. 4, квітень 1939 — XVII — містить розвідку проф. Лео Маньіно п. н. **„Українська кольонізація у східній Азії"**. Випущено її й окремою брошурою, великого формату, на прегарному папері (19. ст. друку з 15. образками та 2 мапами розміщення українців в Азії).

Автор подає історію кольонізації Далекого Сходу, насвітлюючи її багатим статистичним матеріялом. Зокрема зупиняється над суспільно-політичними причинами українського еміграційного руху, подає характеристику української кольонізації та історію культурно-освітнього й політичного розвитку української далеко-східньої кольонії. Багато місця автор присвячує політичній боротьбі українців Зеленого Клина від 1917. р. по сьогодні. Про значіння тої української кольонії автор говорить таке:

„Політично-військове значіння, що його завтра може мати ця українська меншість, у Манджуко і на совітському Далекому Сході, дійсно велике і без сумніву Японія це дуже добре відчула. Українська акція в Манджурії спрямована нині для вдержання та підсилення всіх можливих звязків з українським населенням совітського Далекого Сходу, яке завтра зможе значно вплинути на розвій японської експанзії на ті землі. Бож не треба нам забувати, що військові бази Владивостоку, Благовіщенська й Хабаровська в цілості окружені територією з великим відсотком українців. Цей „клин", компактно занятий українським населенням, більш розвиненим культурно і ліпше зорганізованим соціяльно від інших етнічних груп совітського Далекого Сходу, становить, разом з Японією та Манджуко, одну з життєвих сил для відбудови ґеографічної мапи центрально-східної Азії".

Місячник **„Іль Лявоpо Поліґрафіко"** з березня 1939 р. містить статтю п. Люїджі Контіїі п. з. **„Арте графіка Украіна"** („Українське ґрафічне мистецтво") Автор між іншим пише таке: „Перед українськими мистцями повстало по короткій перерві повоєнних років та самостійности їхнього краю подвійне питання. Перше — універсального характеру — оскільки воно обіймало всю їхню діяльність як мистців та патріотів. Друге — особливого характеру — оскільки воно вязалося з їхніми можливостями та відповідними вимогами. Яка зпоміж таких численних ділянок мистецтва могла б дати українцям можливість виявити назовні їхні здібности, вдержати горіння їх національного запалу й висловити їхні почування так, щоб його пізнало якнайбільше число земляків, та дозволила б гуртові мистців видобути з власної діяльности засоби до життя? Графіка, що завдяки удосконаленню та продукції теперішніх технічних засобів надзвичайно збільшила свої можливости обороту й масового поширення, була найдогіднішою царином діяльности для українських мистців, які зуміли витворити на цьому полі „дійсно глибокі й вартісні праці", що їх автор мав нагоду оглядати й подивляти на виставі української ґрафіки в Римі у червні 1938. р. Автор докладно оповідає про цю виставу і подає коротку характеристику творчости українських мистців, підкреслюючи традиційність, оригінальність та однородність напрямих їх творчости.

„Л Европа Орієнталє" — річник XIX. ч. IV. за березень—квітень 1939. р. — двомісячний журнал „Інституту для Східної Европи" в Римі, містить рецензію проф. Л. Сальвіні на **„Чотири шаблі"**. — Збірник східно-української прози. — (Видання „Українського Слова" — Париж, 1938. р.). Її вже надрукував був тижневик **„Меріділно ді Рома"** під наголовком **„Одна українська антольоґія"**, про що ми вже свого часу подавали до відома українському громадянству. **(УПС. — Рим).**

БОЛГАРІЯ НЕ ПРИСТУПИТЬ ДО БАЛКАНСЬКОЇ АНТАНТИ?

СОФІЯ, АТЕ. У болгарській пресі сильно скріпилася ревізіоністична пропаганда. Щоденник „Зора" гостро виступає проти Балканської Антанти і заповідає, що Румунія не приступить до неї.

З огляду на те, що в Болгарії є цензура, у цьому виступі добачують вислів поглядів офіційних кол.

РЕОРҐАНІЗАЦІЯ НІМЕЦЬКИХ ПОВІТРЯНИХ СИЛ.

ВІДЕНЬ, ПАТ. На приказ Ґерінґа частину области 5. (шлеської) команди повітряної фльоти прилучено до 4. (віденської).

Шефом ґен. штабу став командант 3. армії (з Відня) ґен. Макензен, внук відомого маршала. Його попередника ґен. Ріффа перенесли на становище команданта 5. корпусу в Штутґарті.

Що писало „Діло" 50 років тому.

Четвер, 2. травня 1889.

„ДО МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ

покликано на місце п. Івана Левицького, іменованого інспектором, на помічного референта для справ галицьких середніх шкіл п. Едварда Харкевича, гімназійного професора з Тернополя".

РОСІЙСЬКО-ПЕРСЬКІ ВЗАЄМИНИ.

„Російському послові в Теґерані, кн. Долгорукому — кажуть — вдалося переробити шаха зовсім на прихильника Росії й усунути вплив Дрімонда Вольфа, а зате привернути в Персії давнє значіння Росії. Шах рішився аж тоді поїхати до Росії, коли виконав усі домагання кн. Долгорукого. Він пристав на те, щоб залив Айселі у Каспійському морі був приступний для російських кораблів, дозволив будувати дорогу з Ранту до Теґерану і з Хоросану до Асхабаду і потім ще обіцяв без домагання Росії не давати нікому концесій на будову залізниць у Персії без згоди Росії. Ще тільки одним невдоволена російська преса, а саме тим, що Персія не відступила ще Росії твердині Келат-і-надір".

ПАМЯТНИК ОЛЕКСАНДРА II. У ЧЕНСТОХОВІ.

У Ченстохові відкрили перед кількома днями памятник Олександра II. у присутности ген.-губернатора Гурка. Памятник посвятив насамперед католицький єпископ, а потім як єпископ вернувся з процесією до монастиря, вийшла православна процесія і памятник посвячено другий раз.

ВИСЕЛИЛИ СВЯЩЕННИКА З ПРИКОРДОННОЇ СМУГИ.

ПАТ повідомляє: Повітове старосто в Турці виселило **о. Осипа Бадана**, греко-католицького пароха з Завадки, пов. Турка. Причиною виселення було нельояльне становище виселеного до польської держави і державної влади. О. Бадана засудив суд на гривну 100 зол. зі заміною на 2 тижні арешту за невідповідну поведінку в церкві підчас державного свята дня 11. листопада ц. р.

МІНІСТР ҐАФЕНКУ В РИМІ.

РИМ, ПАТ. В неділю приїхав до Риму мін. Ґафенку. На двірці повитав його мін. Чіяно з дипльоматичними представниками Польщі, Німеччини, Туреччини, Юґославії та Греції.

В неділю пополудні Гафенку відбув довшу розмову з Мусолінїєм та був у нього на принятті. В понеділок був мін. Гафенку на авдієнції у короля та розмовляв з Мусолінїєм; у вівторок прийме його папа.

—о—

ФРАНЦУЗЬКА ВІЙСЬКОВА МІСІЯ ВИЇЗДИТЬ ДО РУМУНІЇ.

Як подає паризький „Матен", у паризьких франко-румунських розмовах постановлено, що 10. ц. м. виїде до Букарешту спеціяльна французька військова місія під проводом ґен. Вейґана, що тепер перебуває в Теґерані як надзвичайний амбасадор.

Ґен. Вейґан приїхав у понеділок до Анкари; він буде там до середи та вестиме розмови з турецькими політиками

Свячене у Львові.

В КУПЕЦЬКІЙ ҐІМНАЗІЇ.

Заходами Батьківського Кружка і Марійської Дружини відбулося свячене в Купецькій Ґімназії Рідної Школи в неділю 30. квітня ц. р. в год. 16. у шкільній домівці тої ґімназії. Дари посвятив Преосв. **Кир Никита**, що при цій нагоді сказав до зібраних тепле слово від себе та в імени Ексцеленції Кир Андрея, що через свою недугу не міг сам прибути на це свято між молодь, котру так любить і котрою так по батьківськи все піклується. Опісля Преосвященний поділився з приявними свяченим яйцем і всі засіли до скромно, але естетично заставлених столів. Поруч Преосвященного до стола засіла Дирекція ґімназії, учительський збір, управа Батьківського Кружка й ін. До зібраних та передовсім до молоді крім Преосвященного промовляли ще: голова Б. К. п. **Іван Філяс**, о. катехит **Харина**, п-і **Василюк**, від учительського збору проф. **Березовський**, заст. голови Б. К. п. **Мода** і від родичів п. **Манів**, котрий слушно жалувався на мале число приявних родичів та опікунів молоді. На кінець промовив директор ґімназії п. **Ковалисько**. Всі промовці загрівали молодь до пильної і витревалої праці над собою та бажали, щоб та молодь, набравши тепер відомостей, заповнила колись ряди такої важної у нас господарської галузи, якою є торговля. По свяченім, що мало наскоізь родинний настрій, молодь забавлялась під наглядом виховників та опікунів. Підчас свяченого співав шкільний хор. **Учасник.**

В БРАТСТВІ ПРИ ЦЕРКВІ СВ. МИКОЛАЯ.

Братства, згуртовані при княжій церкві св. Миколая у Львові, а саме Братство Доброї Смерти і Церковне Братство, уладили минулої неділі (30. квітня ц. р.) свячене для своїх членів та запрошених гостей. У цьому родинному святі церковних братств узяло участь коло 70 українських громадян Жовківської дільниці Львова. Воскресними побажаннями обділився з присутніми о. парох **Василь Лончина**, що при цій нагоді виголосив бадьору промову. По нім промовляли: **пос. д-р Степан Біляк** від Народньої Організації Українців м. Львова, **м-р Ярослав Шавяк**, **адв. д-р Іван Яримович** та голова Братства Доброї Смерти **Павло Мерко**. Свячене, переплітане промовами та воскресними і народніми піснями братського мішаного хору, яким проводить п. **Микола Сидорак**, проминуло в дуже щирому настрою. Наприкінці не від речі буде згадати, що оба церковні братства ведуть від літ під проводом свого духовного провідника о. Лончини велику харитативну працю між українцями Жовківського передмістя і згуртували у своїх рядах сотки українських громадян тієї дільниці Львова

Україніка в Італії.

Рим, 25. квітня 1939 р.

Місячник „Військового Географічного Інституту" у Фльоренції **„Л Універсо"** рік XX. ч. 4, квітень 1939 — XVII — містить розвідку проф. Лео Маньіно п. н. **„Українська кольонізація у східній Азії"**. Випущено її й окремою брошурою, великого формату, на прегарному папері (19. ст. друку з 15. образками та 2 мапами розміщення українців в Азії).

Автор подає історію кольонізації Далекого Сходу, насвітлюючи її багатим статистичним матеріялом. Зокрема зупиняється над суспільно-політичними причинами українського еміграційного руху, подає характеристику української кольонізації та історію культурно-освітнього й політичного розвитку української далеко-східньої кольонії. Багато місця автор присвячує політичній боротьбі українців Зеленого Клина від 1917. р. по сьогодні. Про значіння тої української кольонії автор говорить таке:

„Політично-військове значіння, що його завтра може мати ця українська меншість, у Манджуко і на совітському Далекому Сході, дійсно велике і без сумніву Японія це дуже добре відчула. Українська акція в Манджурії спрямована нині для вдержання та підсилення всіх можливих звязків з українським населенням совітського Далекого Сходу, яке завтра зможе значно вплинути на розвій японської експансії на ті землі. Бож не треба нам забувати, що військові бази Владивостоку, Благовіщенська й Хабаровська в цілості окружені територією з великим відсотком українців. Цей „клин", компактно занятий українським населенням, більш розвиненим культурно і ліпше зорганізованим соціяльно від інших етнічних груп совітського Далекого Сходу, становить, разом з Японією та Манджуко, одну з життєвих сил для відбудови географічної мапи центрально-східної Азії".

Місячник **„Іль Лявоpо Поліграфіко"** з березня 1939 р. містить статтю п. Люїджі Контіїі п. з. **„Арте графіка Україна"** („Українське графічне мистецтво") Автор між іншим пише таке: „Перед українськими мистцями повстало по короткій перерві повоєнних років та самостійности їхнього краю подвійне питання. Перше — універсального характеру — оскільки воно обіймало всю їхню діяльність як мистців та патріотів. Друге — особливого характеру — оскільки воно вязалося з їхніми можливостями та відповідними вимогами. Яка зпоміж таких численних ділянок мистецтва могла б дати українцям можливість виявити назовні їхні здібности, вдержати горіння їх національного запалу й висловити їхні почування так, щоб його пізнало якнайбільше число земляків, та дозволила б гуртові мистців видобути з власної діяльности засоби до життя? Графіка, що завдяки удосконаленню та продукції теперішніх технічних засобів надзвичайно збільшила свої можливости обороту й масового поширення, була найдогіднішою царинею діяльности для українських мистців, які зуміли витворити на цьому полі „дійсно глибокі й вартісні праці", що їх автор мав нагоду оглядати й подивляти на виставі української графіки в Римі у червні 1938. р. Автор докладно оповідає про цю виставу і подає коротку характеристику творчости українських мистців, підкреслюючи традиційність, оригінальність та однородність напрямків їх творчости.

„Л Европа Орієнтале" — річник XIX. ч. IV. за березень—квітень 1939. р. — двомісячний журнал „Інституту для Східної Европи" в Римі, містить рецензію проф. Л. Сальвіні на **„Чотири шаблі"**. — Збірник східно-української прози. — (Видання „Українського Слова" — Париж, 1938. р.). Її вже надрукував був тижневик **„Меридіяно ді Рома"** під наголовком **„Одна українська антольогія"**, про що ми вже свого часу подавали до відома українському громадянству. **(УПС. — Рим).**

Що писало „Діло" 50 років тому.

Четвер, 2. травня 1889.

„ДО МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ

покликано на місце п. Івана Левицького, іменованого інспектором, на помічного референта для справ галицьких середніх шкіл п. Едварда Харкевича, гімназійного професора з Тернополя".

РОСІЙСЬКО-ПЕРСЬКІ ВЗАЄМИНИ.

„Російському послові в Тегерані, кн. Долгорукому — кажуть — вдалося переробити шаха зовсім на прихильника Росії й усунути вплив Дрімонда Вольфа, а зате привернути в Персії давнє значіння Росії. Шах рішився аж тоді поїхати до Росії, коли виконав усі домагання кн. Долгорукого. Він пристав на те, щоб залив Айсолі у Каспійськім морі був приступний для російських кораблів, дозволив будувати дорогу з Ранту до Тегерану і з Хоросану до Асхабаду і потім ще обіцяв без домагання Росії не давати нікому концесій на будову залізниць у Персії без згоди Росії. Ще тільки одним невдоволена російська преса, а саме тим, що Персія не відступила ще Росії твердині Келат-і-надір".

ПАМЯТНИК ОЛЕКСАНДРА II. У ЧЕНСТОХОВІ.

У Ченстохові відкрили перед кількома днями памятник Олександра II. у присутности ген.-ґубернатора Гурка. Памятник посвятив насамперед католицький єпископ, а потім як єпископ вернувся з процесією до монастиря, вийшла православна процесія і памятник посвячено другий раз

ВИСЕЛИЛИ СВЯЩЕННИКА З ПРИКОРДОННОЇ СМУГИ.

ПАТ повідомляє: Повітове староство в Турці виселило **о. Осипа Балана**, греко-католицького пароха з Завадки, пов. Турка. Причиною виселення було нельояльне становище виселеного до польської держави і державної влади. О. Балана засудив суд на гривну 100 зол. зі заміною на 2 тижні арешту за невідповідну поведінку в церкві підчас державного свята дня 11. листопада ц. р.

МІНІСТР ҐАФЕНКУ В РИМІ.

РИМ, ПАТ. В неділю приїхав до Риму мін. Ґафенку. На двірці повитав його мін. Чяно з дипльоматичними представниками Польщі, Німеччини, Туреччини, Югославії та Греції.

В неділю пополудні Ґафенку відбув довшу розмову з Мусолінієм та був у нього на принятті. В понеділок був мін. Ґафенку на авдієнції у короля та розмовляв з Мусолінієм; у вівторок прийме його папа.

—о—

ФРАНЦУЗЬКА ВІЙСЬКОВА МІСІЯ ВИЇЗДИТЬ ДО РУМУНІЇ.

Як подає паризький „Матен", у паризьких франко-румунських розмовах постановлено, що 10. ц. м. виїде до Букарешту спеціяльна французька військова місія під проводом ґен. Вейґана, що тепер перебуває в Тегерані як надзвичайний амбасадор.

Ген. Вейґан приїхав у понеділок до Анкари; він буде там до середи та вестиме розмови з турецькими політиками.

БОЛГАРІЯ НЕ ПРИСТУПИТЬ ДО БАЛКАНСЬКОЇ АНТАНТИ?

СОФІЯ, АТЕ. У болгарській пресі сильно скріпилася ревізіоністична пропаґанда. Щоденник „Зора" гостро виступає проти Балканської Антанти і заповідає, що Румунія не приступить до неї.

З огляду на те, що в Болгарії є цензура, у цьому виступі добачують вислів поглядів офіційних кол.

РЕОРГАНІЗАЦІЯ НІМЕЦЬКИХ ПОВІТРЯНИХ СИЛ.

ВІДЕНЬ, ПАТ. На приказ Ґерінґа частину области 5. (шлеської) команди повітряної фльоти прилучено до 4. (віденської).

Шефом ґен. штабу став командант 3. армії (з Відня) ґен. Макензен, внук відомого маршала. Його попередника ґен. Ріффа перенесли на становище команданта 5. корпусу в Штутґарті.

Свячене у Львові.

В КУПЕЦЬКІЙ ҐІМНАЗІЇ.

Заходами Батьківського Кружка і Марійської Дружини відбулося свячене в Купецькій Ґімназії Рідної Школи в неділю 30. квітня ц. р. в год. 16. у шкільній домівці тої ґімназії. Дари посвятив Преосв. **Кир Никита**, що при цій нагоді сказав до зібраних тепле слово від себе та в імени Ексцеленції Кир Андрея, що через свою недугу не міг сам прибути на це свято між молодь, котру так любить і котрою так по батьківськи все пікується. Опісля Преосвященний поділився з приявними свяченим яйцем і всі засіли до скромно, але естетично заставлених столів. Поруч Преосвященного до стола засіла Дирекція ґімназії, учительський збір, управа Батьківського Кружка й ін. До зібраних та передовсім до молоді крім Преосвященного промовляли ще: голова Б. К. п. **Іван Філяс,** о. катехит **Харина,** п-і **Василюк,** від учительського збору проф. **Березовський,** заст. голови Б. К. п. **Мода** і від родичів п. **Манів,** котрий слушно жалувався на мале число приявних родичів та опікунів молоді. На кінець промовив директор ґімназії п. **Ковалисько.** Всі промовці загрівали молодь до пильної і витревалої праці над собою та бажали, щоб та молодь, набравши тепер відомостей, заповнила колись ряди такої важної у нас господарської галузи, якою є торговля. По свяченім, що мало наскрізь родинний настрій, молодь забавлялась під наглядом вихованків та опікунів. Підчас свяченого співав шкільний хор. **Учасник.**

В БРАТСТВІ ПРИ ЦЕРКВІ СВ. МИКОЛАЯ.

Братства, згуртовані при княжій церкві св. Миколая у Львові, а саме Братство Доброї Смерти і Церковне Братство, уладили минулої неділі (30. квітня ц. р.) свячене для своїх членів та запрошених гостей. У цьому родинному святі церковних братств узяло участь коло 70 українських громадян Жовківської дільниці Львова. Воскресними побажаннями обділився з присутніми о. парох **Василь Лончина,** що при цій нагоді виголосив бадьору промову. По нім промовляли: **пос. д-р Степан Біляк** від Народньої Орґанізації Українців м. Львова, **м-р Ярослав Шавяк, адв. д-р Іван Яримович** та голова Братства Доброї Смерти **Павло Мерко.** Свячене, переплітане промовами та воскресними і народніми піснями братського мішаного хору, яким проводить п. **Микола Сидорак,** проминуло в дуже щирому настрою. Наприкінці не від речі буде згадати, що оба церковні братства ведуть від літ під проводом свого духовного провідника о. Лончини велику харитативну працю між українцями Жовківського передмістя і згуртували у своїх рядах сотки українських громадян тієї дільниці Львова.

Сторінка без політики.

Атлантида, затоплена країна?

Славний грецький фільософ Плятон пише в одному із своїх творів, що єгипетські жерці оповідали йому про величезний острів, який давно зник, і якого численні мешканці мали високу культуру. 9.000 років перед часом, коли жив Плятон, зн. б. 11.000 років тому, цілий той величезний острів зник під хвилями й бурунами океану за один день і ніч. Жахливий образ подробиць цієї катастрофи, коли уявити собі, що нагло цілий обрій перемінився в гігантичний водний мур, який безупину підносився, заливав долини, височини і прикривав найвищі гірські шпилі, наближувався до всіх місць, прикрив увесь край з усіми створіннями і став їхнім гробом. Усе прикрили буруни Атлантійського Океану.

Від тоді, коли Плятон записав цю звістку, люди не перестали цікавитися казковим островом і то не тільки фантасти, але і поважні науковці. Головно після найподрібніших дослідів середньо-амеркканських культур азтеків, маїв та ін. народів, накидалася дослідникам думка, що між новим і старим світом існували давним-давно звязки. Бо в пралісах Мексику ще досі стоять руїни великих пірамід, збудовані перед більше, ніж 1.000 роками тому, про яких призначення сьогоднішні мешканці не знають нічого. Хто не подумає про єгипетські піраміди, гігантичні мавзолеї фараонів?

Бальзамування та муміфікацію людських трупів можна теж подибати не тільки в Єгипті, але теж і в старій Америці. Навіть спосіб будування святинь і палат подібний на обох континентах. А подібність тваринних родів не тяжко ствердити на обох континентах, і виключене, щоб їх могли туди перенести люди.

На підставі цих схожостей та цілого ряду інших стає імовірна думка, що колись давно мусів існувати якийсь континент, який лучив оба світи. Правдою є, що найдальше на північ висунені частини Азії та Америки наближаються в проливі Берінга на неціліх 100 км., отже комунікація в цьому місці могла бути можлива. Але віддаль звідсіля до Середущої Америки для тодішніх способів подорожування і з уваги на велику ріжницю підсоння та через величезні, непролазні праліси була непереможна. Ніяка комунікація на тому просторі не могла існувати, і коли не знаходимо ніякого іншого пояснення, лишається хіба вірити Плятонові, що потонула Атлантида впродовж довгих віків лучила Америку з Европою аж до часу, коли ця країна зникла в жахливому катаклізмі залита хвилями океану.

Одначе побіч наведених думок „за" можна зустріти думки і „проти" існування Атлантиди з немаловажними арґументами. Ствердженo численними сондами, що середуща глибина Атлантійського Океану має яких 3.500 м. Отже неможливо, щоб країна аж так глибоко запалася. І структура берегів неподібна до морського дна.

З цих численних суперечностей, відомий австрійський учений проф. Альфред Вегенер (помер у часі подорожі на Гренляндію) знайшов вихід, подаючи думку, яка немов блискавка все вияснює. Він створив гіпотезу про т. зв. „ворушкий континент". На його думку між континентами справді існував звязок, який попросту згодом проломився. Це сталося так, як з ледняками півночі. Відломана частина континенту не затопилася, але поплила, очевидно не по воді, бо континенти були так мовити приліплені понад 1.000 км. грубим шаром. Так пройшли тисячі років і континенти віддалилися від себе, поступнево міняючи свою позицію. Ця думка прийнялася була між численними вченими і за цією гіпотезою промовляв факт, який стверджено на підставі точних дослідів, а саме, що Гренляндія за останніх 80 років пересунулася на захід на яких 1.600 м. у відношенні до інших країн. Швидкість її пересування має 20 м. на рік. У звязку з цим явищем проф. Вегенер кількакратно їздив на Гренляндію, де й помер в 1930. р.

Якщо візьмете до рук атляс, змісця вразить вас, що побережжя західньої Африки своїми заливами цілком добре покривається зі східнім, побережжя Південної Америки з її півостровами. Це саме пояснюється тим, що обидва континенти колись у давнину були злучені разом. Правдоподібно, що інші континенти теж були злучені разом, але пізніше відділилися і віддалилися. Цим можна пояснити схожість, на ріжних континентах, культур, фльори, фавни і т. п.

Рівночасно ця теза вияснює деякі темні сторінки ґеології. Напр. можна припустити, що високі гори повстали саме підчас пересування континентів. Це могла б бути відповідь на досі нерозвязане питання про повстання Альп і інших подібних гір. Колишня загально прийнята думка про скорчення землі піддає всякі сумніви, які при наведеній гіпотезі відпадають.

Чи у висновку маємо ствердити, що вістка записана Плятоном належить до казок? На це питання ось як відповідає один німецький журнал: „Ні! Бо часто, дуже часто виявилося, що подібні звістки мали завжди принайменше зерно правди, але завдяки довгому часові вони видавалися фантазіями. І тому сміло можна припустити, що Атлантида дійсно існувала та її залило море; все ж катастрофа не мусіла торкатися цілого континенту. Ще сьогодні бувають інколи, головно в вульканічних околицях, острови, що їх заливає океан разом із усіми оселями та мешканцями. Та світ не багато про це знає."

Загадки Атлантиди ніхто ще не вияснив остаточно, все це прикрите густими хмарами часу і здогадів. Усеж люди вірять, що при щораз краще удосконалюваних наукових методах можна буде казку про Атлантиду розяснити.

М. В. Дольницький.

Зі срібного екрану.

Марлена Дітріх виступить уперше на французькому екрані у фільмі, зробленій на підставі повісти Вікі Бавм, перероблeній для фільми французьким повістярем Кесселем, тим самим, що написав оповідання про Махна. Фільма називається „Карієра Доріс Гарт".

Директори голівудських фірм заявили, що колірові фільми не виплачуються. Вони коштують вдвоє і втроє більше ніж звичайні, а більшого успіху не мають.

Голяндія не радо приймає італійські фільми, які не подобаються. За останній рік взяли їх там на половину менше ніж французьких.

В Парижі приготовляють ще раз фільму на підставі повісти Золі „Нана". В головній ролі виступить Вівіяна Романс. Останній раз грала її Анна Стен, а за часів німої фільми Катерина Геслінґ.

Єлисавета Бергнер виступила в Льондоні у фільмі „Украдене життя", сюжет якої запозичений з твору Е. Бенеша. Англійці звертали незвичну увагу на автора сценарія, як на артистку.

Чарлі Чаплін припинив працю над своєю фільмою „Диктатори", тому, що його партнерка Полета Годар занята тепер у фільмі „Кітка та качка", що її приготовляє фірма Парамаунт.

Нещаслива фільма. В 1936. р. у Голівуді почали робити знимки до великої фільми „Готель Імперіяль". Головну ролю мала в ній грати Марлена Дітріх, але в половині праці виникло непорозуміння між нею і фірмою і фільму перервали. Артистка виїхала до Европи, а її ролю доручили Марґареті Салівен. Фільму довели до половини, коли артистка зломила собі руку. На її місце заанґажували італійську артистку Ізу Міранду. Тепер праця над фільмою почалась наново, бо через згадані трудноші припинилась.

Альбом старости. Деякі голівудські кіновиробництва мають у себе архіви з портретами славних фільмових артистів, але такими, як вони будуть виглядати на старість. Режисери і характеризатори дуже часто мусять уявляти собі обличчя артиста на десять, 20, 30 років старше, відповідно до історії зображеної у фільмі. Постарівши відповідно артиста, вони фотографують його і такою знимкою користуються, коли треба. Жінки дуже не радо позують до таких фотографій, але контракти кінових фірм звичайно приневолюють їх до цього. Ясно, що такі альбоми зі старими обличчями доступні для власників виробництв і режисерів, а не для сторонніх.

Як вимер рід славного письменника.

У французькому місті Сен-Санс коло Руан, померла бабуся Жанна Марія Корнель, остання представниця роду автора безсмертного „Сида". Славний драматурґ мав сина Петра, капітана королівської ґвардії. Той мав сина Петра, приятеля Вольтера. Його син Людовик мав сина Петра, який на особистий наказ Наполеона дістав стипендію в марсельському ліцею.

Людовик Корнель був професором історії і після державного перевороту в 1892. р. послом. Його старший син був послом з того самого департаменту Нижньої Сени. Молодший, Авґуст, що вмер у 1892. році, мав двоє дітей: Евгена і Жанну-Марію. Евген брав участь у святі 300-літніх роковин свого предка і помер недавно. Після смерти його сестри рід Корнелів у Франції вигас.

—o—

Виставa азалій.

У Парижі міські оранжерії влаштували велику виставу азалій усіх родів. Французькі огородники зуміли виплекати десятки нових родів невідомих досі в первісній батьківщині тих квітів — Японії. Азалії приїхали до Европи сто років тому з моряками, що перші звернули на них увагу.

—o—

Гарний вік.

Статистика стверджує, що найбільше людей доживає пізнього віку у Туреччині та Болгарії. Досі вчені не ствердили, яким причинам ці краї це завдячують. Англійська преса звертає увагу на гарний вік мешканця південної Африки Карієля Гендрікса, з роду малайця. Маючи 119 років він і досі працює, а його 70-літня донька, щойно тепер звернулася до маґістрату в Капштадті з проханням, щоби його звільнили від праці і визначили йому відповідну платню.

—o—

Совісний громадянин.

Цими днями зявився до поліційного комісаріяту паризької передміської місцевости Венсен якийсь громадянин і заявив:

— Прошу видати мені дозвіл носити зброю. Ось тут мої папери.

Урядовець переглянув папери і видав дозвіл. Годину пізніше повідомили комісаріят, що той самий чоловік застрілився. На столі він залишив дозвіл на доказ, що йому вільно було стріляти.

Політична сукня.

Вдова по венезуельським ґенералі Гідальґо, приїхала до відомої французької купелевої місцевости Бяриц і там хотіла демонстраційно звернути на себе увагу своєю сукнею. На сукні були вигаптовані три столиці: Берлін, Рим, Токіо, сполучені одною віссю. Коли вона ввійшла до касина, обурена публика розірвала її сукню, а поліція нишком радила їй виїхати для політичної пропаґанди до Еспанії.

ГУМОР.

Скандал.

До ресторану вбігає дуже схвильований добродій. Підходить до прилавку і каже:

— Прошу три горілки, але скоро, бо я боюся скандалу!

Кельнер наливає скоро, гість випиває, каже собі дати закуску і каже:

— Тепер уже скандал недалеко.

Кельнер заціkавлений питається, що це за скандал?

Гість: Зараз побачите, нехай тільки прийде господар і скаже собі заплатити, бо я не маю ні сотика.

У готелі.

Служниця входить до кімнати і кричить до гостя:

— Прошу встати, ви казали себе збудити в 7-ій до поїзду, а тепер вже десята.

На базарі.

— Ні, я цієї риби не куплю, вона не свіжа.

— Але чому?

— Їй неприємно чути з уст.

— Це нічого не значить, трудно всім рибам чистити зуби пастою!

—o—

Сторінка без політики.

Атлянтида, затоплена країна?

Славний грецький фільософ Плятон пише в одному із своїх творів, що египетські жерці оповідали йому про величезний острів, який давно зник, і якого численні мешканці мали високу культуру. 9.000 років перед часом, коли жив Плятон, зн. б. 11.000 років тому, цілий той величезний острів зник під хвилями й бурунами океану за один день і ніч. Жахливий образ подробиць цієї катастрофи, коли уявити собі, що нагло цілий обрій перемінився в ґігантичний водний мур, який безупину підносився, заливав долини, височини і прикривав найвищі гірські шпилі, наближувався до всіх місць, прикрив увесь край з усіми створіннями і став їхнім гробом. Усе прикрили буруни Атлянтійського Океану.

Від тоді, коли Плятон записав цю звістку, люди не перестали цікавитися казковим островом і то не тільки фантасти, але і поважні науковці. Головно після найподрібніших дослідів середньо-амерканських культур азтеків, маїв та ін. народів, накидалася дослідникам думка, що між новим і старим світом існували давним-давно звязки. Бо в пралісах Мексику ще досі стоять руїни великих пірамід, збудовані перед більше, ніж 1.000 роками тому, про яких призначення сьогоднішні мешканці не знають нічого. Хто не подумає про египетські піраміди, ґіґантичні мавзолеї фараонів?

Бальзамування та муміфікацію людських трупів можна теж подибати не тільки в Египті, але теж і в старій Америці. Навіть спосіб будування святинь і палат подібний на обох континентах. А подібність тваринних родів не тяжко ствердити на обох континентах, і виключене, щоб їх могли туди перенести люди.

На підставі цих схожостей та цілого ряду інших стає імовірна думка, що колись давно мусів існувати якийсь континент, який лучив оба світи. Правдою є, що найдальше на північ висунені частини Азії та Америки наближаються в проливі Берінґа на нецілих 100 км., отже комунікація в цьому місці могла бути можлива. Але віддаль звідсіля до Середущої Америки для тодішніх способів подорожування і з уваги на велику ріжницю підсоння та через величезні, непролазні праліси була непереможна. Ніяка комунікація на тому просторі не могла істнувати, і коли не знаходимо ніякого іншого пояснення, лишається хіба вірити Плятонові, що потонула Атлянтида впродовж довгих віків лучила Америку з Европою аж до часу, коли ця країна зникла в жахливому катаклізмі залита хвилями океану.

Одначе побіч наведених думок „за" можна зустріти думки і „проти" істнування Атлянтиди з немаловажними арґументами. Стверджено численними сондами, що середуща глибина Атлянтійського Океану має яких 3.500 м. Отже неможливо, щоб країна аж так глибоко запалася. І структура берегів неподібна до морського дна.

З цих численних суперечностей, відомий австрійський учений проф. Альфред Веґенер (помер у часі подорожі на Ґренляндію) знайшов вихід, подаючи думку, яка немов блискавка все вияснює. Він створив гіпотезу про т. зв. „ворушкий континент". На його думку між континентами справді істнував звязок, який попросту згодом проломився. Це сталося так, як з ледняками півночі. Відломана частина континенту не затопилася, але поплила, очевидно не по воді, бо континенти були так мовити приліплені понад 1.000 км. грубим шаром. Так пройшли тисячі років і континенти віддалилися від себе, поступнево міняючи свою позицію. Ця думка прийнялася була між численними вченими і за цією гіпотезою промовляв факт, який стверджено на підставі точних дослідів, а саме, що Гренляндія за останніх 80 років пересунулася на захід на яких 1.600 м. у відношенні до інших країн. Швидкість її пересування має 20 м. на рік. У звязку з цим явищем проф. Веґенер кількакратно їздив на Гренляндію, де й помер в 1930. р.

Якщо візьмете до рук атляс, змісця вразить вас, що побережжя західньої Африки своїми заливами цілком добре покривається зі східнім, побережжя Південної Америки з її півостровами. Це саме пояснюється тим, що обидва континенти колись у давнину були злучені разом. Правдоподібно, що інші континенти теж були злучені разом, але пізніше відділилися і віддалилися. Цим можна пояснити схожість, на ріжних континентах, культур, фльори, фавни і т. п.

Рівночасно ця теза вияснює деякі темні сторінки ґеольоґії. Напр. можна припустити, що високі гори повстали саме підчас пересування континентів. Це могла б бути відповідь на досі нерозвязане питання про повстання Альп і інших подібних гір. Колишня загально прийнята думка про скорчення землі піддає всякі сумніви, які при наведеній гіпотезі відпадають.

Чи у висновку маємо ствердити, що вістка записана Плятоном належить до казок? На це питання ось як відповідає один німецький журнал: „Ні! Бо часто, дуже часто виявилося, що подібні звістки мали завжди принаймеше зерно правди, але завдяки довгому часові вони видавалися фантазіями. І тому сміло можна припустити, що Атлянтида дійсно істнувала та її залило море; все ж катастрофа не мусіла торкатися цілого континенту. Ще сьогодні бувають інколи, головно в вульканічних околицях, острови, що їх заливає океан разом із усіми оселями та мешканцями. Та світ не багато про це знає."

Загадки Атлянтиди ніхто ще не вияснив остаточно, все це прикрите густими хмарами часу і здогадів. Усеж люди вірять, що при щораз краще удосконалюваних наукових методах можна буде казку про Атлянтиду розяснити.

М. В. Дольницький.

Як вимер рід славного письменника.

У французькому місті Сен-Санс коло Руана, померла бабуся Жанна Марія Корнель, остання представниця роду автора безсмертного „Сида". Славний драматурґ мав сина Петра, капітана королівської ґвардії. Той мав сина Петра, приятеля Вольтера. Його син Людовик мав сина Петра, який на особистий наказ Наполеона дістав стипендію в марсельському ліцею.

Людовик Корнель був професором історії і після державного перевороту в 1892. р. послом. Його старший син був послом з того самого департаменту Нижчої Сени. Молодший, Авґуст, що вмер у 1892. році, мав двоє дітей: Евгена і Жанну-Марію. Евген брав участь у святі 300-літніх роковин свого предка і помер недавно. Після смерти його сестри рід Корнелів у Франції вигас

—o—

Виста а азалій.

У Парижі міські оранжерії влаштували велику виставу азалій усіх родів. Французькі огородники зуміли виплекати десятки нових родів невідомих досі в первісній батьківщині тих квітів — Японії. Азалії приїхали до Европи сто років тому з моряками, що перші звернули на них увагу.

—o—

Гарний вік.

Статистика стверджує, що найбільше людей доживає пізнього віку у Туреччині та Болгарії. Досі вчені не ствердили, яким причинам ці краї це завдячують. Англійська преса звертає увагу на гарний вік мешканця південної Африки Карієля Гендрікса, з роду маляйця. Маючи 119 років він і досі працює, а його 70-літня донька, щойно тепер звернулася до маґістрату в Капштадті з проханням, щоби його звільнили від праці і визначили йому відповідну платню.

—o—

Совісний Громадянин.

Цими днями зявився до поліційного комісаріяту паризької передміської місцевости Венсен якийсь громадянин і заявив:

— Прошу видати мені дозвіл носити зброю. Осьтут мої папери.

Урядовець переглянув папери і видав дозвіл. Годину пізніше повідомили комісаріят, що той самий чоловік застрілився. На столі він залишив дозвіл на доказ, що йому вільно було стріляти.

Політична сукня.

Вдова по венезуельськім генералі Гідальґо, приїхала до відомої французької купелевої місцевости Біяріц і там хотіла демонстраційно звернути на себе увагу своєю сукнею. На сукні були виґаптовані три столиці: Берлін, Рим, Токіо, сполучені одною віссю. Коли вона ввійшла до касина, обурена публика розірвала її сукню, а поліція нишком радила їй виїхати для політичної пропаґанди до Еспанії.

Зі срібного екрану.

Марлена Дітріх виступить уперше на французькому екрані у фільмі, зробленій на підставі повісти Вікі Бавм, перероблений для фільми французьким повістярем Кесселем, тим самим, що написав оповідання про Махна. Фільма називається „Каріера Доріс Гарт".

Директори голівудських фірм заявили, що колірові фільми не виплачуються. Вони коштують вдвоє і втроє більше ніж звичайні, а більшого успіху не мають.

Голяндія не радо приймає італійські фільми, які не подобаються. За останній рік взяли їх там на половину менше ніж французьких.

В Парижі приготовляють ще раз фільму на підставі повісти Золі „Нана". В головній ролі виступить Вівіяна Романс. Останній раз грала її Анна Стен, а за часів німої фільми Катерина Геслінг.

Елисавета Берґнер виступила в Льондоні у фільмі „Украдене життя", сюжет якої заповнений з твору Е. Бенеша. Англійці звертали не меншу увагу на автора сценарія, як на артистку.

Чарлі Чаплін припинив працю над своєю фільмою „Диктатори", тому, що його партнерка Полетта Годар зайнята тепер у фільмі „[illegible] та качка", що її приготовляє фірма Парамавнт.

Нещаслива фільма. В 1936. р. у Голівуді почали робити знимки до великої фільми „Готель Імперіяль". Головну ролю мала в ній грати Марлена Дітріх, але в половині праці виникло непорозуміння між нею і фірмою і фільму перервали. Артистка виїхала до Европи, а її ролю доручили Марґареті Салівен. Фільму довели до половини, коли артистка зломила собі руку. На її місце заанґажували італійську артистку Ізу Міранду. Тепер праця над фільмою почалась наново, бо через згадані труднощі припинилась.

Альбом старости. Деякі голівудські кіновиробництва мають у себе архіви з портретами славних фільмових артистів, але такими, як вони будуть виглядати на старість. Режисери і характеризатори дуже часто мусять уявляти собі обличчя артиста на десять, 20, 30 років старше, відповідно до історії зображеної у фільмі. Постарівши відповідно артиста, вони фотографують його і такою знимкою користуються, коли треба. Жінки дуже не радо позують до таких фотографій, але контракти кінових фірм звичайно приневолюють їх до цього. Ясно, що такі альбоми зі старими обличчями доступні для власників виробництв і режисерів, а не для сторонних.

ГУМОР.

Скандал.

До ресторану вбігає дуже схвильований добродій. Підходить до прилавку і каже:

— Прошу три горілки, але скоро, бо я боюся скандалу!

Кельнер наливає скоро, гість випиває, каже собі дати закуску і каже:

— Тепер уже скандал недалеко.

Кельнер зацікавлений питається, що це за скандал?

Гість: Зараз побачите, нехай тільки прийде господар і скаже собі заплатити, бо я не маю ні сотика.

У готелі.

Служниця входить до кімнати і кричить до гостя:

— Прошу встати, ви казали себе збудити в 7-ій до поїзду, а тепер вже десята.

На базарі.

— Ні, я цієї риби не куплю, вона не свіжа.

— Але чому?

— Їй неприємно чути з уст.

— Це нічого не значить, трудно всім рибам чистити зуби пастою!

—o—

Англія метушиться.

РАДА МІНІСТРІВ РАДИТЬ НАД ПОЛОЖЕННЯМ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. В понеділок перед полуднем відбулося засідання англійської ради міністрів під проводом Чемберлена. Наради торкалися законопроекту про обовязкову військову службу і справи спротиву новим актам агресії. Вирішено, що на німецький меморіял англійський уряд відповість, що англійсько-німецький договір не передбачував одностороннього виповідження.

Крім цього рада міністрів радила й над палестинською справою.

Перед засіданням премієр Чемберлен прийняв провідника опозиції Еттле і Ґрінвуда.

ПАЛАТА ГРОМАД ПРИЙНЯЛА ЗАКОН ПРО ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. В понеділок премієр Чемберлен представив палаті громад закон про обовязковий військовий вишкіл. Міністр Гор Беліша представив закон про запаси й допомічні сили Анґлії. Оба закони прийнято в першому читанні.

НАРАДИ З АМБАСАДОРАМИ І ПОСЛАМИ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Після засідання кабінету мін. Галіфакс прийняв французького амбасадора Корбена і грецького посла. Пополудні до міністерства закордонних справ приїхали німецький шарж д' афер д-р Вордт і посли португальський та шведський.

АНГЛІЯ ВИСЕЛЮЄ НІМЕЦЬКИХ ДІЯЧІВ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Крім кореспондента „Ессенер Националь Цайтунг" англійська влада виселила ще кількох визначних німецьких партійних діячів, між іншими: гавляйтера на Анґлію Отта Карльова, його заступника Гіммельмана і провідничку німецького жіночого фронту п. Вольф.

ГЕН. ВЕЙҐАН В АНКАРІ.

Ґен. Вейґан вертаючися зі шлюбу іранського престолонаслідника приїхав до Анкари, де побуде до середи. В понеділок його прийняв турецький премієр Рефік Сайдам, міністр закордонних справ Сараджоґлю і шеф генерального штабу маршал Февзі Чакмак.

Туреччина застерігає собі повну свободу у справі проливів.

СТАМБУЛ, ПАТ. В Туреччині всі здають собі справу з того, що влада над проливами робить з тієї держави поважний чинник у міжнародній політиці, особливо тепер, у теперішньому положенні.

Навязуючи до тієї справи посол Національного Зібрання, відомий публіцист Муґітін Бірґен пише в „Сон Поста", що тепер нема вже проблеми у давній формі і давньому значінні. „Нема сили — пише він — що могла би зробити на Туреччину натиск у справі проливів. Туреччина застерігає собі повну свободу кермувати політикою, що торкається проливів, згідно зі своїми інтересами".

ПОЛЬЩА НЕ ВІДКИНУЛА НІМЕЦЬКИХ ПРОПОЗИЦІЙ.

„Таймс" у статті, в якій займається проблемою Данціґа, твердить, що коли Польща висунула свої пропозиції у справі наладнання польсько-німецьких взаємин у Данціґу та німецької комунікації через Поморя, то це не значить, що вона відкинула пропозиції Німеччини. „Таймс" кінчить свою статтю думкою, що Польща може переговорювати з Німеччиною у згаданих справах маючи ґарантію Анґлії і Франції.

АМЕРИКАНСЬКА АМБАСАДА ДІСТАЛА КОПІЮ ПРОМОВИ ГІТЛЕРА.

ВАШИНҐТОН, ПАТ. Державний секретар Ґул заявив, що сам факт, що до амбасади Злучених Держав у Берліні надіслано копію промови канцлера Гітлера у райхстаґу не значив би, що це відповідь на телеґраму президента Рузвельта. Але міністер закордонних справ Райху після висилки копії промови зателефонував до амбасади Злучених Держав і заявив, що ця промова — це відповідь президентові Рузвельтові.

ІТАЛІЯ ХОЧЕ ПЕРЕГОВОРЮВАТИ З ФРАНЦІЄЮ.

ПАРИЖ, ПАТ. В анґлійській пресі появилася вістка про те, що італійський уряд передав французькому урядові пропозиції, на підставі яких мають небавом початися переговори. Французькі урядові кола заперечують цю вістку.

КАТАСТРОФИ В ЧАСІ ПОВОРОТУ З ВЕСІЛЛЯ.

ТЕГЕРАН, ПАТ. Підчас повороту з королівського весілля у Теґерані до Туреччини, два літаки з загального числа семи, що брали участь у тій подорожі, впали у полумені на землю. Одна особа згинула, чотири поранені. П'ять літаків знайшлося в области бур і вони мусіли причалити. Тільки один вернувся до своєї бази.

НАПАД НА ПОЛЬСЬКИХ АРТИСТІВ НА ШЛЕСЬКУ.

ОПІЛЛЯ, ПАТ. В неділю після вистави польського театру з Катовиць в Опіллі, на автобус, яким польські артисти верталися, у Стрільцях Великих, на терені німецької частини Шлеська, зроблено напад. Юрба обкидала поляків прозвищами й намагалася здемолювати й ушкодити автобус, але автобусові вдалося відїхати. Одного артиста побили. На директора театру Собанського, що окремо вертався автом, теж напали. Він мусів втекти до недалекої хати, де забарикадувався. Юрба облягала його до 12-ої години в ночі. На телефонічну інтервенцію по чотирох годинах зявилася поліція, яка визволила дошкульно побитого директора Собанського.

В ПАЛЕСТИНІ НЕМА СПОКОЮ.

ЄРУСАЛИМ, ПАТ. Рішення у справі Палестини зібрано в „Білій Книзі", що її англійський уряд переслав палестинському урядові. „Біла Книга" вже від кількох днів у руках представників місцевої влади і мабуть у вівторок її подадуть до прилюдного відома.

В Палестині ще досі нема спокою. В неділю виконано 4 терористичні напади. Є 2-ох убитих і 2-ох ранених. В Тиверіяді вбили жида, в Гайфі одного араба, другого ранили. В Єрусалимі батьки відомого арабського провідника Нашашібі чудом втекли перед смертю. Атентатчика, що намагався стріляти до них, ранили вояки.

СКРІПЛЮЮТЬ ОБОРОНУ ПАНАМСЬКОГО КАНАЛУ.

ВАШИНҐТОН, ПАТ. З доручення президента Рузвельта департамент війни поробив заходи з метою скріпити оборону Панамського каналу. Мають створити новий військовий департамент під назвою „Департамент Порторіко", що кермуватиме системою оборони області Антилів.

МАДЯРСЬКІ МІНІСТРИ В БЕРЛІНІ.

Мадярський премієр Телекі і міністр закордонних справ Чакі, що приїхали тепер до Берліна, взяли участь у першотравневому святі. Пополудні вони були на чаю у міністра внутрішніх справ д-ра Фріка і на обіді, що його видав мадярський посол. Після обіду відбувся равт, в якому взяли участь представники політичного й культурного життя Берліна. У вівторок мадярські міністри відїдять до Будапешту.

ШВЕЦІЯ ЗБРОЇТЬСЯ.

СТОКГОЛЬМ, ПАТ. Шведський парлямент уповноважив уряд видати на цілі національної оборони суму 55 міліонів корон. Дальші видатки уряд може зробити тільки за згодою парляменту.

ЛИТВА НЕ ВПУСТИТЬ ВОРОГА ДО СВОГО КРАЮ.

Литовський міністр внутрішніх справ ґен. Скучас виголосив промову, в якій заявив, що хоч Литва проголосила невтральність, то все-ж вона готова боронити своєї незалежности всіми засобами і литовці радше згинуть на границях, ніж мали б пустити ворога на свою територію.

ВИШКІЛ АРАБСЬКИХ ЛЕТУНІВ У ЄГИПТІ.

СТАМБУЛ, ПАТ. Повідомляють з Джеддаг (пристань Мекки над Червоним морем), що король Геджасу Ібн Сауд вирішив висилати в майбутньому молодих арабських летунів на дальші студії до летунських шкіл у Єгипті. Досі арабські летуни вишколювалися під проводом італійських старшин.

ТУРЕЧЧИНА ГОТОВА БОРОНИТИ СВОЇХ ЖИТТЄВИХ ІНТЕРЕСІВ.

СТАМБУЛ, ПАТ. З нагоди призначення німецьким амбасадором в Анкарі фон Папена та його приїзду до Туреччини, часописи нагадують, що Туреччина й Німеччина були союзниками в часі світової війни та й тепер обі ці країни вяжуть широкі господарські взаємини. Але часописи підкреслюють з натиском, що теперішня Туреччина — це не давня отоманська імперія та що републиканська Туреччина готова боронити своїх життєвих інтересів і своїх національних ідеалів усіми засобами.

—o—

ЗАКЛИК ДО СОВІТІВ.

ПАРИЖ, ПАТ. Часопис „Ексцельзіор" робить Совітам докір за їх дотеперішню тактику у теперішніх дипльоматичних переговорах. Часопис пише, що так довго, як Москва обставатиме при своїй пропаґанді за збірною безпекою, совітська політика викликатиме підозріння щодо своєї щирости і щодо успішности допомоги Совітам. „Ексцельзіор" домагається від Совітів, щоб вони зробили рішучий жест і дали Польщі й Румунії таку саму ґарантію, як їм дали Анґлія та Франція, не домагаючись за те від тих держав взаємности.

—o—

ЮГОСЛАВЯНСЬКИЙ РЕҐЕНТ ПРИЇДЕ ДО РИМУ.

РИМ, ПАТ. Тут підтверджують вістку, що югославянський реґент кн. Павло приїде 10-го травня до Риму, де побуде до 13-го ц. м.

—o—

ПРОФ. БАРТЕЛЬ ВИГРАВ ПРОЦЕС ЗІ „СЛОВОМ НАРОДОВИМ".

В понеділок відбулася у львівському суді при замкнених дверях розправа проф. Бартеля проти головного редактора „Слова Народового", Яна Матіясіка за образу друком у статті „Данціґські професори". В тієї розправи переслухували проф. Бартеля майже дві години. У висліді засудили ред. Матіясіка на 6 місяців безоглядного арешту, гривну 200 зол. „навязку" 500 зол., конфіскату дотичного числа та проголошення присуду в шести львівських та варшавських часописах.

—o—

„РУХ" НЕ ПРОДАВАТИМЕ НІМЕЦЬКИХ ЧАСОПИСІВ.

Т-во „Рух", що займається кольпортажею часописів, вирішило, що не буде від сьогодня продавати ніяких німецьких часописів, хоча вони не втратили дебіту в Польщі.

НЕ МОЖНА ПРОДАВАТИ АЛЬКОГОЛЮ НОВОБРАНЦЯМ.

Львівський городський староста заборонив у часі від 2-го травня до 30-го червня продавати і подавати новобранцям алькоголь особливо у віддалі 200 м. від льокалю комісії в часі бранки і на терені цілого міста новобранцям та особам, що є в їх товаристві. Хто не пристосується до того розпорядку підпаде передбаченій законом карі, а як це повториться відберуть йому концесію.

Англія метушиться.

РАДА МІНІСТРІВ РАДИТЬ НАД ПОЛОЖЕННЯМ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. В понеділок перед полуднем відбулося засідання англійської ради міністрів під проводом Чемберлена. Наради торкалися законопроекту про обовязкову військову службу і справи спротиву новим актам агресії. Вирішено, що на німецький меморіял англійський уряд відповість, що англійсько-німецький договір не передбачував одностороннього виповідження.

Крім цього рада міністрів радила й над палестинською справою.

Перед засіданням премієр Чемберлен прийняв провідника опозиції Еттле і Грінвуда.

ПАЛАТА ГРОМАД ПРИЙНЯЛА ЗАКОН ПРО ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. В понеділок премієр Чемберлен представив палаті громад закон про обовязковий військовий вишкіл. Міністр Гор Беліша представив закон про запаси й допоміжні сили Англії. Оба закони прийнято в першому читанні.

НАРАДИ З АМБАСАДОРАМИ І ПОСЛАМИ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Після засідання кабінету мін. Ґаліфакс прийняв французького амбасадора Корбена і грецького посла. Пополудні до міністерства закордонних справ приїхали німецький шарж д' афер д-р Вордт і посли португальський та шведський.

АНҐЛІЯ ВИСЕЛЮЄ НІМЕЦЬКИХ ДІЯЧІВ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Крім кореспондента „Ессенер Національ Цайтунґ" англійська влада виселила ще кількох визначних німецьких партійних діячів, між іншими: ґавляйтера на Анґлію Отта Карльова, його заступника Гіммельмана і провідничку німецького жіночого фронту п. Вольф.

ҐЕН. ВЕЙҐАН В АНКАРІ.

Ґен. Вейґан вертаючися зі шлюбу іранського престолонаслідника приїхав до Анкари, де побуде до середи. В понеділок його прийняв турецький премієр Рефік Сайдам, міністр закордонних справ Сарадзоґлю і шеф генерального штабу маршал Февзі Чакмак.

Туреччина застерігає собі повну свободу у справі проливів.

СТАМБУЛ, ПАТ. В Туреччині всі здають собі справу з того, що влада над проливами робить з тієї держави поважний чинник у міжнародній політиці, особливо тепер, у теперішньому положенні.

Навязуючи до тієї справи посол Національного Зібрання, відомий публіцист Мугіттін Бірґен пише в „Сон Поста", що тепер нема вже проблеми у давній формі і давньому значінні. „Нема сили — пише він — що могла би зробити на Туреччину натиск у справі проливів. Туреччина застерігає собі повну свободу кермувати політикою, що торкається проливів, згідно зі своїми інтересами".

ПОЛЬЩА НЕ ВІДКИНУЛА НІМЕЦЬКИХ ПРОПОЗИЦІЙ.

„Таймс" у статті, в якій займається проблемою Данціґа, твердить, що коли Польща висунула свої пропозиції у справі наладнання польсько-німецьких взаємин у Данціґу та німецької комунікації через Поморя, то це не значить, що вона відкинула пропозиції Німеччини. „Таймс" кінчить свою статтю думкою, що Польща може переговорювати з Німеччиною у згаданих справах маючи ґарантію Англії і Франції.

АМЕРИКАНСЬКА АМБАСАДА ДІСТАЛА КОПІЮ ПРОМОВИ ГІТЛЄРА.

ВАШИНГТОН, ПАТ. Державний секретар Гул заявив, що сам факт, що до амбасади Злучених Держав у Берліні надіслано копію промови канцлера Гітлера у райхстаґу не значив би, що це відповідь на телеґраму президента Рузвельта. Але міністр закордонних справ Райху після висилки копії промови зателефонував до амбасади Злучених Держав і заявив, що ця промова — це відповідь президентові Рузвельтові.

ІТАЛІЯ ХОЧЕ ПЕРЕГОВОРЮВАТИ З ФРАНЦІЄЮ.

ПАРИЖ, ПАТ. В англійській пресі появилася вістка про те, що італійський уряд передав французькому урядові пропозиції, на підставі яких мають небавом початися переговори. Французькі урядові кола заперечують цю вістку.

КАТАСТРОФИ В ЧАСІ ПОВОРОТУ З ВЕСІЛЛЯ.

ТЕГЕРАН, ПАТ. Підчас повороту з королівського весілля у Тегерані до Туреччини, два літаки з загального числа семи, що брали участь у тій подорожі, впали у полумені на землю. Одна особа згинула, чотири поранені. П'ять літаків знайшлося в области бур і вони мусіли причалити. Тільки один вернувся до своєї бази.

НАПАД НА ПОЛЬСЬКИХ АРТИСТІВ НА ШЛЕСЬКУ.

ОПІЛЛЯ, ПАТ. В неділю після вистави польського театру з Катовиць в Опіллі, на автобус, яким польські артисти верталися, у Стрільцях Великих, на терені німецької частини Шлеська, зроблено напад. Юрба обкидала поляків прозвищами й намагалася здемолювати й ушкодити автобус, але автобусові вдалося відїхати. Одного артиста побили. На директора театру Собанського, що окремо вертався автом, теж напали. Він мусів втекти до недалекої хати, де забарикадувався. Юрба облягала його до 12-ої години в ночі. На телефонічну інтервенцію по чотирох годинах явилася поліція, яка визволила дошкульно побитого директора Собанського.

В ПАЛЕСТИНІ НЕМА СПОКОЮ.

ЄРУСАЛИМ, ПАТ. Рішення у справі Палестини зібрано в „Білій Книзі", що її англійський уряд переслав палестинському урядові. „Біла Книга" вже від кількох днів у руках представників місцевої влади і мабуть у вівторок її подадуть до прилюдного відома.

В Палестині ще досі нема спокою. В неділю виконано 4 терористичні напади. Є 2-ох убитих і 2-ох ранених. В Тиверіяді вбили жида, в Гайфі одного араба, другого ранили. В Єрусалимі батьки відомого арабського провідника Нашашібі чудом втекли перед смертю. Атентатчика, що намагався стріляти до них, ранили вояки.

СКРІПЛЮЮТЬ ОБОРОНУ ПАНАМСЬКОГО КАНАЛУ.

ВАШИНҐТОН, ПАТ. З доручення президента Рузвельта департамент війни поробив заходи з метою скріпити оборону Панамського каналу. Мають створити новий військовий департамент під назвою „Департамент Порторіко", що кермуватиме системою оборони обласги Антилів.

МАДЯРСЬКІ МІНІСТРИ В БЕРЛІНІ.

Мадярський премієр Телекі і міністр закордонних справ Чакі, що приїхали тепер до Берліна, взяли участь у першотравневому святі. Пополудні вони були на чаю у міністра внутрішніх справ д-ра Фріка і на обіді, що його видав мадярський посол. Після обіду відбувся равт, в якому взяли участь представники політичного й культурного життя Берліна. У вівторок мадярські міністри відїздять до Будапешту.

ШВЕЦІЯ ЗБРОЇТЬСЯ.

СТОКГОЛЬМ, ПАТ. Шведський парлямент уповноважив уряд видати на цілі національної оборони суму 55 міліонів корон. Дальші видатки уряд може зробити тільки за згодою парляменту.

ЛИТВА НЕ ВПУСТИТЬ ВОРОГА ДО СВОГО КРАЮ.

Литовський міністр внутрішніх справ ґен. Скучас виголосив промову, в якій заявив, що хоч Литва проголосила невтральність, то все-ж вона готова боронити своєї незалежности всіми засобами і литовці радше згинуть на границях, ніж мали б пустити ворога на свою територію.

ВИШКІЛ АРАБСЬКИХ ЛЕТУНІВ У ЄГИПТІ.

СТАМБУЛ, ПАТ. Повідомляють з Джеддаг (пристань Мекки над Червоним морем), що король Геджасу Ібн Савд вирішив висилати в майбутньому молодих арабських летунів на дальші студії до летунських шкіл у Єгипті. Досі арабські летуни вишколювалися під проводом італійських старшин.

ТУРЕЧЧИНА ГОТОВА БОРОНИТИ СВОЇХ ЖИТТЄВИХ ІНТЕРЕСІВ.

СТАМБУЛ, ПАТ. З нагоди призначення німецьким амбасадором в Анкарі фон Папена та його приїзду до Туреччини, часописи нагадують, що Туреччина й Німеччина були союзниками в часі світової війни та й тепер обі ці країни вяжуть широкі господарські взаємини. Але часописи підкреслюють з натиском, що теперішня Туреччина — це не давня отоманська імперія та що республіканська Туреччина готова боронити своїх життєвих інтересів і своїх національних ідеалів усіми засобами.

—o—

ЗАКЛИК ДО СОВІТІВ.

ПАРИЖ, ПАТ. Часопис „Ексцельзіор" робить Совітам докір за їх дотеперішню тактику у теперішніх дипльоматичних переговорах. Часопис пише, що так довго, як Москва обставатиме при своїй пропаґанді за збірною безпекою, совітська політика викликатиме підозріння щодо своєї щирости і щодо успішности допомоги Совітам. „Ексцельзіор" домагається від Совітів, щоб вони зробили рішучий жест і дали Польщі й Румунії таку саму ґарантію, як їм дали Анґлія та Франція, не домагаючись за те від тих держав взаємности.

—o—

ЮГОСЛАВЯНСЬКИЙ РЕҐЕНТ ПРИЇДЕ ДО РИМУ.

РИМ, ПАТ. Тут підтверджують вістку, що югославянський реґент кн. Павло приїде 10-го травня до Риму, де побуде до 13-го ц. м.

—o—

ПРОФ. БАРТЕЛЬ ВИГРАВ ПРОЦЕС ЗІ „СЛОВОМ НАРОДОВИМ".

В понеділок відбулася у львівському суді при замкнених дверях розправа проф. Бартеля проти головного редактора „Слова Народового", Яна Матіясіка за образу друком у статті „Данціґські професори". В часі тієї розправи переслухували проф. Бартеля майже дві години. У висліді засудили ред. Матіясіка на 6 місяців безоглядного арешту, гривну 200 зол. „навязку" 500 зол., конфіскату дотичного числа та проголошення присуду в шести львівських та варшавських часописах.

—o—

„РУХ" НЕ ПРОДАВАТИМЕ НІМЕЦЬКИХ ЧАСОПИСІВ.

Т-во „Рух", що займається кольпортажею часописів, вирішило, що не буде від сьогодня продавати ніяких німецьких часописів, хоча вони не втратили дебіту в Польщі.

НЕ МОЖНА ПРОДАВАТИ АЛЬКОГОЛЮ НОВОБРАНЦЯМ.

Львівський городський староста заборонив у часі від 2-го травня до 30-го червня продавати і подавати новобранцям алькоголь особливо у віддалі 200 м. від льокалю комісії в часі бранки і на терені цілого міста новобранцям та особам, що є в їх товаристві. Хто не пристосується до того розпорядку підпаде передбаченій законом карі, а як це повториться відберуть йому концесію.

НОВИНКИ

3 ТРАВЕНЬ

СЕРЕДА

Ст. ст. 20. квітня 1939.
Теодора.
Лат. Найдення Ч. Хр.
Сонце: схід — 3.58, захід — 18.4..
Місяць: схід — 19.25, захід — 4.26.
Повня в год. 14.15.

Завтра: 4. травня. Четвер.
Ст. ст. 21. квітня 1939.
Януарія.
Лат. Фльоріяна.
Сонце: схід: — 3.56, захід — 18.46.
Місяць: схід — 20.32, захід — 5.02.

— **Чарівні спомини** з весняних прогульок запишете найтривкіше, фотографуючи на свіжих матеріялах з фото-крамниці Е-КОМП, Львів, вул. Сикстуська 29, тел. 203-30. 747 1-?

— **Лиси, тхорі, пелеринки** у великому виборі по конкуренційних цінах поручає єдиний український склад футер „ХРОМ“, Львів, вул. Руська 20, тел. 271-83. 673 —19

— **Український Народній Театр ім. М. Садовського** уладжує по пять популярних вистав у Трускавці-Тустановичах, Мразниці-Стебнику, Східниці та Бориславі. З початком червня театр відвідає Стрий.

— **Нову автобусову стацію у Львові** збудують на пл. Сольських. Будову стації почнуть вже влітї. При будові знайде працю багато безробітних.

— **Перший міжнародній музичний конкурс у Женеві.** Женевська консерваторія організує від 26. червня до 8. липня перший світовий музичний конкурс для співаків та солістів усіх інструментів з нагородами в кожній категорії дві по 1.000 шв. франків та дві по 500. Особи, які хотіли б взяти участь у конкурсі, мають записатися до 15. травня за оплатою 15 шв. фр. При вписі слід долучити: життепис та музичну освіту. Участь у конкурсі можуть взяти артистки та артисти всіх національностей у віці від 15 до 30 років. У випадку спізнення можна записатися також телеграфічно. Ближчі вістки можна дістати і запис можна перевести при допомозі українського відділу агенції Офінор у Женеві (12. Ch. Sautter), яка радо і безплатно все поладнає.

— **Вістки про нагінку на українців у Швайцарії,** що їх передруковували деякі швайцарські та українські часописи, не зовсім відповідають дійсности. Федеральна поліція дійсно шукала за деякими українцями, які бувають у Швайцарії переїздом, але українців, які постійно мешкають у Швайцарії, нічим не клопочуть. Швайцарське громадянство й далі ставиться з повним признанням до прав України на незалежність, а федеральний уряд допускає повну свободу української пропаґанди. (Офінор).

— **Нове приміщення окружного суду у Львові.** При кінці квітня ц. р. перенесли до будинку т. зв. Краківського готелю при пл. Бернардинській у Львові такі суди: всі відділи окружного суду з вул. Рутовського, а саме: президіяльний, II. торговельний, III. неспірний, IV. і V., мала апеляція, рахунковий і машиновий , касу і табулю окружного суду та всі архіви; з вул. Пекарської перенесли на вул. Баторія VII. карний відділ, а на його місце перенесли з вул. Баторія на Пекарську відділи VI. К. і VIII. К. (карно-скарбовий і карно-адміністраційний).

— **Відбирають українські відзнаки у Львові.** Повідомляють нас, що від якогось часу представники поліції конфіскують на вулицях міста Львова відзнаки наших установ, хоча вони мають затвердження адміністраційної влади. Останніми часами масово відбирають ювілейні відзнаки Т-ва „Просвіта“, леґітимують та записують тих, що носять такі відзнаки. Зовсім не помагають вияснення, що ця відзнака затверджена. Може би відповідні органи влади повчили своїх представників про це.

— **Католики радять із цим „скінчити“.** Під наголовком „Маслосоюз розвивається“ польський тижневик „Пшеводнік Католіцкі“ (ч. 18 з 30-го квітня ц. р.) пише про діяльність Маслосоюзу: Рахунок оборотів був близько 78 міліонів золотих, докладно 77.701.374 зол. і 58 сот. Збут масла відбувався переважно на краєвому ринку. За зиски Маслосоюз м. ін. закупив дві нерухомости, одну у Львові, другу у Станиславові. Іншими словами: українські — отже неприхильні Польщі — кооперативи заробляють грубі гроші на поляках або поляки фінансують українську роботу. Пора з цим покінчити! — Справді: архикатолицьке становище.

— **Подробиці катастрофального вибуху у шпиталі св. Лазаря у Кракові,** що закінчився смертю трьох молодих польських лікарів, подає краківський „ІКЦ“ на основі оповідання механіка Тадея Вятрака. Він працював у коморі з киснем, де саме дійшло до вибуху кисня, підчас катастрофи був біля комори. Нагло почув шум, заглянув крізь отвір комори, де побачив вогненний стовп .Тому чимшвидше відчинив двері і побачив другий вогненний стовп. Біля дверей лежав важко ранений д-р Оремус, якого витягнув на двір. Про рятування лікарів: д-ра Ошацького і Сцїславського не було навіть мови, бо вони вже зітліли. Тому чимшвидше усунув із комори бутлі з киснем та іншими хемікаліями, бо у протилежному випадку дійшло б до вибуху, що знищив би крило шпиталю, де лежало над коморою понад 100 осіб. Опісля поперетинав електричні проводи і тоді попарився на руках і ногах.

— **До Берези Картуської** вислало міністерство внутрішніх справ кільканадцятьох злодіїв, пачкарів та інших злочинців. З Варшави вислала влада Станислава Бронца; з лодзького воєвідства: Сендора і Ляйба Сендоровичів, И. Кшенка та Альойзія Яроня; з краківського воєвідства: Арона Берля; з люблинського воєвідства: Франца і Романа Керслячів, Вольфа Айхенбавма з Люблина та Е. Грінберґа з Волковиська; з виленського воєвідства: Франца і Вацлава Повпеля та Яна Борікевича і лихваря Шимона Відавського з Волковиська.

— **Присуд у комуністичному процесі.** В 1934 р. невідомі злодії вкрали машину до писання з канцелярії адвоката д-ра Петра Гнатюка в Дрогобичі. Слідство виявило, що машину вкрали комуністи, які писали на ній летючки. Тепер на лаві підсудних засіли: 25-літній Л. Патрих, 19-літній І. Патрих і 26-літній С. Рухман. Трибунал окружного суду зі Самбора на виїздній сесії у Дрогобичі засудив Л. Патриха на 4 роки вязниці, а двох дальших підсудних увільнив від вини і кари.

— **Автобус віхав на юрбу.** В Заленжу к. Катовиць відбувався в неділю 30. квітня ц. р. відпуст. На юрбу, що залягла площу перед костелом, віхав автобус з Катовиць і ранив 7 осіб, яких перевезли до шпиталю. Влада веде слідство.

— **Залізнича катастрофа** трапилася в ночі зі суботи на неділю — на стації в Роґові на шляху Скерневіце—Колюшки, де зударилися два вантажні поїзди. До катастрофи дійшло тому, що на поїзд на стації в Роґові наїхав поїзд із Ченстохови. Одна льокомотива і 14 ваґонів розбиті. Один робітник М. Мельчарек важко ранений, три легко ранені. Розбиті ваґони затарасували переїзд і тому перерва в русі на цьому шляху тревала в неділю до полудня. Слідство виявило, що до катастрофи довів машиніст Людвик Нойман, його помічник Ставський та керманич поїзду Мацьолек.

— **Членки „німецького жіночого союзу“ перед судом.** У суботу 29. квітня ц. р. вечором закінчилася розправа перед окружним судом у Ґнезні проти 9-ох членів „німецького жіночого союзу“ у Ґнезні та одного німця. Суд засудив Е. Ш..терівну на 10 місяців арешту, В. Вендорфівну на 8 м. і Ґізелю Дітманівну на 6 місяців, інших підсудних по 2 місяці арешту. Німця Теобальда суд увільнив від вини і кари.

— **Невдалий лет з Москви до Ню Йорку.** В суботу 29. ц. м. пополудні совітські летуни Кокінакі і Гордієнко, які вилетіли з Москви 28. ц. м. літаком „Москва“ до Ню Йорку понад Ісляндію і Ґренляндію, мусіли осісти на острові Міску в Північній Америці. Летуни перелетіли 6.516 км. за 22 год. і 56 хвилин. Технічна комісія, що організувала лет з Москви до Ню Йорку оголосила комунікат у справі цього лету, що закінчився ушкодженням літака. Летун Кокінакі має зломані два ребра, летун Гордієнко легко потовкся. Лет відбувався — каже комунікат — у трудних атмосферичних умовинах, бо летуни мусіли перелетіти крізь три буревії. Недалеко Ню Йорку буревій, низькі хмари і ніч змусили летунів завернути та осісти на острові Міску в болотнистій околиці і тому літак знищений. Підчас лету летуни вдержували ввесь час радіотелеґрафічний звязок з Москвою.

— **700-ліття катедри у Франкфурті.** З нагоди 700-ліття катедри св. Вартоломея, що припадає цього року, м. Франкфурт підготовляє велике свято. Будову катедри, що стоїть на місці церкви св. Сальватора з IX. в, закінчено у 1239 р. Катедру кілька разів перебудовували. Двічі вона згоріла: в 1349. і 1867 р. Західну вежу катедри збудували щойно в 1514 р. У цій катедрі коронувалося 16 німецьких цісарів.

— **Нова голодівка Ґандія.** Англійський щоденник в Індії „Стейтсмен“ оголосив маніфест Ґандія до цілого світа, в якім він заявляє, що буде голодувати аж до смерти, щоби спинити частину людства на заході від збірного самогубства. Борюся за мир — пише Ґанді — і буду боротися в цій державі та на цілім світі. Для добра людства я рішений вмерти, а щоб це задокументувати, буду голодувати аж до смерти, щоби спинити людство на заході, яке має намір скінчити самогубством у нечуваних дотепер розмірах.

— **Розладдя шлунка і кишок.** Спеціялісти недуг шлунка заявляють, що природну ґірку воду „Францішка Йосифа“ можна поручити як дуже успішний домашній засіб.

Зі судової салі.

ЗА ЗМІНУ СВОГО ПРІЗВИЩА.

Прокуратор у Самборі вніс акт обвинувачення проти **о. Володимира Венгриновича,** пароха Ваньович, за зміну свого прізвища „Венґжиновіч“ на урядових актах „Венгринсьич“. На розправі в Самборі, що відбулася 23. січня ц. р., суд увільнив підсудного. Від цього присуду прокуратор вніс апеляцію. На апеляційній розправі у Львові дня 20. квітня ц. р. адв. д-р М. Волошин вияснив основно справу так, що апеляційний прокуратор цофнув апеляцію самбірського прокуратора і суд справи не розглядав. Тому присуд самбірського суду вже правосильний щодо прізвища „Венгринович“. Слід згадати, що метрика діда звучить на прізвище „Венґриновіч“ (Криниця 805), метрика батька „Венґжиновіч“ Телещиця Сянна 1829), метрика підсудного „Венґжиновіч“ (Дзвиняч Гор. 1867), але всі акти консисторського ординаріяту видані на прізвище Венгринович і колятори давали презенту на імя Венгринович, а і львівське намісництво 1897 рішило, що правопис прізвища Венгринович „не є каригідний“.

ЗА КРАДІЖ КНИЖОК І КАРТ ДО ГРИ.

У днях 27, 28. і 29. квітня ц. р. відбулася розправа в окружнім суді у Львові проти 18 підсудних службовиків фірм „Ксьонжніца Атляс“ і „Карпаліт“. Розправа виявила що віддавна у фірмі „К. Атляс“ був звичай, що службовики забирали собі з надвижок виключно для свого вжитку необхідні для своїх дітей шкільні книжки, та для себе повісти. По переведеній розправі суд засудив лиш І. Райзера з фірми „Карпаліт“ на 6 місяців, а М. Клебанського з фірми „К. Атляс“ на один рік вязниці за провину зі ст. 257 к. к. з припиненням на 3 роки. Інших підсудних суд увільнив від вини і кари. Чотирьох підсудних боронив між іншими **м-р Зиновій Решетилович.**

НОВИНКИ

3 ТРАВЕНЬ — СЕРЕДА

Ст. ст. 20. квітня 1939.
Теодора.
Лат. Найдення Ч. Хр.
Сонце: схід — 3.58, захід — 18.45.
Місяць: схід — 19.25, захід — 4.26.
Повня в год. 14.15.

Завтра: 4. травня. Четвер.
Ст. ст. 21. квітня 1939.
Януарія.
Лат. Фльоріяна.
Сонце: схід: — 3.56, захід — 18.46.
Місяць: схід — 20.32, захід — 5.02.

— **Український Народній Театр ім. М. Садовського** уладжує по пять популярних вистав у Трускавці-Тустановичах, Мразниці-Стебнику, Східниці та Бориславі. З початком червня театр відвідає Стрий.

— **Нову автобусову станцію у Львові** збудують на пл. Сольських. Будову станції почнуть вже влітї. При будові знайде працю багато безробітних.

— **Перший міжнародній музичний конкурс у Женеві.** Женевська консерваторія організує від 26. червня до 8. липня перший світовий музичний конкурс для співаків та солістів усіх інструментів з нагородами в кожній категорії дві по 1.000 шв. франків та дві по 500. Особи, які хотіли б взяти участь у конкурсі, мають записатися до 15. травня за оплатою 15 шв. фр. При вписі слід долучити: життєпис та музичну освіту. Участь у конкурсі можуть взяти артистки та артисти всіх національностей у віці від 15 до 30 років. У випадку спізнення можна записатися також телеграфічно. Ближчі вістки можна дістати і запис можна перевести при допомозі українського відділу агенції Офінор у Женеві (12. Ch. Sautter), яка радо і безплатно все поладнає.

— **Вістки про нагінку на українців у Швайцарії,** що їх передруковували деякі швайцарські та українські часописи, не зовсім відповідають дійсности. Федеральна поліція дійсно шукала за деякими українцями, які бувають у Швайцарії переїздом, але українців, які постійно мешкають у Швайцарії, нічим не клопочуть. Швайцарське громадянство й далі ставиться з повним признанням до прав України на незалежність, а федеральний уряд допускає повну свободу української пропаганди. (Офінор).

— **Нове приміщення окружного суду у Львові.** При кінці квітня ц. р. перенесли до будинку т. зв. Краківського готелю при пл. Бернардинській у Львові такі суди: всі відділи окружного суду з вул. Рутовського, а саме: президіяльний, II. торговельний, III. нe-спірний, IV. і V., мала апеляція, рахунковий машиновий, касу і табулю окружного суду та всі архіви; з вул. Пекарської перенесли на вул. Баторія VII. карний відділ, а на його місце перенесли з вул. Баторія на Пекарську відділи VI. K. і VIII. K. (карно-скарбовий і карно-адміністраційний).

— **Відбирають українські відзнаки у Львові.** Повідомляють нас, що від якогось часу представники поліції конфіскують на вулицях міста Львова відзнаки наших установ, хоча вони мають затвердження адміністраційної влади. Останніми часами масово відбирають ювілейні відзнаки Т-ва „Просвіта“, легітимують та записують тих, що носять такі відзнаки. Зовсім не помагають вияснення, що ця відзнака затверджена. Може би відповідні органи влади повчили своїх представників про це.

— **Католики радять із цим „скінчити“.** Під наголовком „Маслосоюз розвивається“ польський тижневик „Пшеводнік Католіцкі“ (ч. 18 з 30-го квітня ц. р.) пише про діяльність Маслосоюзу: Рахунок оборотів був близько 78 міліонів золотих, докладно 77.701.374 зол. і 58 сот. Збут масла відбувався переважно на краєвому ринку. За зиски Маслосоюз м. ін. закупив дві нерухомости, одну у Львові, другу у Станиславові. Іншими словами: українські — отже неприхильні Польщі — кооперативи заробляють грубі гроші на поляках або поляки фінансують українську роботу. Пора з цим покінчити! — Справді: архикатолицьке становище.

— **Подробиці катастрофального вибуху у шпиталі св. Лазаря у Кракові,** що закінчився смертю трьох молодих польських лікарів, подає краківський „ІКЦ“ на основі оповідання механіка Тадея Вятрака. Він працював у коморі з киснем, де саме дійшло до вибуху кисня, підчас катастрофи був біля комори. Нагло почув шум, заглянув крізь отвір комори, де побачив вогненний стовп. Тому чимшвидше відчинив двері і побачив другий вогненний стовп. Біля дверей лежав важко ранений д-р Оремус, якого витягнув на двір. Про рятування лікарів: д-ра Ошацького і Сціславського не було навіть мови, бо вони вже зітліли. Тому чимшвидше усунув із комори бутлі з киснем та іншими хемікаліями, бо у протилежному випадку дійшло б до вибуху, що знищив би крило шпиталю, де лежало над коморою понад 100 осіб. Опісля поперетинав електричні проводи і тоді попарився на руках і ногах.

— **До Берези Картуської** вислало міністерство внутрішніх справ кільканацятьох злодіїв, пачкарів та інших злочинців. З Варшави вислала влада Станислава Бронца; з лодзького воєвідства: Сендора і Ляйба Сендоровичів, И. Кшенка та Альойзія Яроня; з краківського воєвідства: Арона Берля; з люблинського воєвідства: Франца і Романа Керслячів, Вольфа Айхенбавма з Люблина та Е. Ґрінберга з Волковиська; з виленського воєвідства: Франца і Вацлава Повпеля та Яна Борікевича і лихваря Шимона Відавського з Волковиська.

— **Присуд у комуністичному процесі.** В 1934 р. невідомі злодії вкрали машину до писання з канцелярії адвоката д-ра Петра Гнатюка в Дрогобичі. Слідство виявило, що машину вкрали комуністи, які писали на ній летючки. Тепер на лаві підсудних засіли: 25-літній Л. Патрих, 19-літній І. Патрих і 26-літній С. Рухман. Трибунал окружного суду зі Самбора на виїздній сесії у Дрогобичі засудив Л. Патриха на 4 роки вязниці, а двох дальших підсудних увільнив від вини і кари.

— **Автобус віхав на юрбу.** В Заленжу к. Катовиць відбувався в неділю 30. квітня ц. р. відпуст. На юрбу, що залягла площу перед костелом, віхав автобус з Катовиць і ранив 7 осіб, яких перевезли до шпиталю. Влада веде слідство.

— **Залізнична катастрофа** трапилася в ночі зі суботи на неділю — на стації в Рогові на шляху Скерневіце—Колюшки, де зударилися два вантажні поїзди. До катастрофи дійшло тому, що на поїзд на стації в Рогові наїхав поїзд із Ченстохови. Одна льокомотива і 14 вагонів розбиті. Один робітник М. Мельчарек важко ранений, три легко ранені. Розбиті вагони затарасували переїзд і тому перерва в русі на цьому шляху тревала в неділю до полудня. Слідство виявило, що до катастрофи довів машиніст Людвик Нойман, його помічник Ставський та керманич поїзду Мацьолек.

— **Членки „німецького жіночого союзу“ перед судом.** У суботу 29. квітня ц. р. вечором закінчилася розправа перед окружним судом у Гнезні проти 9-ох членів „німецького жіночого союзу“ у Гнезні та одного німця. Суд засудив Е. Ш...терівну на 10 місяців арешту, В. Вендорфівну на 8 м. і Ґізелю Дітманівну на 6 місяців, інших підсудних по 2 місяці арешту. Німця Теобальда суд увільнив від вини і кари.

— **Невдалий лет з Москви до Ню Йорку.** В суботу 29. ц. м. пополудні совітські летуни Кокінакі і Гордієнко, які вилетіли з Москви 28. ц. м. літаком „Москва“ до Ню Йорку понад Ісляндію і Гренляндію, мусіли осісти на острові Міску в Північній Америці. Летуни перелетіли 6.516 км. за 22 год. і 56 хвилин. Технічна комісія, що організувала лет з Москви до Ню Йорку оголосила комунікат у справі цього лету, що закінчився ушкодженням літака. Летун Кокінакі має зломані два ребра, летун Гордієнко легко потовкся. Лет відбувався — каже комунікат — у трудних атмосферичних умовинах, бо летуни мусіли перелетіти крізь три буревії. Недалеко Ню Йорку буревій, низькі хмари і ніч змусили летунів завернути та осісти на острові Міску в болотнистій околиці і тому літак знищений. Підчас лету летуни вдержували ввесь час радіотелеграфічний звязок з Москвою.

— **700-ліття катедри у Франкфурті.** З нагоди 700-ліття катедри св. Вартоломея, що припадає цього року, м. Франкфурт підготовляє велике свято. Будову катедри, що стоїть на місці церкви св. Сальватора з IX. в, закінчено у 1239 р. Катедру кілька разів перебудовували. Двічі вона згоріла: в 1349. і 1867 р. Західну вежу катедри збудували щойно в 1514 р. У цій катедрі коронувалося 16 німецьких цісарів.

— **Нова голодівка Ґандія.** Англійський щоденник в Індії „Стейтсмен“ оголосив маніфест Ґандія до цілого світа, в якім він заявляє, що буде голодувати аж до смерти, щоби спинити частину людства на заході від збірного самогубства. Борюся за мир — пише Ґанді — і буду боротися в цій державі та на цілім світі. Для добра людства я рішений вмерти, а щоб це задокументувати, буду голодувати аж до смерти, щоби спинити людство на заході, яке має намір скінчити самогубством у нечуваних дотепер розмірах.

Зі судової салі.

ЗА ЗМІНУ СВОГО ПРІЗВИЩА.

Прокуратор у Самборі вніс акт обвинувачення проти **о. Володимира Венгриновича,** пароха Ваньович, за зміну свого прізвища „Венґжиновіч“ на урядових актах „Венгринович“. На розправі в Самборі, що відбулася 23. січня ц. р., суд увільнив підсудного. Від цього присуду прокуратор вніс апеляцію. На апеляційній розправі у Львові дня 20. квітня ц. р. адв. д-р М. Волошин вияснив основно справу так, що апеляційний прокуратор цофнув апеляцію самбірського прокуратора і суд справи не розглядав. Тому присуд самбірського суду вже правосильний щодо прізвища „Венгринович“. Слід згадати, що метрика діда звучить на прізвище „Венґриновіч“ (Криниця 805), метрика батька „Венґжиновіч“ Телещиця Сянна 1829), метрика підсудного „Венґжиновіч“ (Дзвиняч Гср. 1867), але всі акти консисторського ординаріяту видані на прізвище Венгринович і колятори давали презенту на імя Венгринович, а і львівське намісництво 1897 рішило, що правопис прізвища Венгринович „не є каригідний“.

ЗА КРАДІЖ КНИЖОК І КАРТ ДО ГРИ.

У днях 27, 28. і 29. квітня ц. р. відбулася розправа в окружнім суді у Львові проти 18 підсудних службовиків фірм „Ксьонжніца Атляс“ і „Карпаліт“. Розправа виявила що віддавна у фірмі „К. Атляс“ був звичай, що службовики забирали собі з надвижок виключно для свого вжитку необхідні для своїх дітей шкільні книжки, та для себе повісти. По переведеній розправі суд засудив лиш І. Райзера з фірми „Карпаліт“ на 6 місяців, а М. Клебанського з фірми „К. Атляс“ на один рік вязниці за провину зі ст. 257 к. к. з припиненням на 3 роки. Інших підсудних суд увільнив від вини і кари. Чотирьох підсудних боронив між іншими **м-р Зиновій Решетилович.**

Спортова сторінка.

Дух геройства в красвому бігу навпростець.

Львів, 30. IV. 1939.

Сьогодні, на теренах біля Ремісничої Бурси відбулися краєві біги навпростець, що їх зорганізував Сокіл-Батько. До бігів стануло 41 учасників, в тому числі 10 жінок. Репрезентовані були такі товариства: Сокіл (26 зм.), КЛК (6), Орли (6) і Стріла (8). Біги відбулися на трасі 5 км. для мужчин і 1 км. для жінок. Траса була не дуже добре вибрана, бо мала за багато важких підходів.

На 41 учасників бігу тільки один змагун і одна змагунка не прийшли до мети. Всі інші прибігли, хоч і були до краю знесилені. На меті більшість із них була напів притомна двоє героїв бігу довго ще не могли прийти до себе. Молоденька Канда зі Стріли на 20 метрів перед метою звалилась з ніг, крайнім зусиллям підвелася і таки минула мету. Таким спортовцям належиться якнайбільше признання: „Славно!"

Цей геройський біг відкрив інж. Хроновят. Мало мало змоги почути такі гарні й бадьорі слова, які мали чималий вплив на завзяту боротьбу, посвяту і волю перемоги змагунів. По змаганнях знову промовив і побажав змагунам нових успіхів на будуче.

Сам біг — це гарна й завзята боротьба від старту до мети. Молоді, мало рутиновані змагуни — Мацько (КЛК — Зашків) і Яворський (Орли — Дроздовичі), які стартували всього 3—4-тий раз у життю, вирвались наперед і накинули гостре темпо, навіть за гостре, як на цей трудний біг. Старші змагуни трималися за ними. Щойно недалеко мети старий рекордист Гаврилюк (КЛК) минув недосвідчених і втомлених веденням молодиків та сам сильно знеможений осягнув першим мету. Другий прибіг Заліпняк (С-Б). Третій осягнув мету Яворський, який зробив велику несподіванку. Щойно четвертий прийшов Мацько. Ці два змагуни, що вперше в життю стартували на важкім 5 км. дистансі і в такому поважному бігу, полишили за собою ряд славних і досвідчених змагунів.

На окрему згадку заслуговує теж молоденький Януха (Орли — Львів), що прийшов на 7. місці, залишаючи за собою Зацерковного і Добрянського.

Черговість вислідів така:

1) Гаврилюк (КЛК), 2) Заліпняк (С-Б), 3) Яворський (Орли — Дроздовичі), 4) Мацько (КЛК — Зашків), 5) Кравець (КЛК), 6) Соколовський (С-Б), 7) Януха (Орли), 8) Зацерковний (КЛК), 9) Добрянський (КЛК), 10) Вавринюк (С. Ш.), 12) Радивил (С. — Стан.), 16) Лавришів (С. — Терп.).

Біг жінок був менше цікавий. Зараз зі старту вийшла на чоло Павлишин (С. IV.) і перша прибігла на мету з перевагою майже пів хв. Друга, третя і четверта теж прибігли без боротьби між собою. Щойно Мельник нав'язала боротьбу з Кандою і минула її перед метою. Канда програла через упадок.

Черговість жінок:

1) Павлишин (С. IV.) в часі 6:56.4, 2) Крива (С. IV.) 7.20, 3) Дацко (С. ІІ.), 4) Каменька (С. V.), 5) Мельник (С. V.), 6) Канда (Стріла), 7) Вишневська (Стр.).

Т. Ч-ій.

Гарний рекорд України.

СТРИЯ 30. IV. **УКРАЇНА — ПОГОНЬ 2:1 (2:1).**

Україна: Босий (Ґвура); Скоцень І., Мікльош ІІ.; Романець, Нойман, Каратницький; Гошовський, Воробець, Мікльош І., Скоцень ІІ., Магоцький.

Погонь: Сродлінський, Габара, Зебачинський; Павелчик, Смук, Доманський; Стефанишин, Парпляк, Заліцький, Вай, Логинський.

Цією перемогою Україна здобула на славно-гарячому стрийському терені не тільки 2 пункти, але й поставила небувалий рекорд у своїй історії: три перемоги з черги в мистецьких змаганнях на виїздах — таким успіхом ще Україна не могла досі почвалитися. Цей успіх вартісний ще й тим, що чорно-червоні здобули його в цьогорічних важких умовинах, повних напруги й антагонізмів.

Наші читачі пригадують собі вже з реляцій змагань України в Перемишлі та Ярославі, особливо в Ярославі, що там панувала на грищі й поза грищем зовсім неспортова атмосфера. Змагання у Стрию не були зовсім лекші від виступів у Перемишлі чи Ярославі та вже зовсім не можна їх порівнювати щодо умовин із минулорічним виступом України в тому місті. Цей настрій, що панував над стрийським грищем, можна було б щойно тоді вірно змалювати, якби повторити всі ті ненависні вигуки, лайки, зневаги, погрози, що їх спеціяльно в першій половині змагань можна було почути навіть на трибуні. Очевидно, все те падало під адресою грачів України та української публики, якій теж належиться кілька теплих слів похвали і признання. Львівська українська публика могла би багато навчитися від стрийської, яка, не зважаючи на всі провокації, поводилася дуже спокійно й гідно. Свою дружину вміла наша публика підтримувати морально, заохочувати оплесками й окликами, але все те було культурне. Зате в її холодно-зрівноваженій поставі можна було відчути, що українській дружині вона не дасть зробити найменшої кривди. А тієї публики було більше, як прихильників Погоні. На ці змагання, які були для Стрия своєрідним повітовим святом, приїхали не лиш найзагорільші прихильники чорно-червоних зі Львова (залізницею та автобусом), але теж із довколичних сіл (Дуліби, Добряни, Угерсько, Верчани) та навіть із дальше положених від Стрия місцевостей (Синевідсько, Миколаїв) фірами й роверами. Грище стрийської Погоні творило чураванне голів. Не враховуючи війська, на цих змаганнях було к. 4.000 публики, з військом значно більше. Як на Стрий, то справжній рекорд.

Недільна стріча України з Погонею мала для української дружини доволі велике значіння, бо програна була б зовсім перекреслила всі надії на мистецтво О. Л. До того ця стріча мала ще і престіжове значіння. Своє важке завдання виконали змагуни України якнайкраще, тому теж годі когось зокрема хвалити. Дружина творила добре змонтовану цілість, без слабих місць і недотягнень. Гра була ввесь час незвичайно гостра й завзята, змагуни боролись за кожний м'яч, при тому шалене темпо, що його довший час удержували обі дружини. Завало може й негарну для ока, одначе незвичайно емоційну цілість, в якій Україна виявила свою безсумнівну вищість. Правда, були хвилини, що може деякі грачі грали трохи слабше, напр. Нойман у першій частині і залога в перших кількох хвилинах, але все те не мало значіння, коли взяти під увагу небувалу амбіцію та завзяття всіх змагунів. Приємну несподіванку зробив своїм виступом на лівім лучнику Воробець, який дуже притомно розділював м'ячі та використовував добре диспонованого на лівому крилі Гошовського. Напад України був добре диспонований і небезпечний. Скоцень спершу, по зударі із Зебачинським, спішився та кілька хвилин статистував, одначе згодом заспокоївся і був одним із найнебезпечніших напасників. Його ворота були справжнім „майстерштіком". З помічників на окреме признання заслуговує Каратницький, який вибивається на першорядного помічника.

Хід гри. Україна відразу переводить кілька небезпечних акцій, з яких одна кінчається у 3 хвилині прегарним стрілом Мікльоша у правий ріг. Та судця цих воріт не признав, бо одночасно Гошовський вийшов на офсайд. Одначе вже за хвилину Скоцень підтягнув м'яч майже самим автом, втік заложникові ближче воріт і під гострим кутом стрілив у лівий ріг. Якийсь час удержується той стан. Погонь намагається всіма силами вирівняти та осягає якийсь час легку перевагу. По інциденті Скоцень-Зебачинський, песпиться не тільки Скоцень, але й цілий напад. Гра сильно загострюється, атмосфера стає нестерпна й на тому користає Погонь, яка на кільканадцять хвилин спихає чорно-червоних до оборони. Погоні вдається вирівняти по непорозумінні між заложниками й Босим. Та гостре темпо й нервова гра швидше вичерпують стрийську дружину. Україна переходить до протинаступу і здобуває ІІ. ворота з ефектовного стрілу Магоцького, якого гарно випустив у вуличку Мікльош. На тому кінчиться 1-а половина. У ІІ. частині натиск України збільшується, навіть згодом він переходить майже у тренінг на одні ворота. Та воротного висліду не вдалося Україні вже змінити, хоч нагод до того було доволі. Погонь намагалася під кінець відігратися, одначе без успіху.

Суддював п. Кухар, який мав дуже важке завдання. Годиться підкреслити, що господарі, не зважаючи на згадані вже у вступі настрої, зуміли опанувати ситуацію на грищі й дали Україні повне забезпечення.

Несподіваний дорогоцінний успіх Сяну.

ПЕРЕМИШЛЬ, 30. IV. **СЯН — ПОГОНЬ І Б 3:2 (3:1).**

Сян: Гуцул, Буш, Медвідь; Неофіта, Кіцила, Ходань; Медицький, Турко, Федорович, Побідинський, Гриишин.

Погонь І Б: Рихліцький, Марош, Бала; Панас, Давидович, Ганів; Дрегер, Нехцьол, Ціммер, Янковський, Кальмирович.

Наші читачі пригадують собі вістку, що ми її подали перед кількома днями, що Погонь І Б виїздить до Перемишля в ліговому складі. Як бачимо, наша вістка була доволі вірна, бо у складі Погоні бачимо аж 5 змагунів лігової дружини. Та постава цілої дружини сяновиків була найкращим доказом, що амбіція, запал, жертвенність та довіря до своїх сил дають змогу поборювати навіть і найважчі перешкоди. Хоч Погонь була кращою технічно дружиною, то вона не могла собі дати ради із завзятим опором сяновиків. Гра була з обох сторін незвичайно тверда і гостра, але в дозволених межах. Темпо ввесь час незвичайно сильне. Змінні наступи чергувались раз-у-раз, як у калейдоскопі. Воротарі обох дружин мали повні руки (дослівно) роботи. Про наставлення обох дружин до цієї стрічі не треба навіть говорити.

В Сяні всі лінії заслуговують на повне признання. Гуцул пропущених воріт боронити не міг. Ворота для Сяну здобули: Турко в 4 хв. головою (по вільнім копі) в 6. хв. гострим стрілом і Федорович у 23 хв. головою. Для Погоні: Янковський у 20. і 55. хв. Оба воротарі боронили багато важких до оборони стрілів. Гра була до самого кінця швидка та гострому темпі, хоч при кінці трохи нервова.Назагал Сян мав більше з гри.

Публика, якої було к. 2.500 душ, гаряче й радісно оплескувала Сян за його гарну й жертвенну гру. По цих змаганнях Сян опинився на 11 місці. Можна сподіватися, що по цій перемозі, що її прийшлося так важко виборювати, Сян тимраз більше набере довіря до своїх сил, тимбільше, що йому залишається ще 5 змагань у себе в дома й тільки 2 виїзди.

Суддював д. добре п. Земан.

Інші вислідки О. Л.

ЛЬВІВ. ГАСМОНЕЯ—РЕСОВІЯ 3:0 (1:0)

Ворота для Гасмонеї здобули: Зільбер, Сюдмак і Фрідман.

ЛЬВІВ. ЮНАК—РКС 4:2 (2:1).

Амбітна гра РКС-у. Юнак випав слабо. Ворота для Юнака здобули: Габовський, Макомаський, Кручек і Здобиляк із карного, для РКС Залізко. Зуб перестріляв карного.

ЯРОСЛАВ. ВКС—ЧОРНІ 1:1 (1:0).

Ворота для Чорних здобув Малодобрий, для ВКС-у Худзіцький.

ПЕРЕМИШЛЬ. ПОЛЬОНІЯ—КОРОНА 4:1 (2:0).

Ворота для Польонії здобув Кляйн, Каліцький 2 і Кін.

ТАБЕЛЯ О. Л.

1. Юнак	17	27:7	47:20
2. Україна	17	[illegible]:11	42:23
3. Чорні	16	20:12	29:23
4. Погонь І. Б.	18	20:16	44:30
5. Гасмонея	16	17:15	19:19
6. Погонь Стр.	16	16:16	41:29
7. Польонія	17	15:19	27:37
8. Ресовія	16	14:18	27:31
9. Лехія	15	14:16	16:20
10. ВКС	15	13:17	27:23
11. Сян	17	13:21	22:42
12. Корона	17	12:22	24:54
13. РКС	17	10:24	11:24

В цій табелі ми взяли під увагу в-о 3:0 для Чорних від ВКС-у, який не приїхав був у березні на змагання, що залишилася з осінньої рунди.

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

Варшава. АКС—Польонія 3:0 (2:0).
Катовиці. Рух—Краковія 5:1 (0:0).
Краків. Гарбарня—Варта 3:2 (2:0).
Лодзь. Варшавянка—Уніон Турінг 5:3.

В табелі веде Рух перед Гарбарнею і Краковією. Погонь, яка цієї неділі не грала, займає 6 місце. Останнє місце займає новик ліги Уніон Турінг.

А-КЛЯСА.

Самбір. ДНІСТЕР—ТУР (Борислав) 1:0 (0:0).

Заслужена перемога Дністра, який у всіх лініях перевищав гостей. Тур грав д. слабо і тільки знаменитий воротар урятував його від високої програної. У Дністрі і взагалі на грищі найкращим грачем був Шпиталь. Незле теж випали: Ванівський, Маланій і Солтис. Одинокі ворота здобув Ванівський по акції цілого нападу. Судця п. Стшелецький із Дрогобича.

Інші вислідки дрогобицької А-класи такі: Стшелец—Стрилянка 5:1. Тур (Дрогобич)—Бетар 2:0. Скала цієї неділі не грала. В табелі веде Тур (Дрог.) перед Казімою, Стшельцом і Скалою.

Броди. ВЦКС—ПОДІЛЛЯ 3:3 (1:1).

Поділля вивезло з гарячого брідського терену 1 такий дорогоцінний пункт. Гра була д. жива й цікава. В обох дружинах добре грали напади, зокрема в Поділлі добре випали брати Королюки. Ворота для Поділля здобули: Королюк 2 і Душенко. Суддював п. Крах зі Львова.

Перемишль. ПОЛЬНА—СЯН І. Б. 3:2 (0:0).

Мист. перемиської А-класи. В Сяні грали: Гібалевич, Суський, Бардин, Партика й Онисик. Сян грав д. добре. Сян програв з вини заложника, який стрілив собі самовбивчі ворота.

Спортова сторінка.

Дух геройства в красвому бігу навпростець.

Львів, 30. IV. 1939.

Сьогодні, на теренах біля Ремісничої Бурси відбулися краєві біги навпростець, що їх зорганізував Сокіл-Батько. До бігів стануло 41 учасників, в тому числі 10 жінок. Репрезентовані були такі товариства: Сокіл (26 зм.), КЛК (6), Орли (6) і Стріла (3). Біги відбулися на трасі 5 км. для мужчин і 1 км. для жінок. Траса була не дуже добре вибрана, бо мала за багато важких підходів

На 41 учасників бігу тільки один змагун і одна змагунка не прийшли до мети. Всі інші прибігли, хоч були до краю знесилені. На меті більшість із них була навіть притомна двох героїв бігу довго ще не могли прийти до себе. Молоденька Канда зі Стріли за 20 метрів перед метою звалилась з ніг, крайнім зусиллям підвелася і таки минула мету. Таким спортовцям належиться якнайбільше признання: „Славно!"

Цей геройський біг відкрив інж. Хроновят. Мало маємо змоги почути такі гарні й бадьорі слова, які мали чималий вплив на завзяту боротьбу, посвяту і волю перемоги змагунів. По змаганнях знову промовив і побажав змагунам нових успіхів на будуче.

Сам біг — це гарна й завзята боротьба від старту до мети. Молоді, мало рутиновані змагуни — Мацько (КЛК — Зашків) і Яворський (Орли — Дроздовичі), які стартували всього 3—4-тий раз у життю, вирвались наперед і накинули гостре темпо, навіть за гостре, як на цей трудний біг. Старші змагуни трималсь за ними. Щойно недалеко мети старий рекордист Гаврилюк (КЛК) минув недосвідчених і втомлених веденням молодиків та сам сильно знеможений осягнув перший мету. Другий прибіг Заліпняк (С-Б). Третій осягнув мету Яворський, який зробив велику несподіванку. Щойно четвертий прийшов Мацько. Ці два змагуни, що вперше в життю стартували на важкім 5 км. дистансі і в такому поважному бігу, полишили за собою ряд славних і досвідчених змагунів.

На окрему згадку заслуговує теж молоденький Яцуха (Орли — Львів), що прийшов на 7. місці, залишаючи за собою Зацерковного і Добрянського.

Черговість вислідів така:

1) Гаврилюк (КЛК), 2) Заліпняк (С-Б), 3) Яворський (Орли — Дроздовичі), 4) Мацько (КЛК — Зашків), 5) Кравець (КЛК), 6) Соколовський (С-Б), 7) Яцуха (Орли), 8) Зацерковний (КЛК), 9) Добрянський (КЛК), 10) Ваврищук (С. Ш.), 12) Радивил (С. — Стан.), 16) Лаврицію (С. — Терн.).

Біг жінок був менше цікавий. Зараз зі старту вийшла на чоло Павлишин (С. IV.) і перша прибігла на мету з перевагою майже пів хв. Друга, третя і четверта теж прибігли без боротьби між собою. Щойно Мельник навязала боротьбу з Кандою і минула її перед метою. Канда програла через упадок.

Черговість жінок:

1) Павлишин (С. IV.) в часі 6:58.4, 2) Крива (С. IV.) 7.20, 3) Дацко (С. II.), 4) Камецька (С. V.), 5) Мельник (С. V.), 6) Канда (Стріла), 7) Вишневська (Стр.).

Т. Ч-ій

Гарний рекорд України.

СТРИЙ 30. IV. **УКРАЇНА — ПОГОНЬ 2:1 (2:1).**

Україна: Босий (Гнура); Скоцень I., Мікльош II.; Романець, Нойман, Каратницький; Гошовський, Воробець, Мікльош I., Скоцень II., Магоцький.

Погонь: Сродзінський, Габара, Зебачинський; Павелчик, Смук, Доманський; Стефанишин, Париляк, Завіцький. Бай, Логинський.

Цією перемогою Україна здобула на славно-гарячому стрийському терені не тільки 2 пункти, але й доставила небувалий рекорд у своїй історії: три перемоги з черги в мистецьких змаганнях на виїздах — таким успіхом ще Україна не могла досі почванитися. Цей успіх вартісний ще й тим, що чорно-червоні здобули його в цьогорічних важких умовинах, повних натуги й антагонізмів.

Наші читачі пригадують собі вже з реляцій змагань України в Перемишлі та Ярославі, особливо в Ярославі, що там панувала на грищі й поза грищем зовсім неспортова атмосфера. Змагання у Стрию не були зовсім лекші від виступів у Перемишлі чи Ярославі та вже зовсім не можна їх порівнювати щодо умовин із минулорічним виступом України в тому місті. Цей настрій, що панував над стрийським грищем, можна було б щойно тоді вірно змалювати, якби повторити всі ті ненависні вигуки, лайки, зневаги, погрози, що їх спеціяльно в першій половині змагань можна було почути навіть на трибуні. Очевидно, все те падало під адресою грачів України та української публики, якій теж належиться кілька теплих слів похвали і признання. Львівська українська публика могла би багато навчитися від стрийської, яка, не зважаючи на всі провокації, поводилася дуже спокійно й гідно. Свою дружину вміла наша публика підтримувати морально, заохочувати оплесками й окликами, але все те було культурне. Зате в її холодноврівноваженій поставі можна було відчути, що українській дружині вона не дасть зробити найменшої кривди. А тієї публики було більше, як прихильників Погоні. На ці змагання, які були для Стрия своєрідним повітовим святом, приїхали не лиш найзагорільші прихильники чорно-червоних зі Львова (залізницею та автобусом), але теж із довколичних сіл (Дуліби, Добряни, Угерсько, Верчани) та навіть із дальше положених від Стрия місцевостей (Синевідсько, Миколаїв) фірами й роверами. Грище стрийської Погоні творило муравлище голів. Не враховуючи війська, на цих змаганнях було к. 4.000 публики, а військом значно більше. Як на Стрий, то справжній рекорд.

Недільна стріча України з Погонею мала для української дружини доволі велике значіння, бо програна була б зовсім перекреслила всі надії на мистецтво О. Л. До того ця стріча мала ще і престіжове значіння. Своє важке завдання виконали змагуни України щонайкраще, тому теж годі когось зокрема хвалити. Дружина творила добре змонтовану цілість, без слабих місць і недотягнень. Гра була ввесь час незвичайно гостра й завзята, змагуни боролись за кожний м'яч, при тому швидке темпо, що його довший час удержували обі дружини, давало може й негарну для ока, одначе незвичайно емоційну цілість, в якій Україна виявила свою безсумнівну вищість. Правда, були хвилини, що може деякі грачі грали трохи слабше, напр. Нойман у першій частині і залога в перших кількох хвилинах, але все те не мало значіння, коли взяти під увагу небувалу амбіцію та завзяття всіх змагунів. Приємну несподіванку зробив своїм виступом на лівім лучнику Воробець, який дуже притомно розділював мячі та використовував добре диспонованого на лівому крилі Гошовського. Напад України був добре диспонований і небезпечний. Скоцень спершу, по зударі із Зебачинським, спішився та кілька хвилин статистував, одначе згодом заспокоївся і був одним із найнебезпечніших напасників. Його ворота були справжнім „майстерштіком". З помічників на окреме признання заслуговує Каратницький, який вибивається на першорядного помічника.

Хід гри. Україна відразу переводить кілька небезпечних акцій, з яких одна кінчиться у 3 хвилині прегарним стрілом Мікльоша у правий ріг. Та суддя цих воріт не признав, бо одночасно Гошовський вийшов на офсайд. Одначе вже за хвилину Скоцень підтягнув мяч майже самим автом, втік заложникові ближче воріт і під гострим кутом стрілив у лівий ріг. Якийсь час удержується той стан. Погонь намагається всіма силами вирівняти та осягає якийсь час легку перевагу. По інциденті Скоцень-Зебачинський, пешиться не тільки Скоцень, але й цілий напад. Гра сильно загострюється, атмосфера стає нестерпна й на тому користає Погонь, яка на кільканадцять хвилин спихає чорно-червоних до оборони. Погоні вдається вирівняти по непорозумінні між заложниками й Босим. Та гостре темпо й нервова гра швидше вичерпують стрийську дружину. Україна переходить до протинаступу і здобуває II. ворота з ефектовного стрілу Магоцького, якого гарно випустив у вуличку Мікльош. На тому кінчиться 1-а половина. У II. частині натиск України збільшується, навіть згодом він переходить майже у тренінг на одні ворота. Та ворітного висліду не вдалося Україні вже змінити, хоч нагод до того було доволі. Погонь намагалася під кінець відігратися, одначе без успіху.

Суддював п. Кухар, який мав дуже важке завдання. Годиться підкреслити, що господарі, не зважаючи на згадані вже у вступі настрої, зуміли опанувати ситуацію на грищі й дали Україні повне забезпечення.

Несподіваний дорогоцінний успіх Сяну.

ПЕРЕМИШЛЬ, 30. IV. **СЯН — ПОГОНЬ І Б 3:2 (3:1).**

Сян: Гуцул, Буш, Медвідь; Неофіта, Кішла, Ходань; Медицький, Турко, Федорович, Побілинський. Гринишин.

Погонь І Б: Рихліцький, Марош, Бала; Панас, Давидович, Гавін; Дрегер, Нехцьол, Ціммер, Янковський, Казьмирович.

Наші читачі пригадують собі вістку, що ми її подали перед кількома днями, що Погонь І Б виїздить до Перемишля в ліговому складі. Як бачимо, наша вістка була доволі вірна, бо у складі Погоні бачимо аж 8 змагунів лігової дружини. Та постава цілої дружини сяновиків була найкращим доказом, що амбіція, запал, жертвенність та довіра до своїх сил дають змогу поборювати навіть і найважчі перешкоди. Хоч Погонь була кращою технічно дружиною, то вона не могла собі дати ради із завзятим опором сяновиків. Гра була з обох сторін незвичайно тверда і гостра, але в дозволених межах. Темпо ввесь час незвичайно сильне. Змінні наступи чергувались раз-у-раз, як у калейдоскопі. Воротарі обох дружин мали повні руки (дослівно) роботи. Про наставлення обох дружин до цієї стрічі не треба навіть говорити.

В Сяні всі лінії заслуговують на повне признання. Гуцул пропущених воріт боронити не міг. Ворота для Сяну здобули: Турко в 4 хв. головою (по відьнім копі) в 6. хв. гострим стрілом і Федорович у 23 хв. головою. Для Погоні: Янковський у 20. і 55. хв. Оба воротарі оборонили багато важких до оборони стрілів. Гра була до самого кінця швидка та гострому темпі, хоч при кінці трохи нервова. Назагал Сян мав більше з гри.

Публика, якої було к. 2.500 душ, гаряче й радісно оплескувала Сян за його гарну й жертвенну гру. По цих змаганнях Сян опинився на 11 місці. Можна сподіватися, що по цій перемозі, що її прийшлося так важко виборювати, Сян тепер більше набере довіря до своїх сил, тимбільше, що йому залишається ще 5 змагань у себе в дома й тільки 2 виїзди.

Суддював д. добре п. Земан.

Інші висліди О. Л.

ЛЬВІВ. ГАСМОНЕЯ—РЕСОВІЯ 3:0 (1:0).

Ворота для Гасмонеї здобули: Зільбер, Сюдмак і Фрідман.

ЛЬВІВ. ЮНАК—РКС 4:2 (2:1).

Амбітна гра РКС-у. Юнак випав слабо. Ворота для Юнака здобули: Габовський, Макомаський, Кручек і Здобиляк із карного, для РКС Залізко. Зуб перестріляв карного.

ЯРОСЛАВ. ВКС—ЧОРНІ 1:1 (1:0).

Ворота для Чорних здобув Малодобрий, для ВКС-у Худзіцький.

ПЕРЕМИШЛЬ. ПОЛЬОНІЯ—КОРОНА 4:1 (2:0).

Ворота для Польонії здобув Кляйн, Калецький 2 і Кіц.

ТАБЕЛЯ О. Л.

1. Юнак	17	27:7	47:20
2. Україна	17	23:11	42:23
3. Чорні	16	20:12	29:23
4. Погонь І. Б.	18	20:16	44:30
5. Гасмонея	16	17:15	19:19
6. Погонь Стр	16	16:16	41:29
7. Польонія	17	15:19	27:37
8. Ресовія	16	14:18	27:31
9. Лехія	15	14:16	16:20
10. ВКС	15	13:17	27:23
11. Сян	17	13:21	22:42
12. Корона	17	12:22	24:54
13. РКС	17	10:24	11:24

В цій табелі ми взяли під увагу в-о 3:0 для Чорних від ВКС-у, який не приїхав був у березні на змагання, що залишилася з осінньої рунди.

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

Варшава. АКС—Польонія 3:0 (2:0)
Катовиці. Рух—Краковія 5:1 (0:0).
Краків. Гарбарня—Варта 3:2 (2:0).
Лодзь. Варшавянка—Уніон Турінг 5:5

В табелі веде Рух перед Гарбарнею і Краковією. Погонь, яка цієї неділі не грала, займає 6 місце. Останнє місце займає новик ліги Уніон Турінг.

А-КЛЯСА.

Самбір. ДНІСТЕР—ТУР (Борислав) 1:0 (0:0).

Заслужена перемога Дністра, який у всіх лініях перевищав гостей. Тур грав д. слабо і тільки знаменитий воротар урятував його від високої програної. У Дністрі і взагалі на грищі найкращим грачем був Шпиталь. Не але теж випали: Ванівський, Маланій і Солтис. Одиноке ворота здобув Ванівський по акції цілого нападу. Суддя п. Стшелецький із Дрогобича.

Інші висліди дрогобицької А-кляси такі: Стшелец—Стрилянка 5:1, Тур (Дрогобич)—Бетар 2:0. Скала цієї неділі не грала. В табелі веде Тур (Дрог.) перед Казімою, Стшельцом і Скалою.

Броди. ВЦКС—ПОДІЛЛЯ 3:3 (1:1).

Поділля вивезло з гарячого брідського терену і такий дорогоцінний пункт. Гра була д. жива й цікава. В обох дружинах добре грали напади, зокрема в Поділлі добре випали брати Королюки. Ворота для Поділля здобули: Королюк 2 і Душенко. Суддював п. Крах зі Львова.

Перемишль. ПОЛЬНА—СЯН І. Б. 3:2 (0:0).

Мист. перемиської А-кляси. В Сяні грали: Гібалевич, Суський, Бардин, Партика й Онисик. Сян грав д. добре. Сян програв з вини заложника, який стріляв собі само вбивчі ворота.

ОГОЛОШЕННЯ

ШАФКОВІ КУФРИ

валізки, міхи на постіль, коробки на капелюхи та комірці, багажові паси по найнижчих цінах поручує — — — —
робітня і склад гуртової продажі
Н. БАРЕР, ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА Ч. 2.

ТЕАТРИ.

Великий Театр.

Вівторок, 2. V. год. 8. „Наше місто".
Середа, 3. V. год. 8. Академія Т. Ш. Л.
Четвер, 4. V. год. 8. „Оборона Ксантипи".
Пятниця, 5. V. год. 8. „Наше місто".
Субота, 6. V. год. 8. „Оборона Ксантипи".

Театр Ріжнородностей.

Від вівтірка 2. V. до суботи 6. V. театр нечинний.

Український Театр ім. І. Котляревського.

СОКАЛЬ:
2. V. Цариця Грузії.
3. V. Пригода в Черчі.
4. Циганське кохання.
5. V. Слово о полку Ігоревім.
6. V. Кирка з Льолею.
7. V. Зоря над Почаєвом.

Український Нар. Театр ім. М. Садовського.

ДРОГОБИЧ.
5. V. Дай серцю волю.
6. V. Пісня Бескиду.
7. V. За молдавський престіл.
8. V. Невольник.
9. V. Гетьман Полуботок.

КІНА.

АМПІР: „Центральна Округа Промислова — Сталева Воля". „Під Голим Небом".
АПОЛЬО: „Кентуки" з Льоретою Йонг.
АТЛЯНТИК: „Довкола світа за 25 сантимів" (Фернандель).
БАЙКА: „Королівський вязень" і додатки.
БАЛТИК: „Дівчина шукає кохання".
ВАНДА: „Коли цвітуть бози" та „II оборонці".
ГРАЖИНА: „Забута мельодія".
ЕВРОПА: „Панна Ева".
КАСІНО: „Людські серця" (Волес Бірі).
КОПЕРНИК: „Панни на відданні" (Діна Дарбін) і кольорова гротеска.
МАРУСЕНЬКА: „Лист до матері".
МЕТРО: „Пісня кохання", „Фредик ущасливлює світ".
МІРАЖ: „Ультімат".
МУЗА: „Альпейські осли" з Фліпом і Флапом.
ПАЛЯС: „Волоцюги" (Шеско й Товько).
ПАКС: „Американська авантура".
ПАТРІЯ: „Пан без мешкання".
РАЙ: „Голос матері" (Джілі).
РІЯЛЬТО: „Гібральтар".
РОКСІ: „Серце матері" та кольоровий додаток.
СВІТ: „Каучук", „Битва на Бродвею".
СВЯТОВІД: „Ас кер і Китай горить".
СТИЛЕВЕ: „Вкрадене життя" та ревія.
ТОН: „Нині вечором у Ріца", „Местник".
УТІХА: „Чоловік, що жив двічі" та ревія.
ХИМЕРА: „Знахарева дочка" (Пауля Веселі).

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська ч. 5)
„Венеція".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

ВІВТОРОК, 2. ТРАВНЯ 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Добридень наймолодшим: „Марусине щастя", оповідання, пісеньки, 11.00 Для шкіл: Що я бачив у Льондоні, гутірка з муз. для старших дітей, 11.25 Музика з пл., 11.30 Для новобранців, 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., Газетка, 14.00 Серед жінок: Моди, форт. твори, 14.30 „Іван Франко" літер. нарис виг. д-р В. Сімович в українській мові, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 „Історія про Івася та Катрусю" гутірка для молоді, 15.15 Техн. скринька, 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.06 Госп. вістки, 16.20 Фін.-госп. актуалії, 16.30 Дуети Р. Шумана, сопран, мецосопран, 16.50 Город фльори у Львові, 17.07 Форт., 17.30 Авд., 17.32 З піснею по краю, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Леополіти у Кракові, 18.15 Промова голови ТШЛ., 18.25 Кінні перегони, 18.30 Авд. для робітників, 19.00 Розр. концерт, 20.00 Для села: „Хабазня та його побоювання", кооперативна хвилина, 20.15 Розр. концерт, 20.40 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Симф. орх., сопран, тенор, 22.05 Театр уяви: Дух вдяки народу, 22.40 Нар. і танк. музика, 22.55 Інфор. авд., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

СЕРЕДА, 3. ТРАВНЯ 1939.

7.20 Військ. орх., 8.00 Ранішній денник, 8.15 Словно-муз. авд., 8.40 Пісні, коло год. 10.30 після богосаужения рел. пісні, Міцкевич про конституцію 3. травня, репортажі з бурси, 11.45 Гутірка, 11.57 Сигнал, 12.03 Муз. поранок, 13.00 Промова, 13.20 Орх., мецосопран, форт., 14.35 Фрагменти з 3-го травня, 15.00 Для села: Поезія і пісня про 3. травень, 15.30 Як і про що говорити, Муз. авд., Авд. для сільської молоді про огневу сторожу, 16.20 Старт до бігу, 16.30 Із забутих пісень, 17.00 Театр уяви: „Воскресення", 17.30 Концерт, орх., спів, 19.20 „Вуйко купує авто" говорена повість, 19.40 Біжучі вістки з міста та провінції, 19.45 Орхестра, сопран, 20.15 Програма на завтра, 20.20 Висліди бігу, спортові вістки, веч. денник, метеорольог. вістки, програма на завтра, 21.00 Шопенівський концерт, форт. 21.30 Пісні у вик. хору, 22.00 Танк. і розр. музика, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

ЧЕТВЕР, 4. ТРАВНЯ 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Популярна муз., з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 „На Мазовші" для всел. шкіл, 11.25 Музика з пл., 11.30 Для новобранців, 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Концерт бажань, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Гутірка техніка з молодю, 15.15 Клопоти та ради: Галя мусить мати власні гроші, 15.30 Орх., 16.00 Пополудн. денник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Сусп. праця села, відчит для ліцеальної молоді, 16.40 Орх. мандоліністів, 17.00 Бджола збирає мід, 17.10 Інформації, 17.15 Концерт солістів, форт., спів, 17.50 Холод. спіжарня харч. господарки, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Кінеке: Танк. суіта, з пл., 18.30 Бетовен: Тріо оп. 70, скрипка, віол., форт., 19.00 Розр. концерт, 20.00 Для села: Правильна віджива то сила та здоровля, Комунікат Рільн. Т-ва, 20.15 Розр. концерт, 20.40 Інформ. авд.: Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Літер.-муз. авд., 21.45 Молодь шукає праці, 22.00 Спорт. вістки, 22.05 Італ. оп. арії А. Ганзель бас, форт., 22.25 Театр. огляд, 22.35 „У гостині Львова" літер. авд. з участю Коссак-Шуцької, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

ВІВТОРОК, 2. ТРАВНЯ 1939.

БЕРЛІН 18.45 Фін. музика, 20.15 Танк. музика, БІЛГОРОД 18.20 Рос. пісні, 20.00 Нар. пісні, БЕРОМІНСТЕР 18.15 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 13.30, 19.25 Циг. музика, 17.10 Нар. пісні, 18.00 Джез, 20.10, 21.00, 22.00 „Зигфрид" оп. Вагнера, БУДАПЕШТ II 18.30 „Зигфрид" I дія, ВІДЕНЬ 15.30 Цитра, 18.20 Форт., 19.00 Стирійський йодлер, пісеньки, **19.55 Українські вістки,** 22.30 Легка і танк. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 15.15 Діточі пісні, 18.20 Пісні, 19.15 Легка музика, 20.15, 21.15 Концерт орх., скрипка, 21.00 Політ. огляд, 22.30 Концерт на фагот і орх., Баха, ЛІЛЬ 19.00 Форт., суїти, вальси, 20.15 Вок. концерт, 22.15 Гармонія, МІЛЯНО 20.35 Розр. музика, 21.00 „Фра Джерардо" оп. Піцетія, ПАРІ ПТТ 18.05 Пісні, 19.45 Розр. програма, 20.30 Вечір опер. РАДІО ПАРІ 18.30 Скрипка, 22.15 Камер. твори Дебісі, РИМ 17.15 Танк. музика, 21.50 Арфа, сопран, СОФІЯ 17.30 Легка і танк. музика, 20.00 Смичк. квартет, 20.55 Рос. романси, СТОКГОЛЬМ 15.15 Нар. пісні, 19.30 Військ. орх., 10.50 Орх., спів.

СЕРЕДА, 3. ТРАВНЯ 1939.

БЕРЛІН 18.00, 19.00 Розр. музика, 21.00 Клясична оперетка, БІЛГОРОД 20.00 Опера, БУДАПЕШТ 18.40 Орх., 22.00 Скрипка, ВІДЕНЬ 19.00 Квінтет ес-дур Бетовена, **19.30 Українські вістки,** 20.00 Танк. музика, 22.30 Розр. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 16.00 Розр. концерт, 18.20 Мусорґський, форт., 20.15 Пісні, музика, 21.00 Голоси народів, розр. концерт, ДРОЙТВІЧ 20.15 Бетовенівський фестіваль, дир. Тосканіні, МІЛЯНО 19.25 Розр. музика, 21.00 Опереткові мельодії, 22.15 Скрипка, РАДІО ПАРІ 18.15 Форт., 18.30 Пісні, 22.00 Концерт симф. музики, РИМ 19.25 Розр. музика, 21.00 „Король Лір" оп. Фраціа, СОФІЯ 19.30 „Продана наречена" оп. Сметани, 22.00 Танк музика.

ЧЕТВЕР, 4. ТРАВНЯ 1939.

БЕРЛІН 18.00 Фільм. і танк. мельодії, БІЛГОРОД 18.00 Нар. пісні, 20.00 Гумор, 21.00 Вок. концерт, БУДАПЕШТ 18.45, 20.30, 21.00, 22.00 Орх. концерт, ВІДЕНЬ 18.35 Розр. музика, **19.45 Українські вістки,** 20.15 Сценка, ГАМБУРҐ 20.30 Розр. програма, ЛІЛЬ 18.00 Легка музика, ЛЯЙПЦІҐ 20.15 Гайднові твори, МІЛЯНО 20.35 Розр. музика, 21.00 „Кармен" оп. Бізета, ПАРІ ПТТ 18.05 Пісні, РАДІО ПАРІ 19.00 Після комунікату легка музика, 20.30 Симф. музика, РИМ 17.15 Іт.-браз. концерт, СОФІЯ 17.30 Популярна музика, СТОКГОЛЬМ 21.00 „Весілля" оп. Вільгельма.

Подяка.

На оповістку в „Ділі з 19. IV. п. р. з гарячим проханням за жертву на оплату школи мого сина, ученика Механічного Ліцею надіслали Вп. П. П. Ст. Савула — Лісько зол. 2.—, Слава Юркевич — Львів зол. 8.—, м-р Яр. Гошоватюк — Ярчів Новий зол. 5.—, Ст. Ігнат — Львів зол. 5.—, д-р Кл. Мельник — Ярчів Новий зол. 2.—, О. Копорова — Варшава зол. 15.— Ром. Максимова — Жовква зол. 2.—, Х. Х. зі Львова зол. 5.—. Всім Вп. Жертводавцям як також і всім тим, що на початку року помогли мені жертвами „Спасибі". **Глікерія Цап, Львів, Дверніцького 30.**

ЦІНИ „МЯСЛОСОЮЗУ".

Львів, дня 30 квітня 1939

1 кг. масла дес. бльок	3.05
1 кг. масла дес. бочк.	3.10
1 л. молока	зол. 0.17—0.18
1 кг. яєць	зол. 0.90

Тенденція на масло й молоко вдержана; на яйця знижкова.

КУПНО — ПРОДАЖ

КОВДРИ, ПОСТІЛЬ — Зеніт, Львів, Казимирівська 5. Найдешевше бо в пасажу. 15-22

ОКАЗІЙНО продає нові і передвоєнні камениці, віллі, парцелі в ріжних цінах і місцях Львова. „Пчілка", Ліндого 2. 926 2-3

МЕШКАННЯ

КІМНАТА ясна, вхід з клітки негайно до винайму при вул. Кентлинського 36. Інформації: Ільницька, Городецька 5 (раніш 95) харчівня від 10—15 год. 941 1—3

РІЖНІ

СТРОЄННЯ, направа фортепіянів, виїзд на провінцію. Львів, Уейського 4, м. 2. О. Благодір. Особисто тільки від 19—22. 921 2—3

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ, гумові, черевні, ниркові, проти усування матиці за гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2741 48-0

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35
1 мм. одношпальтовий в тексті і новинках	зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці	зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, виласи і т. п.	зол. 0.10
шукаючі праці	зол. 0.05

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. 450.—
Остання сторінка 1/2	зол. 250.—
Остання сторінка 1/4	зол. 130.—
Остання сторінка 1/8	зол. 70.—

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj. Wydawca: Spółka Wyd. „Diło", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Diło", Lwów, Rynek 10.
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

ОГОЛОШЕННЯ

ТЕАТРИ.

Великий Театр.

Вівторок, 2. V. год. 8. „Наше місто".
Середа, 3. V. год. 8. Академія Т. Ш. Л.
Четвер, 4. V. год. 8. „Оборона Ксантипи".
Пятниця, 5. V. год. 8. „Наше місто".
Субота, 6. V. год. 8. „Оборона Ксантипи".

Театр Ріжнородностей.

Від вівтірка 2. V. до суботи 6. V. театр нечинний.

Український Театр ім. І. Котляревського.

СОКАЛЬ:
2. V. Цариця Грузії.
3. V. Пригода в Черчі.
4. Циганське кохання.
5. V. Слово о полку Ігоревім.
6. V. Кирка з Льолео.
7. V. Зоря над Почаєвом.

Український Нар. Театр ім. М. Садовського.

ДРОГОБИЧ:
5. V. Дай серцю волю.
6. V. Пісня Бескиду.
7. V. За молдавський престіл.
8. V. Невольник.
9. V. Гетьман Полуботок.

КІНА.

АМПІР: „Центральна Округа Промислова — Сталева Воля". „Під Голим Небом".
АПОЛЬО: „Кентуки" з Льоретою Йонг.
АТЛЯНТИК: „Довкола світа за 25 палтиків" (Фернандель).
БАЙКА: „Королівський вязень" і додатки.
БАЛТИК: „Дівчина шукає кохання".
ВАНДА: „Коли цвітуть бози" та „Підборонці".
ГРАЖИНА: „Забута мельодія".
ЕВРОПА: „Панна Ева".
КАСІНО: „Людські серця" (Волес Бірі).
КОПЕРНИК: „Панни на відданні" (Діна Дарбін) і кольорова гротеска.
МАРУСЕНЬКА: „Лист до матері".
МЕТРО: „Пісня кохання", „Фредик ущасливлює світ".
МІРАЖ: „Ультімат".
МУЗА: „Альпейські осли" з Флipом і Флапом.
ПАЛЯС: „Волоцюги" (Шевко й Тонько).
ПАКС: „Американська авантура".
ПАТРІЯ: „Пан без мешкання".
РАЙ: „Голос матері" (Джілі).
РІЯЛЬТО: „Гібральтар".
РОКСІ: „Серце матері" та кольоровий додаток.
СВІТ: „Каучук", „Битва на Бродвею".
СВЯТОВИД: „Ас кер і Китай горить".
СТИЛЕВЕ: „Зраджене життя" та ревія.
ТОН: „Нині вечором у Ріці", „Месник".
УТІХА: „Чоловік, що жив двічі" та ревія.
ХИМЕРА: „Знахарева дочка" (Павли Веселі).

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська ч. 5)
„Венеція".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

ВІВТОРОК, 2. ТРАВНЯ 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Добридень наймолодшим: „Марусине щастя", оповідання, пісеньки, 11.00 Для шкіл: Що я бачив у Льондоні, гутірка з муз. для старших дітей, 11.25 Музика з пл., 11.30 Для новобранців, 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., Газетка, 14.00 Серед жінок: Моди, форт. твори, 14.30 „Іван Франко" літер. нарис вигл. д-р В. Сімович в українській мові, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 „Історія про Івася та Катрусю" гутірка для молоді, 15.15 Техн. скринька, 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.08 Госп. вістки, 16.20 Фін.-госп. актуалії, 16.30 Дуети Р. Шумана, сопран, мецосопран, 16.50 Город фльори у Львові, 17.07 Форт., 17.30 Авд., 17.32 З піснею по краю, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Леополіта у Кракові, 18.15 Промова голови ТШЛ., 18.25 Кінні перегони, 18.30 Авд. для робітників, 19.00 Розр. концерт, 20.00 Для села: „Хабазія та його поборювання", кооперативна хвилина, 20.15 Розр. концерт, 20.40 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Симф. орх., сопран, тенор, 22.05 Театр уяви: Дух вдяки народу, 22.40 Нар. і танк. музика, 22.55 Інфор. авд., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

СЕРЕДА, 3. ТРАВНЯ 1939.

7.20 Військ. орх., 8.00 Ранішній денник, 8.15 Словно-муз. авд., 8.40 Пісні, коло год. 10.30 після богослуження рел. пісні, Міцкевич про конституцію 3. травня, репортажі з бурси, 11.45 Гутірка, 11.57 Сигнал, 12.03 Муз. поранок, 13.00 Промова, 13.20 Орх., мецосопран, форт., 14.35 Фрагменти з 3-го травня, 15.00 Для села: Поезія і пісня про 3. травень, 15.30 Як і про що говорити, Муз. авд., Авд. для сільської молоді про огневу сторожу, 16.20 Старт до бігу, 16.30 Із забутих пісень, 17.00 Театр уяви: „Воскресення", 17.30 Концерт, орх., спів, 19.20 „Вуйко купує авто" говорена повість, 19.40 Біжучі вістки з міста та провінції, 19.45 Орхестра, сопран, 20.15 Програма на завтра, 20.20 Висліди бігу, спортові вістки, веч. денник, метеорольог. вістки, програма на завтра, 21.00 Шопенівський концерт, форт. 21.30 Пісні у вик. хору, 22.00 Танк. і розр. музика, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

ЧЕТВЕР, 4. ТРАВНЯ 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Популярна муз., з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 „На Мазовші" для всел. шкіл, 11.25 Музика з пл., 11.30 Для новобранців, 11.57 Сигнал, 12.08 Полуднева авд., 14.00 Концерт бажань, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Гутірка техніка з молодю, 15.15 Клопоти та ради: Галя мусить мати власні гроші, 15.30 Орх., 16.00 Пополудн. денник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Усп. праця села, відчит для ліцеальної молоді, 16.40 Орх. мандоліністів, 17.00 Бджола збирає мід, 17.10 Інформації, 17.15 Концерт солістів, форт., спів, 17.50 Холод. спіжарня харч. господарки, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Кінеке: Танк. суіта, з пл., 18.30 Бетовен: Тріо оп. 70, скрипка, віол., форт., 19.00 Розр. концерт, 20.00 Для села: Правильна віджива то сила та здоровля, Комунікат Рільн. Т-ва, 20.15 Розр. концерт, 20.40 Інформ. авд.: Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Літер.-муз. авд., 21.45 Молодь шукає праці, 22.00 Спорт. вістки, 22.05 Італ. оп. арії А. Ганзель бас, форт., 22.25 Театр. огляд, 22.35 „У гостині Львова" літер. авд. з участю Коссак-Шуцької, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

ВІВТОРОК, 2. ТРАВНЯ 1939.

БЕРЛІН 18.45 Фін. музика, 20.15 Танк. музика, БІЛГОРОД 18.20 Рос. пісні, 20.00 Нар. пісні, БЕРОМІНСТЕР 18.15 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 13.30, 19.25 Циг. музика, 17.10 Нар. пісні, 18.00 Джез, 20.10, 21.00, 22.00 „Зигфрид" оп. Вагнера, БУДАПЕШТ II 18.30 „Зигфрид" I дія, ВІДЕНЬ 15.30 Цитра, 18.20 Форт., 19.00 Стирійський йодлер, пісеньки, 19.55 Українські вістки, 22.30 Легка і танк. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 15.15 Діточі пісні, 18.20 Пісні, 19.15 Легка музика, 20.15, 21.15 Концерт орх., скрипка, 21.00 Політ. огляд, 22.30 Концерт на фагот і орх., Баха, ЛІЛЬ 19.00 Форт., суіти, вальси, 20.15 Вок. концерт, 22.15 Гармонія, МІЛЯНО 20.35 Розр. музика, 21.00 „Фра Джерардо" оп. Піцетія, ПАРІ ПТТ 18.05 Пісні, 19.45 Розр. програма, 20.30 Вечір опер, РАДІО ПАРІ 18.30 Скрипка, 22.15 Камер. твори Дебісі, РИМ 17.15 Танк. музика, 21.50 Арфа, сопран, СОФІЯ 17.30 Легка і танк. музика, 20.00 Смичк. квартет, 20.55 Рос. романси, СТОКГОЛЬМ 15.15 Нар. пісні, 19.30 Військ. орх., 10.50 Орх., спів.

СЕРЕДА, 3. ТРАВНЯ 1939.

БЕРЛІН 18.00, 19.00 Розр. музика, 21.00 Клясична оперетка, БІЛГОРОД 20.00 Опера, БУДАПЕШТ 18.40 Орх., 22.00 Скрипка, ВІДЕНЬ 19.00 Квінтет есдур Бетовена, 19.30 Українські вістки, 20.00 Танк. музика, 22.30 Розр. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 16.00 Розр. концерт, 18.20 Мусоргський, форт., 20.15 Пісні, музика, 21.00 Голоси народів, розр. концерт, ДРОЙТВІЧ 20.15 Бетовенівський фестіваль, дир. Тосканіні, МІЛЯНО 19.25 Розр. музика, 21.00 Опереткові мельодії, 22.15 Скрипка, РАДІО ПАРІ 18.15 Форт., 18.30 Пісні, 22.00 Концерт симф. музики, РИМ 19.25 Розр. музика, 21.00 „Король Лір" оп. Фраццін, СОФІЯ 19.30 „Продана наречена" оп. Сметани, 22.00 Танк музика.

ЧЕТВЕР, 4. ТРАВНЯ 1939.

БЕРЛІН 18.00 Фільм. і танк. мельодії, БІЛГОРОД 18.00 Нар. пісні, 20.00 Гумор, 21.00 Вок. концерт, БУДАПЕШТ 18.45, 20.30, 21.00, 22.00 Орх. концерт, ВІДЕНЬ 18.35 Розр. музика, 19.45 Українські вістки, 20.15 Оперка, ГАМБУРГ 20.30 Розр. програма, ЛІЛЬ 18.00 Легка музика, ЛЯЙПЦІГ 20.15 Гайднові твори, МІЛЯНО 20.35 Розр. музика, 21.00 „Кармен" оп. Бізета, ПАРІ ПТТ 18.05 Пісні, РАДІО ПАРІ 19.00 Після комунікату легка музика, 20.30 Симф. музика, РИМ 17.15 Іт.-брав. концерт, СОФІЯ 17.30 Популярна музика, СТОКГОЛЬМ 21.00 „Весілля" оп. Вільгельма.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, дня 29 квітня 1939

1 кг. масла дес. бльок	3.08
1 кг. масла дес. бочк.	3.10
1 л. молока	зол. 0.17—0.18
1 кг. яєць	зол. 0.90

Тенденція на масло й молоко вдержана; на яйця знижкова.

КУПНО — ПРОДАЖ

КОВДРИ, ПОСТІЛЬ — Зеніт, Львів, Казимирівська 5. Найдешевше бо в пасажу. 15-22

ОКАЗІЙНО продає нові і передвоєнні камениці, віллі, парцелі в ріжних цінах і місцях Львова. „Пчілка", Ліндого 2. 926 2-3

МЕШКАННЯ

КІМНАТА ясна, вхід з клітки негайно до винайму при вул. Кентшинського 36. Інформації: Ільницька, Городецька 4 (раніш 95) харчівня від 10—15 год. 941 1-?

РІЖНІ

СТРОЄННЯ, направа фортепіянів, виїзд на провінцію. Львів, Уейського 4, м. 2. О. Благодір. Особисто тільки від 19—22 921 2-?

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ, гумові, черевні, ниркові, проти усування матиці за гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2741 48-0

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Подяка.

На оповістку в „Ділі" з 19. IV. ц. р. з гарячим проханням за жертву на оплату школи мого сина, ученика Механічного Ліцею надіслали Впов. П. П. Ст. Савуда — Лісько зол. 2.—, Слава Юркевич — Львів зол. 3.—, м-р Яр. Гошоватюк — Яричів Новий зол. 5.—, Ст. Ігнат — Львів зол. 5.—, д-р Кл. Мельник — Яричів Новий зол. 2.—, О. Копорова — Варшава зол. 15.— Ром. Максимова — Жовква зол. 2.—, Х. Х. зі Львова зол. 5.—. Всім Впов. Жертводавцям як також і всім тим, що на початку року помогли мені жертвами „Спасибі". **Гликерія Цап**, Львів, Дверніцького 30.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . . зол. 0,35
1 мм. одношпальтовий в тексті і новинках . зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці . зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . зол. 0.10
шукаючі праці . . . . зол. 0.05
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . . зол. 450.—
Остання сторінка 1/2 . . . . . . зол. 250.—
Остання сторінка 1/4 . . . . . . зол. 130.—
Остання сторінка 1/8 . . . . . . зол. 70.—

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj. Wydawca: Spółka Wyd. „Diło", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Diło", Lwów, Rynek 10
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Покищо мир врятований.

Варшава, 29. квітня 1939.

Наше перше безпосереднє враження після промови канцлера Гітлера, те враження, яким ми негайно поділились з читачами „Діла" — виявилося правильне. Вже вчора ввечір, після конференцій, що відбулись у міністерстві закордонних справ окремо для представників закордонних та окремо для польської краєвої преси, та після появи тутешніх вечірніх часописів і надзвичайних додатків — можна було ствердити, що у Варшаві панує тенденція виловити з промови Гітлера не войовничо-погрозливі, а радше примирні нотки. Ще перед промовою Гітлера було відомо, що відбудеться надзвичайна соймова сесія, якої найцікавішим (чи не єдино цікавим) днем буде виступ міністра Бека. Тепер уже всім ясно, що п. Бек відповідатиме Гітлерові та полемізуватиме з ним. Нема найменшого сумніву, що керманичі польської закордонної політики підтримуватиме своє первісне становище, яке далеко не покривається з вимогами Німеччини: і щодо прилуки Данціґа до німецької держави і щодо ектериторіяльного шляху крізь Поморя. Але є вже півофіціяльні голоси, що уступ промови Гітлера про Польщу підпаде дбайливій аналізі, що справа статуту Данціґа також, як справа кращих і легших сполук німецького суходолу зі Східніми Прусами належить до справ дискусійних, що врешті інтерпретація польсько-англійської умови фальшива, тимто фальшиві і преміси, на яких спірається німецьке одностороннє зірвання польсько-німецького порозуміння, — все воно вказує на те, що **спір сходить на шлях промов і полемік, дипльоматичних вияснень і розмов, словом, що мир покищо врятований!**

Щоб зясувати собі якслід, у чому полягає нинішній конфлікт за Данціґ — пригадаємо найбільш суттєві спірні точки. Отож німці (під цим терміном розуміємо і офіціяльні німецькі кола і німецьку публіцистику), покликуються передусім на те, що Данціґ безумовно німецьке місто, відірване від Німеччини „версайськими штукарями" та що Німеччина, розуміючи торговельне значіння Данціґа для Польщі, готова запевнити цій останній відповідні привілеї у данціґському порті. Поляки ж звертають увагу, що історичне минуле Данціґа — польське і що воно стало німецьке тільки в наслідку германізаційної акції; що Данціґ лежить у гирла польської Висли і тому тієї польської артерії не можна вхоплювати у німецькі кліщі; що річ не йде про якісь привілеї, як акт ласки, бо це ще питання, чи Данціґ, як порт більше потрібний Польщі, чи польське запілля — Данціґові; що в хвилиною, якби прилучили Данціґ до німецької суверенної держави, то Данціґ увійшов би до німецької митної системи, чого Польща не може ніяк прийняти до відома; що врешті Данціґ не може стати пристанею німецької воєнної фльоти, яка мала б перед собою відкритий водний шлях углиб Польщі. Зате обидві сторони згідні у тому, що через упадок Ліґи Націй витворилась особлива правна ситуація того „вільного" міста, що підлягає ліґовій „суверенности". Маємо враження, що ця точка саме й буде **вихідною точкою для нових польсько-німецьких розмов.** Усе інше, що в цій справі говорять і пишуть — чи напр. те, що найдовшою вулицею Данціґа є ніби символічна „Адольф-Гітлер-Штрассе", ~~те, що колишні польські часописи [illegible] Данціґ [illegible] місто~~ — все лише діялектичні квітки, які не мають реально-політичного значіння. До полемічної (хоч не позбавленої пікантерії) частини належить теж спір за те, що чейже у 1934 році німці називали Данціґ „провінціяльним містечком", яке не повинно каламутити польсько-німецької державницької згоди, а тепер висувають Данціґ на чоло політичних проблем...

Друга головна спірна точка — сполука Західніх та Східніх Прус — тим поважніша, що торкається безпосередньо польської державної території. Гітлер назвав її „коридором", — польська преса вважає цю назву образливою, бо це — мовляв — ніякий „коридор", а польська корінна і суверенна земля. І тому (покликуємось на голос „Ґазети Польської") польська сторона не може говорити про ектериторіяльність якогонебудь шляху, що веде крізь Поморя, бо це було б нарушенням суверенітету тієї території. Знову найсильніший німецький арґумент — мапа, на якій Східні Пруси подобають на острів, відірваний від німецького континенту: що треба подумати **над кращими мостами** між отим островом і німецьким континентом — у цьому погоджуються обидві сторони — і **це друга спільна вихідна точка польських та німецьких міркувань.**

Нема сумніву, що спроба III. Німеччини силою здобути собі такий міст — наткнулася би на збройний спротив Польщі, який з черги довів би до нової світової хуртовини. Здається, що й по німецькій стороні істнують глибокі сумніви щодо того, чи наслідки були б вартні причини, себто, чи варта зважуватись на „гру сил", про яку казав Гітлер, не вичерпавши раніш всіх можливих зусиль мирно порозумітись. Пропозиція Гітлера **— загарантувати Польщі нинішні її державні кордони на 25 літ —** не викликала у Варшаві захоплення: тут уже голос має чинник довіря, чи радше браку того довіря. Зате пропозиція **поділу впливів на Словаччині** — це новина, яка має свою питому вагу. Добути собі впливи на Словаччині — значило б не тільки віддалити від польських кордонів ланцюг німецьких твердинь і випадових брам, але й наблизитися самому до Дунаю, який ніколи не був байдужий польській дипльоматії та торговлі. І тому та німецька точка про Словаччину — це **третя зачіпна точка для дипльоматичної акції,** яка навязала б порвані польсько-німецькі нитки.

Покищо мир врятований на польсько-німецькому відтинку, а вістки, що надходять з усіх інших держав, кажуть, що і там атмосфера подібна. Найцікавіша вістка про **намір Англії запропонувати Німеччині ґарантію її кордонів,** як доказ, що Англія не має наміру її окружувати. Цей плян викликаний — мовляв — тим, що румунський міністр Ґафенку переконав буцімто англійських державних діячів, що в Берліні щиро вірять в англійську аґресивну політику окруження та що треба з такою німецькою інтерпретацією англійської політики рахуватися. Можна сумніватися, чи Льондон потребував щойно аж інформацій румунського гостя, щоб знати якслід німецькі настрої. Можна також грубо сумніватися, чи Німеччина прийняла б таку ґарантію Англії, взоровану на ґарантіях для інших держав, бо засадою німецької міжнародньої політики є сторонити від усього, що пахне колективним пактом безпеки. А проте та вістка знаменна тому, бо вказує на бажання Англії таки ослабити німецькі протианглійські настрої та якось знову з німцями навязати. Виповівши морський пакт Англії Гітлер посолодив це заявленням, що Німеччина всеж не буде переступати зазначених у тому пакті норм тонажу, щоб не розпутувати морських збросних перегонів. Не виключене, що саме те речення стане фірткою для нових переговорів.

Зате пропозиція Рузвельта, яка й викликала промову Гітлера зійшла немов на задній плян. Слід обєктивно ствердити, що меморіял Рузвельта був тактичною помилкою, головно через свою нещасливу стилізацію. Виявилось, що американський президент не знає психіки европейців, головно націонал-соціялістичних німців: цих останніх ніщо так страшенне не дратує і не ображує, як найменший натяк на їх виключну відповідальність за війну. Американці, серед яких імя Вільсона зрештою теж дуже непопулярне, забувають, що з отим іменем звязана фірма версайського трактату, і що тому всяке американське втручання у внутрішні справи Европи насторожує немов автоматично німців, які свою програну в останній війні завдячують може більше Вільсонові, ніж Клемансові і Фошові. І тому найлекше було Гітлерові полемізувати з Рузвельтом, і — і тому найголосніші оплески та оклики Райхстаґу супроводили ту частину його промови. Брак захоплення у Польщі для Ліґи Націй та збірних мирових конференцій збігається тут подекуди з тенденціями тієї частини промови німецького канцлера, яка через те не пошкодила атмосфері відпруження на европейському суходолі.

Коли казати про цілий европейський суходіл, то промова Гітлера **не згадує ні одним словом про істнування в Европі — Совітів.** З виїмком одніського звороту про „жидівсько-большевицьких нацькувачів війни" — не було навіть ніякого натяку на Совіти, та й той зворот щез в офіціяльному тексті Нім. Інформаційного Бюра. Ця мовчанка здивувала чимало слухачів: чи це свідомий маневр, який каже сподіватися німецько-совітського наближення, чи тільки мовчанка, що попереджує тим голоснішу бурю?! Схилюємось до тієї останньої гіпотези. Дрібницею (хоч і характеристичною) є те, що всі совітські радіовисильні як мога перешкоджали німецьким коротко-хвилевим радіовисильням підчас трансмісії з оперової салі Кролля. Зате не є дрібницею діяметральна розбіжність націонал-соціялістичної та комуністичної доктрини і така сама розбіжність інтересів обох тих великодержав. Можна вірити Гітлерові чи не вірити, — але фактом є, що він пропонував ґарантію кордонів уже ріжнимпреріжним державам, вирікався всякої аґресії супроти них та пропонував безпосередні мирові переговори. **Не казав того ніколи тільки під адресою одного СССР. Тимчасом** не згадував про Сов. Союз узагалі — ані примирно, ані ворожо. **За той час** полемізував, погрожував і залишав фірточки для порозуміння.

Покищо мир дійсно врятований. І тому покищо не журімся питанням: яку розтяжність у часі має те слово „покищо"?!

З польської преси.

Відгомін промови канц. Гітлера.

„Ґазета Польска", орґан урядових кол, підкреслює, що польський уряд дасть відповідь канц. Гітлерові. Здається нам — пише „Ґазета Польска" — що вже нині необхідно деякі речі спростувати і представити у властивім світлі деякі засадничі справи, щоб розвіяти оману і сумніви. Бож висунено думки і пробовано методи, яких ніякий поляк не признає і рішуче відкидає.

Уряд Польщі розуміючи значіння доброго сусідства завжди прихильно ставився до справи комунікації німецьких громадян через Поморя. Тому справу комунікації шосою — здається — можна буде розглянути, але під одною засадничою умовиною: слід заздалегідь виключити всі думки на тему якоїсь екстериторіяльности. На це польська опінія ніколи не згодиться. Говоримо коротко та ясно, бо в цих переломових часах, ми, прості люди, є прихильниками ясного положення.

Методи натисків засуджені — можемо запевнити — на невдачу. Хто хоче з Польщею розмовляти, нехай краще їх не вживає. Не осягне успіхів. Бож на спроби упривильнити щонебудь насильством Польща, як кожна держава, що себе шанує, дасть таку відповідь, що накаже нерозважному пошану для польської держави і народу.

Справа Данціґу хіба ясна.

„Польска Збройна", орган військових кол, навязує до заяви канц. Гітлера у справі розмов на тему мирного поладнання польсько-німецьких справ і пише:

Такі розмови є засадничо в дусі польської політики, але під умовиною, що відбувались би у відповідній атмосфері, без підвищування тону, без пресії і без спроб застрашити, а передовсім при узгляднені інтересів обох партнерів. На випадок таких розмов слід би теж звернути увагу контрагента на більшу точність та оминати у грі таких атутів сумнівної вартости, як можлива перспектива ґарантії наших кордонів на 25 років, тоді, коли відомо, що ґарантії канц. Гітлера не витримують кількох місяців.

Щож до Данціґу — воно — хіба ясне: лежить при гирлі Висли, польської ріки від джерел до моря. Деж тут можна віддавати чужим господарську данщю і гортанку Польщі? Польонізація Данціґу невіключена і дійсно шкода було б німецької енергії на дальше